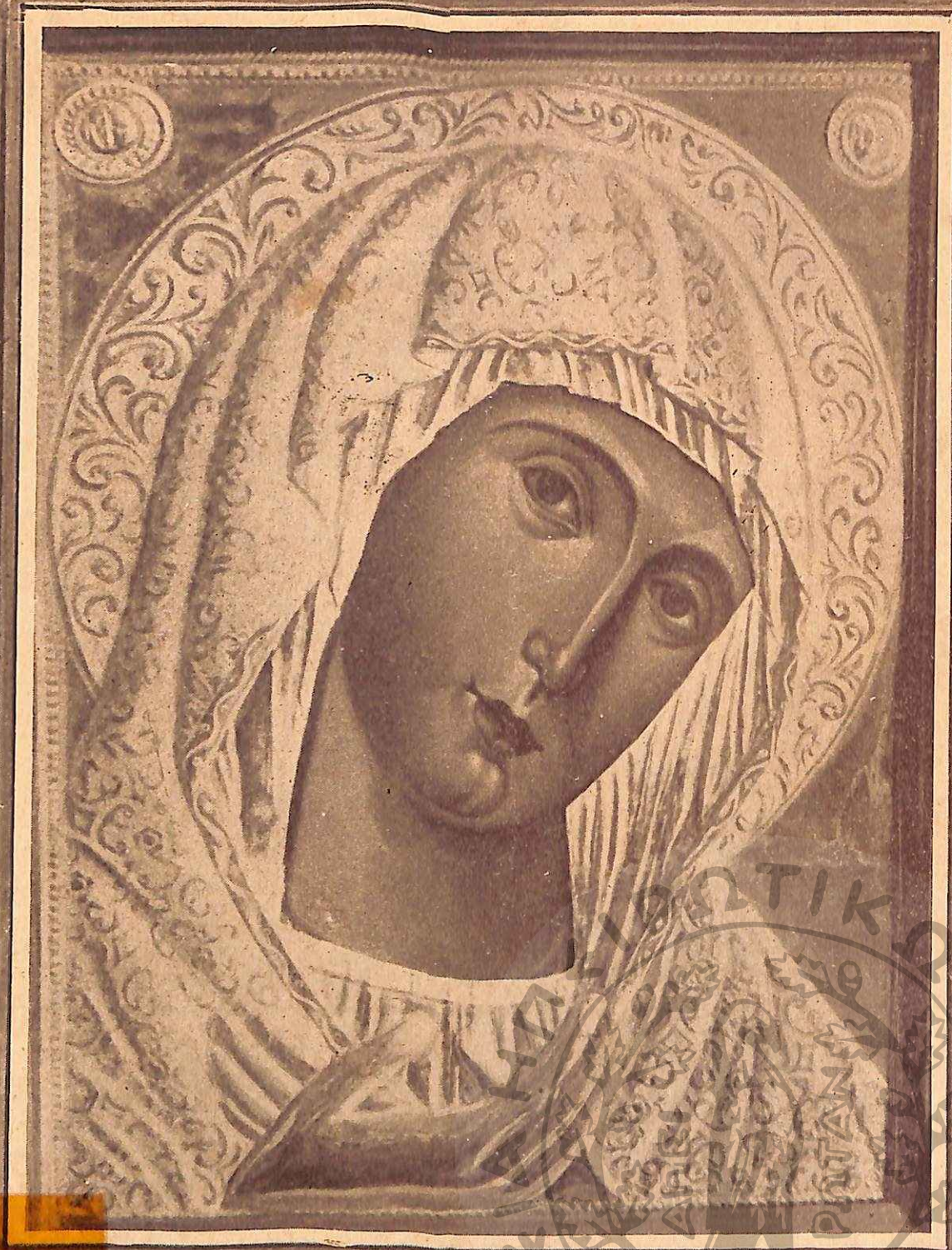

Η Νεοταία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (97)
17 ΑΥΓΟΥΣΤ. 1940-Ε'

...ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΜΗΣΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΟΥ ΚΑΤΕΛΙΠΕΣ ΘΕΟΤΟΚΕ

Η Νεοραία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικό Προσωπών Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένων υπό 'Ανωτάτου Διοικητικού Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό τῆς Α. Ε. τοῦ 'Αρχηγού
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀνατληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ 'Επιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ Β' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
'Οδὸς Λεωφάνους 19 (Β' δρόμος)
'Αριθ. Τηλεφ. Λογιστηρίου 32-094
'Οδὸς Λεωφάνους 34-425

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
'Οδὸς Λεωφάνους 19

'Αριθ. Τεύχ. 46 - 17 Αὐγούστου 1940
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελὸν καὶ μὴ
μαθητῶν μελὼν
ΕΤΗΣΙΑ ('Εσωτερικὸν) Δρ. 160 - 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ > 80 - 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ > 40 - 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰρ. 'Αγγλίας 1
'Αμερικῆς Δολ. 6
'Αλγύπτου Αἰρ. 1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ 'Ιδιω-
τικῶν Δικαίου (Δήμου, Κοινότητος) καὶ
Σχολικὰς 'Εφορίας. ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματέας Ε.Ο.Ν.

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ Συναγματοῦχος ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

'Απὸ τὰς βραβευθείσας σχολικὰς ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων

**Πῶς ἡμποροῦν τὰ παιδιὰ νὰ κάνουν οἰκονομία
καὶ γιὰ τὴν κάνουν.**

'Απὸ μικρὸ παιδί θὰ προσπαθῶ με κάθε τρόπο γιὰ
νὰ μαζεύω τὰ χρήματα πού μου δίδει ὁ πατέρας μου
νὰ τὰ κάνω ὅ,τι θέλω.

Τὰ θεωρῶ ἄσκοπα τὰ χρήματα πού ἔχω δώσει μέχρι
τώρα στίς καραμέλλες καὶ στὰ γλυκὰ. Σὰς λέω τὴν ἀλή-
θεια ὅτι τὰ ἔχω ρίξει στὴ θάλασσα.

Μὰ καὶ στὸ σχολεῖό μου ἔχω μάθει καὶ ἔξω τοὺς χω-
ριανούς μου ἔχω παρατηρήσει ὅτι οἱ σπάταλοι ἄνθρω-
ποι, ἐκεῖνοι πού σκορποῦν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰ λεπτὰ τους,
ποτέ δὲν βλέπουν προκοπὴ. Πάντα χρωστᾶνε, πάντα ντρέ-
πονται τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Πόσο ὁμως διαφέρει
ἕνας οἰκονόμος! Ξέρω ὅτι ὁ θεὸς μου ποτέ δὲν στενο-
χωριέται, πάντα τὸ κεφάλι τὸ ἔχει ψηλά. Γιατί; Νά, εἶναι
πολύ οἰκονόμος καὶ προνοητικὸς. Τὰ περισσευμάτα του
ξέρει καὶ τὰ φυλάσσει, τὰ φυλάσσει στὸ Ταμιευτήριό. Τὶς
προάλλες εἶχε ἀρρωστήσει, δὲν στενοχωρήθηκε ὁμως κα-
θόλου, ἡ θεία μου μῆκε στὴν ἔγνοια γιὰ τὴν τύχη
τὰ χρήματά τους εἶχαν σωθῇ. Μὴ στενοχωριέσαι, τῆς
λέει ὁ θεὸς μου. Ξεκλείδωσε τὸ ντουλάπι καὶ φέρε τὸ
βιβλιάριο πού εἶναι μέσα. Αὐτὸ εἶναι χρήματα.

Τὰ ἔχω στὸ Ταμιευτήριό γιὰ ἔκτακτες ἀνάγκες μας,
δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ στενοχωρησῶ.

'Η θεία μου χάρηκε πάρα πολὺ καὶ τὸν εὐχαρίστησε

γι' αὐτὴν τὴν προνοητικότητα. Διάθεσε τὰ λεπτὰ καὶ
γίνηκε ἐντελὼς καλὰ.

Τὴ χαρὰ ἐκείνη πού αἰσθάνθηκε ἡ θεία μου, θὰ τὴ
λημονήσω ποτέ;

'Οχι βέβαια.

Κουμπάρᾳ δὲν ἔχω γιὰ νὰ φυλάσω τὶς οἰκονομίες
μου, ἔχει ὁμως τὸ σχολεῖό μας.

'Ο δάσκαλός μας μᾶς ἔχει συνηθίσει νὰ εἴμεθα οἰκο-
νόμοι καὶ ὄχι σπάταλοι.

'Εχομεν ἕνα βιβλίο, κάθε παιδί καταθέτει τὶς οἰκονο-
μίες του καὶ τὶς γράφομε. Στὸ τέλος τοῦ χρόνου θὰ πάρει
τὴν χαρὰ μου ὅταν πῆρα ἕνα ἑκατοστάρικο στὰ χέρια μου.

Αὐτὴ τὴ δουλειὰ ὄχι μόνο τώρα πού εἵμαστε σχολεῖο
μὰ καὶ ὅταν τελειώσω θὰ τὴν ἐξακολουθήσω. 'Εχω ὁμως
πὶ καλὸ μέρος νὰ βάζω τὰ χρήματά μου, ἔχω τὰ Ταμιευ-
τήρια. Γιατί ἐκεῖ τὰ χρήματά τοκίζονται, καὶ τὰχῶ καὶ
στὴν ἀσφάλεια. Τὸ Ταμιευτήριό εἶναι τὸ καλύτερο μέρος
γιὰ καταθέσεις, γιὰ τὴν ἐπιμέλειά μου, καὶ τὰχῶ καὶ
μᾶς ἔλεγε ὁ δάσκαλος. Συνάμα δὲ κάνομε καὶ πολλὰ
καλὰ χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουμε. Οἱ δρόμοι, τὰ γεφύ-
ρια, καὶ τόσα καλὰ, γίνονται με τὶς καταθέσεις ὅλων μας
πού τὶς δίδει τὸ Κράτος ἀπὸ κεῖ. Θὰ βάλω καὶ πάλι τὰ
δυνατά μου νὰ κάνω οἰκονομίες ἀπὸ τώρα πού εἶμαι μι-
κρὸς γιὰ νὰ μὴ μὴν ἀργότερα νὰ βάλω μιὰ δουλειὰ
μπροστὰ μου καὶ νὰ ζήσω στὸν κόσμον αὐτὸν ἄν-
θρώπος.

ΠΑΥΛΟΣ Ε. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
Μαθητὴς ΣΤ' Τάξεως Δημ. Σχολ. Καστελλίου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε. ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὰ Σπυρομήλιου (Μέγαρον Μ. Τ. Σ.)
Λεωφόρος 'Αλεξάνδρας καὶ Σπυρίδωνος Τρικούπη

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:
ΖΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας
Πράκτορά μας νὰ σᾶς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ διακονοῦν ταχέως
καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν
'Εθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Αθήναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21-144, 29-331.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΟΡΕΑ: **Αχόρα**

ΗΜΕΡΟΜ. **24-10-81**

ΑΡΙΘ. **30354**

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

'Αξίζει νὰ ἐπαινεθῇ καὶ νὰ τιμηθῇ ὡς ἰδέα καὶ ὡς ἐκτέ-
λεσις τὸ ναυτικὸν μέρος τῶν ἑορτῶν, μετὰ τὸ ὅποιον ἐκλείει
τὴν νύκτα τῆς 29ης Αὐγούστου ὁ πανηγυρικὸς κύκλος τῆς
ἐθνικῆς ἐπετείου. 'Ιδιαιτέρως ἀξίζει νὰ ἐπαινεθῇ ἡ ἰδέα
τῆς ἀποστολῆς εἰς ἐκπαιδευτικὸν πλοῦν ἐφήθων τῆς 'Ορ-
γανώσεως. 'Η σύλληψις τῆς μορφῆς τῆς ἐλληνικῆς πα-
τρίδος δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶναι πλήρης χωρὶς τὴν θάλασσαν
τῆς. Διὰ τὴν ἀκριβολογίαν χωρὶς τὶς θάλασσας πού τὴν
περιλοοῦν ἀπὸ δυσμῶν καὶ νότου καὶ ἀνατολῆς, εἰσχω-
ροῦν καὶ ἀγκαλιάζουν τὰ νησιωτικά της τμήματα, διανοί-
γουν βαθύτατος κόλπους εἰς τὸ στεριανὸν σῶμά της, τὴν
πλημμυρίζουν ἀπὸ παντοῦ καὶ λαξεύουν με πάθος ἀκοί-
μητον ἐπάνω καὶ γύρω ἀπὸ τὰς ἀκτὰς της, εἰς ἀτελείωτον
ποικιλίαν γραφικότητων, βόλπικους, λιμένας, ὅρους καὶ
καταφύγια. Χωρὶς τὴν θάλασσαν αὐτὴν, πού ἀπὸ βαθέος
ὄρθρου τῆς ἱστορίας μας ἐστάθη στοιχεῖον συνδέσεως καὶ
ἐνώσεως τῶν ἐλληνικῶν Χωρῶν, ὁ ἕτερος τῶν δύο κλασ-
σικῶν ἐθνικολαϊκῶν τύπων τοῦ 'Ελληνος, ὁ τολμηρὸς
ἀποδημητής, πού ἐξεκινούσε νὰ γνωρίσῃ «ἀνθρώπων
ἄστεα καὶ νόον», ὁ πολυμήχανος καὶ πολὺτροπος τρυφ-
τῆς τῆς σοφίας, τῆς πείρας καὶ τοῦ πλοῦτος τῶν μακρι-
νῶν τόπων, πού ἤξερε ὡς τόσο νὰ μὴ χάνῃ εἰς τὰς περι-
πλάνησεις τὸν ἑαυτοῦ ποτὲ καὶ νὰ μὴ παύῃ νὰ φλέγε-
ται ἀπὸ τὸν πόθον τοῦ νόστου καὶ νὰ ζητῇ τὴν τελικὴν λύ-
τρωσιν εἰς τὴν θῆαν τοῦ «ἀνθρώσκοντος καπνοῦ» τῆς πα-
τρίδος ἐστίας, θὰ ἦτο ἀκατανόητος καὶ ἀκατόρθωτος.
'Ακατανόητος καὶ ἀκατόρθωτος ἐπίσης, χωρὶς τὸ ναυτικὸν
στοιχεῖον, θὰ ἦτο δολοκλήρον τὸ τρισχιλιετὲς ἔπος τῆς
ἐλληνικῆς μας ἱστορίας, ἡ δύναμις, ἡ παγκόσμιος ἐπι-
βολὴ καὶ ἡ ἀκατάλυτος ἀξία τῶν μορφῶν τοῦ πολιτισμοῦ
μας. Αὐτὸ τὸ στοιχεῖον, τὸ πολὺμορφον καὶ ἀτίθασον,
μετὰ τὴν ἀκατανίκητον ἔλξιν τῆς ἀκαταπαύστου ἀνησυχίας
καὶ τῆς ἀενάου κινήσεως, μετὰ τὴν ὀνειροπόλησιν τῶν
ἀγνώστων κόσμων πού ὑποβάλλει εἰς τὴν φαντασίαν, ἐξυ-
πνήσεν ἐνωρίτερα εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων πού ἐκα-
τοίκησαν αὐτὴν τὴν γῆν τὸ ἀνήσυχον πάθος νὰ γνωρί-
σουν, νὰ κατακτήσουν καὶ νὰ ἐξανυχθῶν εἰς νέους, δλοένα
πλατύτερους, ὀρίζοντας. 'Επὶ τριάκοντα αἰῶνας συνεχῶς,
μετὰ βραχεία μόνον καὶ ἀσήμαντα διαλείμματα, οἱ ἄνθρωποι
αὐτῆς τῆς Χώρας ἐξακολουθοῦν νὰ διασχίζουν πρὸς ὅλας
τὰς κατευθύνσεις, μ' ὅλα τὰ εἶδη τῶν πλοίων, τὰς ὕγρας
ὁδοὺς καὶ νὰ παλαίουν καὶ νὰ ὑποτάσσουν τὸ φοβερὸν
εἰς ὠραιότητα καὶ εἰς ἔλξιν ἀλλὰ καὶ εἰς δυστολίαν καὶ
εἰς ὑπουλόγητα στοιχεῖον, συνεχίζοντες τοὺς ἀθλοὺς τῆς
'Αργούς, τοῦ Πυθέα, τοῦ Νεάρχου, τοῦ 'Ινδικοπλεύστου.
'Επὶ τρεῖς συνεχεῖς χιλιετηρίδας ὁ βαθμὸς τῆς κυριαρχίας
καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἐπὶ τοῦ στοιχείου αὐτοῦ δίδει κυ-
ριαρχικῶς τὸ μέτρον τῆς ἐθνικῆς ἀκμῆς καὶ δυνάμεως.
Τὴν θάλασσαν πού τὸν περιβάλλει ἀπὸ παντοῦ καὶ
πού εἰς τὸν γαλάζιον κάμπον της ἀσπρίζουν κατὰσπαρτα
νησιά, ὡς ἀν ἐπίτηδες τοποθετημένα στερεὰ πατήματα εἰς
τὴν κοίτην ἐνὸς ἀγεφύρωτου ποταμοῦ, ὁ λαὸς τῶν ναυτῶν
τῆς 'Ελλάδος δὲν τὴν βλέπει καὶ δὲν τὴν αἰσθάνεται καθό-
λου ὡς ὄριον, ἀλλ' ὡς προέκτασιν καὶ ὡς συνέχειαν τοῦ
χερσαίου ἐδάφους τῆς Πατρίδος. Ξέρει καλὰ πόσον εἶναι
καὶ αὐτὴ γόνιμος καὶ πρὸς πόρον διὰ καλλιέργειας ὕλι-
κῶν ἀγαθῶν. Γνωρίζει νὰ τὴν καλλιεργῇ με τὴν ἰδίαν
στοργήν, μετὰ τὴν ὅποιαν καλλιέργειαν οἱ γεωργοὶ τὸ χω-
ράφι τῶν. 'Εχει σπουδαίαν καὶ μουσικὰς τῆς, ἐνθουσιάζει
καλὰ τὶς ὥρες τῆς τῆς καλῆς καὶ τῆς κακῆς, ἔχει μάθει
τὰς ἰδιότητάς της καὶ ξέρει νὰ φυλάγεται ἀπὸ τὰς
ἐκρήξεις τῶν, ὅταν δὲν τὰς τιθαπσέσῃ καὶ δὲν τὰς ὀπερ-

νικᾷ. 'Η Ε.Ο.Ν., ἀφοῦ ἤρχισε νὰ παιδαγωγῇ τὰς φάλαγ-
γὰς της μετὰ σύνθημα τὴν στροφὴν πρὸς τὴν ἐλληνικὴν γῆν,
πρὸς τὸ ἱερὸν χώμα τῆς Πατρίδος, πρωταρχικὴν καὶ κυ-
ρίαν πηγὴν ἐργασίας καὶ πλοῦτος καὶ δυνάμειος, θὰ ἀφινε
μίστην τὴν προσπάθειάν της, ἐὰν ἐλησμονέι ἡ παρημέλει
τὴν θάλασσαν. Τὴν νύκτα τῆς 29ης Αὐγούστου εἰς τὰ παι-
διὰ τῶν φάλαγγων τῆς 'Ελλάδος ἐδόθη ἕνα νέον σύν-
θημα, πού δὲν ἀναιρεῖ καθόλου, ἀλλὰ συμπληρώνει καὶ
στερεώνει τὸ πρῶτον. Τὸ σύνθημα τῆς στροφῆς πρὸς τὴν
ἐλληνικὴν θάλασσαν. Οἱ 100 ἔφηβοι, πού πλέουν τώρα
καὶ κατορθωμάτων τοῦ 'Ελληνισμοῦ διὰ τῶν αἰώνων,
ἐπὶ τοῦ «'Ικάρου» εἰς τὰς ἐλληνικὰς θαλάσσας, ἐπιχει-
ροῦν μίαν συμβολικὴν ἐξόρμησιν πρὸς κατὰκτησιν τῶν ἐλ-
ληνικῶν θαλάσσων. Καὶ ὅταν λέγωμεν ἐδῶ κατὰκτησιν ἐν-
νοοῦμεν, βέλαια, κάτι βαθὺ καὶ μεγάλο. 'Εννοοῦμεν κατὰ-
κτησιν πνεύματος. Τοῦ πνεύματος τῶν κατὰ θάλασσαν
ἀγώνων καὶ τῶν εἰς τὸ πεδῖον τῆς θαλάσσης κατακτήσεων
καὶ κατορθωμάτων τοῦ 'Ελληνισμοῦ διὰ τῶν αἰώνων,
ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. 'Εννοοῦμεν μετὰληψιν τοῦ ἀγ-
ωνιστικοῦ ἐκείνου πνεύματος, πού ὠδήγησε μετὰς ἐλλήνη-
κάς τριηρεῖς τοὺς ἀρχαίους προγόνους μας εἰς τὸ νὰ
γνωρίσουν τὴν ἑγγὺς 'Ασίαν καὶ ὅλην τὴν εὐρεῖαν λεκά-
νην τῆς Μεσογείου, διὰ νὰ τὴν πλημμυρίσουν κατόπιν καὶ
νὰ κυριαρχήσουν ἐπ' αὐτῆς καὶ, συνθέτοντες ὅσα συνέλε-
ξαν ἐξ αὐτῆς πανάρχαια στοιχεῖα καὶ σπέρματα ἰδεῶν
καὶ μορφῶν, νὰ τὰ κατεργασθοῦν μετὰ τὸ μυστικὸν τῆς ἀρ-
μονίας καὶ τοῦ μέτρου, πού ἦτο φυλετικὸν τῶν προγόνων,
διὰ ν' ἀναδείξουν αὐτὸ τὸ ἀριστούργημα τῆς διαγωγῆς,
εὐγενείας καὶ χάριτος, πού ὀνομάσθη μεσογειακὸς πολι-
τισμὸς καὶ πού, ὅσα ἀφαίρεση κανεῖς ὅ,τι ἐκ τῶν ὑστέρων
προσετέθη εἰς αὐτόν, σκληρόν καὶ τραχὺ καὶ βάρβαρον, δὲν
εἶναι παρὰ μόνον ἐλληνικὸς. Κάθε γωνία, κάθε κόλπος,
κάθε στενὸν τῆς θαλάσσης αὐτῆς, πού ἦτο καὶ ἔμεινεν
ἀπὸ αἰώνων πεδῖον μοναχικῶν καὶ ὁμαδικῶν ἐλληνικῶν
ἀγώνων, ἔχει νὰ διηγηθῇ καὶ νὰ ζωντανεύσῃ εἰς τὴν μνή-
μην τῶν νεαρῶν ναυτῶν ἱστορίας καὶ θρύλους θαυμα-
στοὺς κατορθωμάτων καὶ νικῶν καὶ δόξης, πού ἂν μετὰ
τοὺς καιροὺς ἀλλάζουν καὶ μεταβάλλωνται κατὰ τὰ μέσα,
εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν παραμένων
ἀναλλοίωτοι. 'Ας ἀνοίξουν τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν τῶν
εἰς ἀκρόασιν αὐτῶν τῶν ἀναιμνήσεων καὶ τῶν θρύλων.
'Ολαί αἱ ἐποχὰί τῆς μακρᾶς ζωῆς τοῦ 'Ελληνισμοῦ, μετὰ
τὰς μοιραίας πλημμυρίδας τῶν καὶ τὰς ἀμπώτιδας, ἔγρα-
ψαν ἐξ ἴσου λαμπρὰ καὶ ὑπέροχα ἐπὶ ἐπάνω εἰς τὸν σαπ-
φεῖρον καθρέπτην της. 'Η κλασσικὴ, νεανικὰ παράταλ-
μος καὶ ὁρμητικὴ, ἡ βυζαντινὴ, στίβαρος καὶ κυριαρχικὰ
ὀργανωμένη, καὶ ἡ γεωτέρα, συνδυάζουσα τοὺς χαρακτι-
ρας καὶ τὰς μεθόδους καὶ τῶν δύο προηγούμενων. 'Εκεῖνα
πού ἔχουν νὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὰς ἱστορίας αὐτὰς εἶναι
μέγα καὶ πολὺτιμον, ἰδίᾳ διὰ τὰς ἡμέρας μας. 'Οτι τὸ
πνεῦμα, τὸ φρόνημα, ἡ ψυχὴ εἶναι πού νικᾷ πάντοτε, ὁσά-
κις συγκρούεται καὶ μάχεται μετὰ τὸν ὄγκον τῆς ὕλικῆς
ισχύος. Καὶ κάτι ἀκόμη θὰ διδαχθοῦν περιπλέοντες αὐτὴν
τὴν πῖο γαλάζιαν, τὴν πῖο φωτεινὴν ἀπ' ὅλας τὰς θα-
λάσσας τοῦ Κόσμου, αὐτὴν πού ὅταν τὴν ταράσσουν οἱ
θυμοὶ ἔχεις τὴν ἐντύπωσιν πῶς εἰς τὸ γαλάζιον πρῶτον
πρόσωπον της ἐφύτρωναν ἑκατομμύρια ἐξωτικά λουλού-
δια. 'Η θάλασσα αὐτὴ, ἡ πλατεῖα καὶ ἡ μεγάλη, αὐτὴ πού
ἀνεπλήρωνε καὶ ἀναπληρῶνει ὅ,τι δὲν μᾶς εἶδε ἡ μικρὰ
καὶ στενὴ στεριανὴ μας Πατρίς, τὸ πλάτος καὶ τὴν ἐκτα-
σιν, πού εἶναι τόσο ἀπαραίτητη καὶ διὰ τὸ πνεῦμα καὶ διὰ
τὴν ὕλην ὅταν ἐπιχειροῦν νὰ μεγαλοουργοῦν, δὲν ἐπρόδωκε
ποτέ τὸν 'Ελληνισμόν καὶ δὲν τὸν εἶδε ποτέ νικημένον.

Σε σεργιάνιστον

ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ

Είς όλας τας Περιφερει-
ακάς μας διοικήσεις έφε-
τος έλειτούργησαν θερινά
στρατόπεδα, εις τα όποια
χιλιάδες συναγωνιστών
ζούν μέσα στη χαρά της
Έλληνικής άκρογυαλιάς
και τοϋ Έλληνικού βου-
νοϋ. Η ζωή των νέων εις
τά στρατόπεδα της Ε.Ο.Ν.
κατανέμεται μεταξύ ψυχα-
γωγίας, άσκήσεων και δι-
δασκαλίας βάσει προγραμ-
μάτων, τα όποια ή πέι-
ρα, ή παιδαγωγική φροντίς
και ή ιδιαιτέρα στοργή της
Ε.Ο.Ν. διά της πατρικής
της έποπτείας καθήρτισαν.
Η Έλληνική κοινωνία, ή
όποια με συγκίνησιν παρα-
κολουθεί την όσημέραι ά-
γαθοποιόν έπίδρασιν της
Οργανώσεως έπί των τέ-
κνων της, αισθάνεται ιδιαι-
τέραν ευγνωμοσύνην προς
τόν Άρχηγόν και την Ε.
Ο.Ν. διά τόν θεσμόν των
στρατοπέδων, εις τα όποια
τά παιδιά της τορνεύουν έ-
να γερό σώμα και μίαν ύ-
για Έλληνικήν ψυχήν.

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΞΟΧΑΙ

Παραλλήλως προς την
Έθνικήν Οργάνωσιν Νεο-
λαίας και τό Πατριωτικόν
Ίδρυμα περιθάψεως τοϋ
παιδιοϋ, και άλλη όργάνω-
σις επιδιώξεων κοινωνικής
ώφελεας, ή «Στοργή», έ-
δρυσε για τό παιδί τοϋ
λαοϋ παιδικάς έξοχάς εις
τήν Άνω Βούλαν.

Η «Στοργή» έξήτησεν ά-
πό τοϋ ραδιοφωνικοϋ σταθ-
μοϋ Άθηνών την οικονομί-
κήν ένίσχυσιν, έστω και την
έλαχίστην, όλων εκείνων οί
όποιοι αισθάνονται την σκο-
πιμότητα της προσπάθειας
της, μιάς προσπάθειας πού
άποβλέπει να συμβάλη εις
τήν δημιουργίαν υγιούς έλ-
ληνικής γενεάς.

Δέν άμφισβόλλομεν ότι ή
έκκλησις της «Στοργής» θά
τύχη της καλύτερας άπαν-
τήσεως έκ μέρους της έλ-
ληνικής κοινωνίας, προθύ-
μου πάντοτε να συντελέση
εις την κατά τό δυνατόν
εϋημερίαν και άνύψωσιν
των οικονομικώς άδυνάτων
μελών της.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Η πρώτη: Η Θεομήτωρ, Άν-
τίγραφον καλής Βυζαντινής
Τέχνης. Έξ εικόνας εόρσκι-
μένης εις Ζάκυνθον.
Η δεύτερα: Μία ώραία ά-
ποις τοϋ λιμένος της Υόδας.

Η ΕΓΓΥΗΣΙΣ

Πρέπει να είμεθα βέβαιοι ότι οί βαθείς και γεμάτοι
άπό ύψηλόν νόημα λόγοι, τούς όποιους ή Α.Μ. ο Βασι-
λεύς, παραδίδων τά ξίφη των, άπηύθυνεν εις τούς έξελθόν-
τας έκ της Σχολής των Εϋελπίδων νέους άξιωματικούς,
θά εύρουν όλην την όφειλομένην άπήχησιν πολύ πέραν
τοϋ στενοϋ κύκλου των ήγετών των πολεμικών της Χώρας
δυνάμεων, εις τας ψυχάς όλων των Έλλήνων, και ιδιαιτέρως
εις τας ψυχάς των νέων, οί όποιοι και περισσότερον των
άλλων έχουν ανάγκην ν' άκούουν και να διδάσκωνται. Η
πέιρα τοϋ φοβεροϋ πολέμου, ό όποιος συνεχίζεται από
ένός έτους, έπεκτεινόμενος εις την Εϋρώπην, απέδειξε
ποίαν ιδιαιτέραν άξίαν διά την άμυναν ένός έθνους έχει
«ό από τοϋ καιροϋ της ειρήνης καταρτισμός άξιωμαχών
πολεμικών δυνάμεων» και ή Έλλάς δέν άπολύτως πει-
ρασμένη, άλλ' έπληθήσεται από δραστηρίως και διέθε-
σεν άφειδώς χάριν αϋτοϋ, ό,τι ήτο δυνατόν να προσφέρη
ή Χώρα από της έπαύριον της σωτηρίου μεταβολής της
4ης Αϋγούστου τοϋ 1936. Διά την πρόβλεψιν αϋτήν και
διά την πρόνοιαν, χάρις εις την όποιαν ή Έλλάς με στα-
θερότητα άντεμετώπισε και άντιμετωπίζει τά έξωτερικά
γεγονότα, ή όρεσίη τοϋ Έθνους προς τούς έργάτας της
μεταβολής είναι άνυπολόγιστος. Έτι βαρυσήμαντον είναι
τό σημείον της προσφωνήσεως της Α. Μεγαλειότητος, τό
άναφερόμενον εις την σημασίαν τοϋ «άριστα κατηρτισμέ-
νου, οργανωμένου, φρονιματισμένου και άπολύτως πει-
θαρχούντος έμφύχου όλικοϋ». «Τά τελειότερα όπλα, είπεν ο
Βασιλεύς, και τά τελειότερα μηχανήματα άξίζουν τόσο, ό-
σον άξίζει τό χρησιμοποιούν αϋτά έμφυχον ύλικόν». Και
προχωρών έξέφρασε την χαράν του διότι τόν όσημέραι
προοδεύοντα άρτιον ύλικόν έφοδιασμόν τοϋ στρατοϋ μας
συνοδεύει ή άνύψωσις και τελειοποίησις τοϋ έμφύχου αϋ-
τοϋ ύλικοϋ και από άπόψεως έπαγγελματικής Ικανότη-
τος και από άπόψεως φρονιματισμοϋ και πειθαρχίας. Οί
ήγεται των πολεμικών δυνάμεων, οί άρχηγοί, οί άξιωμα-
τικοί και τά στελέχη ήμπορούν να είναι υπερέφανοι διά
τήν Βασιλικήν άναγνώρισιν και διά τόν έπαινον, ό όποιος
περιέχεται εις τούς λόγους αϋτούς. Ημείς οί άλλοι, ο
Λαός και ίδίως οί νέοι, των όποιων πρέπει να διατηρηται
άένανώς άγρυπνον και ζωηρόν τό ένδιαφέρον διά τας τύ-
χας της Πατρίδος και οί όποιοι θά κληθώμεν, ήνωμένοι ως
εις άνθρωπος, — άν ή μοίρα τό θελήσῃ — να υπερασπίσωμεν
τήν Πατρίδα αϋτήν έναντίον πάσης έπίβουλης, έχομεν ν'
άντλήσωμεν από τούς Βασιλικούς λόγους την πεποίθησιν
και την βεβαιότητα, ότι ή εργασία διά την άμυντικήν
προπαρρασκευήν της Χώρας και αί θυσίαι πού έζητήθησαν
από την Χώραν και καταβλήθησαν δι' αϋτήν με τελείαν
κατανόησιν, άπέδωσαν και άποδίδουν και ή άπόδοσις των
έπιτρέπει εις τό Κράτος όχι μόνον να τηρή άφόθως και
χωρίς παρέκκλισιν, μέσα εις τόν Ισχυρόν κλυδωνισμόν
των πολεμικών γεγονότων, την γραμμήν της αϋστηράς
και άνεπιλήπτου ουδετερότητος, την τόσο προφρόνως και
είλικρινώς άναγνωρισθείσαν και όμολογηθείσαν, προσφά-
τως άκόμη, υπό τοϋ τύπου όλων των έμπολέμων δυνά-
μεων, αλλά και να έλπίζη βασίμως ότι θά κατορθώσῃ
να την τηρή με την ίδίαν σταθερότητα μέχρι τέλους, άπο-
μακρύνον από τοϋ Έλληνικοϋ λαοϋ τά δεινά και τας κατα-
στροφάς τοϋ πολέμου.

Ζώμεν εις ήμέρας κατά τας όποιās τό βάρος της δυνά-
μεως, τό όποιον διαθέτει ένας λαός, προσδιορίζει, αϋτό μό-
νον, τό μέτρον τοϋ διεθνούς σεθασμοϋ των άλλων προς τά
δικαία του. Η θέσις της Έλλάδος από άπόψεως δικαίου
είναι βεβαίως άπρόσβλητος. Άλλ' ό,τι άποτελεί πολύτι-
μον έγγύησιν διά τό άπρόσβλητον της τιμής και της έδα-
φικής άκεραιότητος της Χώρας μας, εις την τεταραγμέ-
νην αϋτήν στιγμήν, είναι ή δύναμις της. Η ύλική και ή ήθι-
κή δύναμις, την όποιαν, υπό την αλγίδα τοϋ Βασιλέως, με
άφάνταστον προσπάθειαν έπί τέσσαρα έτη τώρα συγκρο-
τεί ο Έθνικός Κυβερνήτης, όχι μόνον οργανώνων και
έφοδιάζων τας πολεμικάς μας δυνάμεις, αλλά και φρο-
νηματίζων τόν λαόν και πρό παντός προπαρρασκευάζων
την Έλληνικήν νεότητα εις τό να είναι σωματικώς και
ψυχικώς έτοιμος ν' άντιμετωπίσῃ όλους τούς κινδύνους,
προκειμένου να υπερασπισθῇ την Ιεράν κληρονομίαν των
πατέρων της.

Σε σεργιάνιστον

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η Κεντρική Διοίκησης
της Έθνικής Οργανώσεως
Νεολαίας καθημερινώς χα-
ράσσει και νέους δρόμους
δράσεως ποικίλου περιεχο-
μένου, έθνικοϋ, κοινωνικοϋ
και πνευματικοϋ.

Μετά τούς τόσους άλ-
λους διαγωνισμούς πού
προέκρυξε, ποιητικόν οϋς,
συγγραφής διηγήματων
καθάρως έλληνικοϋ περιε-
χομένου, μουσικούς και
λαογραφικούς, προκηρύσ-
σει νέον, ύψιστης έθνικής
σημασίας διαγωνισμόν, διά
την συγγραφήν Ιστορίας
της Έλλάδος από των άρ-
χαιοτάτων χρόνων μέχρι
των καθ' ήμας.

Τό έργον, μνημειώδες και
ύψιστης έθνικής σημασίας,
ως προοριζόμενον να με-
λετηθῇ από τούς Έλληνό-
παιδας, δικαίως έκρίθη ότι
πρέπει να γραφή εις γλώσ-
σαν άπλην και εύληπτον.

Έξ άλλου τό γεγονός ό-
τι ο Άρχηγός προίσταται
της κριτικής Έπιτροπής,
μάς έγγυάται ότι ή κρίσις
της και εύθεία θά είναι και
ή άρτιωτέρα. Απομένει να
είναι άρτία και εύσυνείδη-
τος ή εργασία εκείνων οί
όποιοι θά άσχοληθούν με
την συγγραφήν της Ιστο-
ρίας της Έλλάδος. Τό τε-
λευταίον τό έλπίζομεν και
τό εύχόμεθα.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ

Τό εις τά λατομεία τοϋ
Λυκαθηττοϋ φυσικόν θέα-
τρον, τό όποιον ή Ε.Ο.Ν.
πρώτη καθιέρωσε δι' ύπαι-
θρίους παραστάσεις και τό
όποιον όμολογοϋμεν ότι με
μικράς διασκευάς άκόμη
δύνανται να καταστή, λόγω
της θέσεως και της θαυμα-
σίας άκουστικής του, ένα
των καλύτερων υπαιθρίων
θεάτρων διά παραστάσεις
αρχαίων δραμάτων φέρι
τό ξενόγλωσσον όνομα
«Νταμάρια»... Θέλομεν να
παραστήσωμεν ότι σύντομος
θά είναι ή πρωτοβουλία
της Κεντρικής μας Διοι-
κήσεως διά την μετονομα-
σίαν του, έκλεγομένης μιάς
καταλλήλου, και διά τόν
σκοπόν και διά την ώραίαν
τοποθεσίαν Έλληνικής το-
πωνυμίας.

Χράνιμα
ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Η ΓΙΟΡΤΗ ΣΑΣ

Άγαπητοί μου φίλοι,

Αν ή 4η Αϋγούστου έσθση ένα κακό παρελθόν και
έδημιούργησε ένα υγιές και δημιουργικό παρόν, έδωσε
συγχρόνως στο Έθνος κάτι μεγαλύτερο και βαθύτερο:
τη σταθερή βεβαιότητα για ένα καλύτερο και ωραιότερο
μέλλον. Η βεβαιότητα αϋτή στηρίζεται πρό πάντων στην
άναξωογώνησιν, την τόνασι και την έπιβολή των ήθικων
άξιών στην έθνική ψυχή. Κάτω από την έξυγιαντική και
ζωογόνο πνοή τοϋ Άρχηγοϋ ή ψυχή τοϋ Έθνους απέ-
κτησε συνείδησι τοϋ έαυτοϋ της, της δυνάμεώς της και
τοϋ προορισμοϋ της, έξερρίζωσε κι' έπέταξε μακριά της τά
φοβερά παράσιτα παληών κακών έξεων πού την άπομυ-
ζούσαν και την παρέλυαν και άφήκε να πέσουν, να ριζω-
θούν και να γονιμοποιηθούν μέσα της οί πιο υγιείς και
γεροί σπόροι πού λέγονται Έθνικό φρόνημα, πίστι στα
έθνικά ιδανικά, πεποίθησι στις έθνικές δυνάμεις, άφο-
σίωσι κι' αϋτοθυσία για την άναδημιουργία τοϋ έθνικοϋ
πολιτισμοϋ.

Αϋτές είναι αί βάσεις, πού πάνω τους θεμελιώνει τό
νέο έθνικό οικοδόμημα ή 4η Αϋγούστου. Μά οί άκρογυ-
νιαίοι λίθοι του, πού θά ύψωθούν, πού ύψώνονται ήδη
σε γερές κι' άκλόνητες, κολώνες, για να στηρίξουν και
να στερεώσουν τό οικοδόμημα, είσθε σεις, άγαπητοί μου
Φίλοι, σεις οί Νέοι και οί Νέες της Έλλάδος, πού άπο-
τελείτε την Έθνική μας Οργάνωσι.

Αϋτή την ύψηλή και παρήγορη συναίσθησι μας τη
χαρίσατε και πάλι αϋτές τις ώραίες γιορτάσιμες μέρες.
Τη στιγμή πού γράφονται οί γραμμές αϋτές έχουν τελειώ-
σει οί διάφορες γιορτές πού άπετέλεσαν τόν όλο πανη-
γυρισμό της μεγάλης μέρας. Μά και πριν άκόμα σάς
δοϋμε να σχηματίζετε με την έμφάνισι σας και τη συμμε-
τοχή σας τό ωραιότερο τους πλαίσιο, τό πολυτιμότερό
τους κόσμημα, σάς είχαμε κιόλας ιδεί να σκορπίζετε παν-
τοϋ τη λάμψι και τη χαρά της παρουσίας σας, όπως ο
ήλιος, πού και πριν άκόμα προβάλλη στον όρίζοντα, φω-
τίζει και χρυσώνει τόν ουρανόν.

Οί χρυσές ακτίνες σας μάς ήρθαν από παντοϋ: από
τά σπίτια σας με τις χαρούμενες προετοιμασίες σας από
τους σχηματισμούς σας με την όλοζώνταν προεορτα-
στική εργασία σας από τις διάφορες συγκεντρώσεις σας
με τη βοή τοϋ έορταστικοϋ ένθουςιασμοϋ σας. Έτσι σάς
είδαμε να γιορτάζετε με την έμφάνισι σας και τό έορτα-
σμός, όπως ακριβώς και πριν άκόμα άρχισῃ ο έορτα-
σμός, πού οί οίκογένειες, με τις χαρούμενες προετοιμα-
σίες τους και την όλη εύτυχισμένη οίκογενειακή άτμό-
σφαιρα, ζούν κι' αισθάνονται τη μεγάλη Χριστιανική
γιορτή από πολλές μέρες πριν.

Είχα παρακολουθήσει με βαθειά συγκίνησι κάποιον
από σάς, πού τις μέρες τοϋ γιορτασμοϋ δέν έκανε τίποτε
άλλο, δέν ζούσε για τίποτε άλλο, παρά για τη γιορτή της
4ης Αϋγούστου. Τόν είδα να ράβῃ μονάχος του με άδέξιες
βελονιές και να σιδερώνῃ ο ίδιος — άγόρι αϋτό — τη στο-
λή του τόν είδα να ξαναβάβῃ, χωρίς να υπάρχη ανάγκη,
τόν κοντό της σημαίας τοϋ σπιτιοϋ του. Και βλέποντάς
τα αϋτά τά μικρά και άσήμαντα έκ πρώτης όψεως πράγ-
ματα, έβλεπα την πίστι την άγνή και ύγια ψυχή του, πού
είναι ή άγνή και ύγιής ψυχή όλων σας.

Κι' έννοιωσα βαθειά αϋτό πού σάς είπα από την άρχή:
ότι, άν ή 4η Αϋγούστου είναι ή άπολύτρωσι τοϋ Έθνους
από ένα κακό παρελθόν και ή άναδημιουργία ένός αίσίου
παρόντος, είναι πρό πάντων ή έξασφάλισι ένός εύτυχι-
σιμένου μέλλοντος. Και τό μέλλον αϋτό είσθε σεις, άγα-
πητοί μου Φίλοι, και γι' αϋτό ακριβώς ή ήμέρα αϋτή είναι
περισσότερο άπ' όλους δική σας, κι' ο έορτασμός της
— γιορτή δική σας — τό Πάσχα της Έλληνικής Νεότητος,
τό Πάσχα πού εύαγγελίζεται την πλήρη έθνική, πνευμα-
τική και ήθική άνάστασι της Πατρίδος μας.

Με όλη μου την άγάπη
Μελής Νικολαΐδης

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΑΣ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ο Άρχηγός και οί ύφυπουργοί Στρατιωτικών, Αεροπορίας και
Δημοσίας Ασφαλείας κατά την όρκωμοσίαν των νέων Άνθυ-
πολαρχών.

Από τας έπιδείξεις παθητικής άεραμύνης εις τόν Πανα-
θηναϊκόν.

Ένα σειγμιότυπον από την έορτήν τη παρελθούσης Κυρια-
κής εις τά «Νταμάρια» τοϋ Λυκαθηττοϋ.

A stylized illustration of a woman with long, dark, wavy hair, shown in profile, smelling a tall, slender perfume bottle. The bottle has a decorative label with horizontal lines. The background is a light tan color with a faint, repeating geometric pattern in the upper right corner.

26.

(Συνέχεια)

• Ο 'Αλέξανδρος έστειλε αργότερα διαταγή στο μεγάλο γλύπτη που άγαπούσε, το Λύσιππο, να κάνει εικόσιπέντε μπρούτζινα αγάλματα καθάλαλάρηδες και να τα στήση στους πρόποδες του 'Ολύμπου. Και στις οικογένειες των σκοτωμένων διέταξε να δίνουν σύνταξη.

Στράφηκε στους στρατηγούς του: — Προστάξτε, είπε, να ταφούν με όλες τις τιμές του πολέμου οι σκοτωμένοι έχθροι. Πολέμησαν γενναία.

Τη νύχτα εκείνη ο 'Αλέξανδρος δεν κοιμήθηκε. Έπιθεώρησε τους πληγωμένους, τους έδωσε φάρμακα, τους έδεσε μόνος τις πληγές τους, γιατί ο 'Αριστοτέλης τον είχε μάθει καλά τη γιατρική.

Πλούσια λάφυρα έπесαν στα χέρια των 'Ελλήνων. Κι' ο 'Αλέξανδρος διάλεξε κι' έστειλε στη μητέρα του τα πιο έκλεκτά: χρυσό ποτήρι, πλούσια χαλιά, φορέματα από πορφύρα.

Διάλεξε και τριακόσιες έγχρικές πανοπλίες και τις έστειλε δώρο στους 'Αθηναίους να τις κρεμάσουν στο ναό της 'Αθηνάς, στον Παρθενώνα. Και

πρόσταξε να χαράξουν κάτω από τις άσπιδες τούτη την έπιγραφή:

«Ο 'Αλέξανδρος, ο γυιός του Φιλίππου κι' οι 'Ελληνες έκτός από τους Λακεδαιμονίους, αφιερώνουν τα λάφυρα τούτα των βαρβάρων της 'Ασίας».

Η περιλαμπρή νίκη του Γρανικού έσπειρε τον τρόμο σε όλη τη Μικράν 'Ασία.

— Να προχωρήσουμε! Να προχωρήσουμε! φώναζαν όλοι οι σύντροφοι του 'Αλέξανδρου, να κινήσουμε τους Πέρσες έως τα βάθη της 'Ασίας!

Μά ο 'Αλέξανδρος κούνησε το κεφάλι.

— Όχι, είπε. Θα πάρουμε πρώτα όλα τα παράλια, από την 'Ιωνία έως την Αίγυπτο.

— Γιατί; ρώτησαν ξαφνιασμένοι οι φίλοι του.

— Για να έχουμε στην κατοχή μας τ' άκρογιάλια να μην μπορή να στείλη ο έχθρός με το στόλο του στρατό και μας χτυπήσει στην 'Ελλάδα.

Ο Παρμενίων έπιασε το χέρι του 'Αλέξανδρου.

— Είσαι μεγάλος στρατηγός, βασι-

λιά μου, είπε συγκινημένος. Ο δρόμος αυτός που χαράξεις είναι ο μόνος δρόμος να φτάσουμε στη νίκη.

Κίνησαν, έφτασαν στις πλούσιες Σάρδεις βγήκαν έξω οι άρχοντες και παρέδωκαν άπάνω σε χρυσό δίσκο τα κλειδιά της πολιτείας.

— Λυπήσου μας βασιλιά, είπαν στον 'Αλέξανδρο πέφτοντας κάτω στη γη. Μην κάψης τα σπίτια μας... Μην μάς σκοτώσης!

— Σηκωθείτε, τους άποκριθηκε ο 'Αλέξανδρος με καλωσύνη. *Ηρθα να φέρω την έλευτεριά, όχι τη σκλαβιά. Είστε έλευτεροι. Κι' από σήμερα δίνω στην ξακουστή σας πολιτεία τα παλιά της τα προνόμια.

Από τις Σάρδεις προχώρησε προς την Ιωνική θάλασσα κι' έφτασε στη μεγάλη ελληνική άποικία, την 'Εφεσο. Χαρούμενη ή πολιτεία του άνοιξε τις πόρτες. Ο 'Αλέξανδρος έτρεξε άμέσως στον περίφημο ναό της 'Αρτεμης. Την ημέρα που ο 'Αλέξανδρος είχε γεννηθί, ο ναός αυτός, καθώς ξέ- ρουμε, καταστράφηκε από πυρκαϊά.

— Πρέπει να τον ξαναχτίσω, είπε ο 'Αλέξανδρος, λαμπρότερο από πριν. Κάλεσε το μεγάλο του αρχιτέκτονα το Δεινοκράτη κι' έδωσε διαταγή ν' αρχίσει άμέσως ή οικοδομή.

Την ώρα που περιδιάβαζαν τα καμένα έρείπια του ναού κάποιος κάτοικος της 'Εφέσου πλησίασε.

— Ω βασιλιά, του είπε, είμαι ο ζωγράφος 'Απελλής και σου ζητώ μια χάρη.

— Ο 'Απελλής! φώναξε χαρούμενος ο 'Αλέξανδρος που είχε συχνά θαυμάσει τα έργα του. Ζήτησε δι' χάρη θέλεις ξέρεις πόσο αγαπώ την τέχνη σου.

— Να μου επιτρέψης να σε ζωγραφίσω καθάλλα στο Βουκεφάλα.

Ο 'Αλέξανδρος χάρηκε.

— Δέχουμαι! είπε.

Όταν ή ζωγραφιά τελείωσε, ο 'Αλέξανδρος κούνησε το κεφάλι. Δεν του άρεσε.

— Πρέπει να διορθωθεί λίγο, είπε. Δεν έχεις πετύχει καλά το Βουκεφάλα.

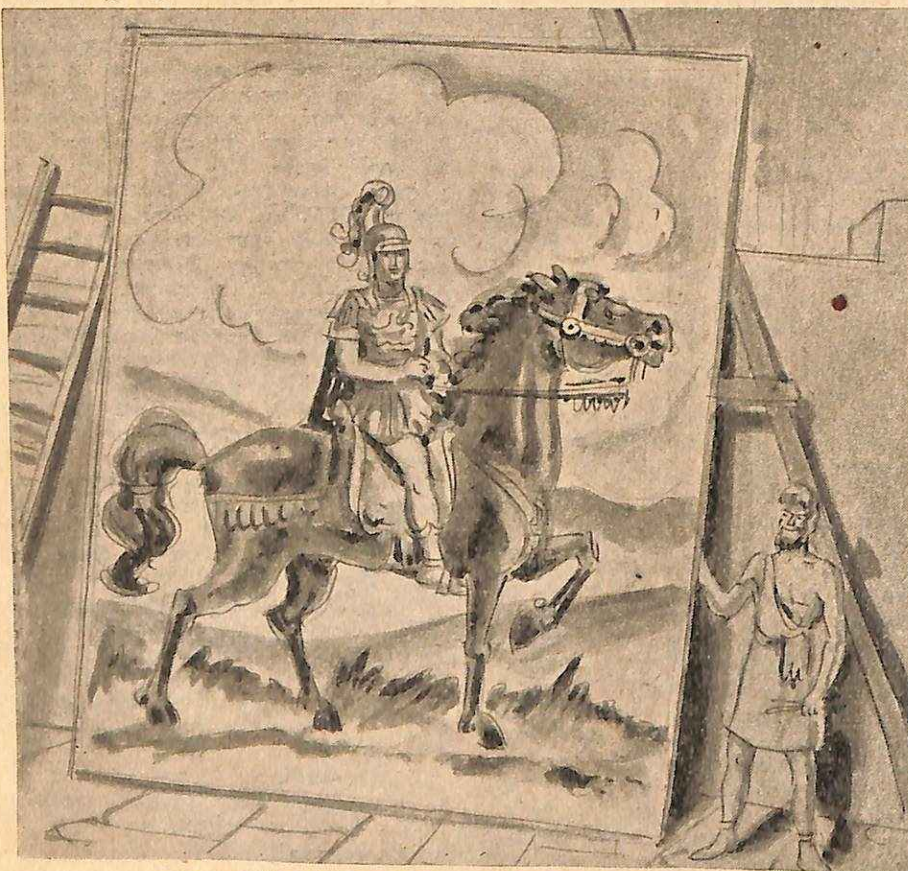
Διέταξε να φέρουν το Βουκεφάλα. Μόλις όμως το άλογο αντίκρουσε την εικόνα, άρχισε να χλιμιντρίζη. Ο 'Απελλής γέλασε.

— Το άλογό σου, ω βασιλιά, είπε, καταλαβαίνει καλύτερα από σένα ζωγραφική.

Γέλασε κι' ο 'Αλέξανδρος.

— Μου άρέσει που μου είπες με τόση έλευθεροστομία τη γνώμη σου. Είσαι άξιος να γίνης φίλος μου.

Από την ημέρα εκείνη δεν επέτρεψε σε κανένα άλλον ζωγράφο να τον ζωγραφίσει παρά στον 'Απελλή. Ο-

Ο 'Απελλής ζωγράφισε τον 'Αλέξανδρο καθάλλα στο Βουκεφάλα.

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟ ΕΠΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΙΧ
Η ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Για να συλλάβουμε τον βαθύτερο χαρακτήρα της πρώτης αυτής χριστιανικής περιόδου και ν' ανεύρουμε τις ρίζες, άπ' τις οποίες εξέβλάστησε, πρέπει να αναδράμουμε λοιπόν προς την ελληνιστική 'Ανατολή. Χωρίς αυτή την αναδρομή, όχι μοναχά αυτή η περίοδος στέκεται μετέωρη, αλλά και πολλά από τα βασικότερα προβλήματα της μετέπειτα Βυζαντινής περιόδου παραμένουν σκοτεινά και δυσεξηγήτα. Μια οποιαδήποτε όμως αναδρομή μέσα στη μοναδική σ' ένότητα και αλληλουχία ιστορία της 'Ελληνικής πνευματικής δημιουργίας, που εκτυλίσσεται με άδιάπτωτη συνέχεια στον ίδιο πάντα τόπο και με πρωταγωνιστή τον ίδιο το λαό, ένεχει μέσα της τη δυσκολία να σταματήσει κάπου κανείς αυτή την αναδρομή. Πάντως ο Δ' π. Χ. αιώνας παρουσιάζεται κρίσιμος όχι μοναχά για την τύχη του 'Ελληνισμού, αλλά ολόκληρης της ανθρώπιτης ανάλωσης με τον Δ' μ. Χ. αιώνα. Γιατί αν τούτος φέρη τέλος τη νίκη και την οργανώσει του Χριστιανισμού, που την ακολουθεί ο Μεσαίωνας, όμως ο Δ' π. Χ. είναι κείνος κατά τον οποίον επιτελείται ή εξέσπλωση του 'Ελληνισμού και του 'Ελληνικού πολιτισμού με τον οποίο αργότερα ή Ρώμη θα κυβερνήσει την Οικουμένη. Κατά την συνταρακτική τούτη και πολυσήμαντο για την ανθρωπότητα αιώνα — κατά τον οποίο συντελούνται μέσα σε μια θεαλλώδη και κατακλυσμένη ατμόσφαιρα από έκρηκτικές αντιθέσεις οι κοσμογονικές διαστροφές μέσα στις οποίες καταποντίζεται ο παλαιός κόσμος κι' άπ' τις οποίες ένας νέος αναγεννάται, — το πνευματικό έργο του 'Ελληνισμού δεν είναι καθόλου υποδεέστερο με του προηγούμενου, κλασσικού του 'Ελληνικού πολιτισμού αιώνα. 'Αν έχη απέλθει πλέον προς την αιωνιότητα ο εξαίσιος θάσος των αθανάτων

τραγικών, των μεγάλων καλλιτεχνών και φιλοσόφων, αν ο Πλάτων παραμένη μέσα στο λυκόφως του σαν μια ξεκομμένη από τη συνοδεία της θείκης άλλων, όμως τον αιώνα τούτον ζούν και τον σφραγίζουν με τη δράση τους ο 'Αριστοτέλης, ο ύστατος των 'Ελλήνων φυσικών και θεμελιωτής της ελληνικής έπιστήμης, — που ο' ακμάσει κατά τον Γ' αιώνα στην 'Αλεξάνδρεια και τάλλα μεγάλα πνευματικά κέντρα της ελληνιστικής 'Ανατολής, — ο φιλόσοφος παιδαγωγός του Μακεδόνος κοσμοκράτορος, και σύγχρονά του ο άκατάβλητος και άδυσωπτος άντίπαλος, ο υπέρμαχος του παλαιού κόσμου Δημοσθένης, και ο προφήτης του νέου με τα πανελλήνια αίσθηματά 'Ισοκράτης, που δραματίζεται μια όμονοούσα 'Ελλάδα, ο σοφός καθοδηγητής των πολιτικών της άρχηγών, που

τούς εξορκίζει να συνενωθούν κατά των Περσών, προετοιμάζοντας έτσι την μεγάλη και ιστορική του 'Ελληνισμού παλινόρεια προς τις πανάρχαιες κοιτίδες της 'Ανατολής. Γιατί δεν είναι δεινή μονάχα ή έσωτερική του 'Ελληνισμού κατάσταση, που επιβάλλει την κοσμοϊστορική του ήρωική, μα και οι έξωτερικοί κίνδυνοι που τον απειλούν. Από την Περσία ο Κοδωμανός, σαν άλλος Ξέρξης, φιλοδοξεί να κατακτήσει την 'Ελλάδα. Ο 'Ελληνισμός της Δύσεως παλεύει άγώνα σκληρό με τους Καρχηδονίους, που παρ' όλην να καταβάλουν τη Σικελία. Από Βορρά οι 'Ιλλυριοί άπειλούν να εισβάλουν από στεριά και από θάλασσα που την καταρμήνουν με συστηματική και οργανωμένη πειρατεία. Στις δύσκολες αυτές στιγμές του 'Ελληνισμού είναι εύτυχια που βρίσκεται ο δυνα-

Ερωσ και ψυχή: Τοιχογραφία από το κοιμητήριο της Δομιτζίλλης.

ΣΤΡ. ΔΟΥΚΑΣ

μοια μονάχα στον Λύσιππο επέτρεπε να του κάνει το άγαλμά του και στο χαρακτήη Πυργοτέλη να χαράξη την εικόνα του στα πολύτιμα πετράδια.

Κ ε φ. 40.

Ο Στέφανος καθόταν έξω από τη σκηνή του 'Αλέξανδρου κι' έδενε την πληγή του. Είχε πληγωθί άλαφριά στο χέρι, την ώρα που έδινε στον 'Αλέξανδρο το κοντάρι του, στη μάχη του Γρανικού.

— Να μ' έβλεπε ή μητέρα μου πώς θα τρώαζε! συλλογίζονταν και χαμογελούσε.

*Ήταν ή πρώτη φορά που έμπαινε κι' αυτός στον πόλεμο και κινδύνευε. Την πρώτη στιγμή ένοιωσε κάποια άνατριχίλα, μα όταν πιά μπήκε στη μάχη κι' ένοιωσε γύρω του τους καθάλαλάρηδες να τρέχουν άφοβοι και να φωνάζουν, ένα είδος μεθύσι τον συνεπήρε. Δέ συλλογίζονταν πιά τον κίνδυνο και το θάνατο, σπηρούνισε κι' αυτός το άλογό του κι' άρχισε την έπίθεσι.

— Πληγώθηκες, Στέφανε; άκούστη-

καν τότε πίσω του δυο γνώριμες φωνές.

Στράφηκε ήταν ο Λεωνίδας κι' ο 'Ερμόλαος.

— Δεν είναι τίποτα, άποκριθηκε ο Στέφανος. Μιά γρατσουνιά. Άύριο που θα φύγουμε από την 'Εφεσο θάχη γιάνει.

Οι δυο φίλοι του κάθησαν κοντά του. *Ήταν εύτυχεις.

— Τι πράματα που είδαμε σε τόσο λίγες μέρες! είπε ο Λεωνίδας. Για φαντάσου αν ήμασταν ακόμα στα σπιτάκια μας, στη Μακεδονία, τί θα κάναμε!

— Εκεί πέρα ζούσαμε σαν τυφλοπόντικοι! είπε ο 'Ερμόλαος. Έδώ ζούμε σαν άηλιο!

— Και πού'σαι ακόμα! είπε ο Λεωνίδας. Τώρα μόλις άρχισαμε.

Ο Στέφανος δέ μιλούσε. Άκούγε συχνά αυτός τον 'Αλέξανδρο και τους στρατηγούς του να κουθεντιάζουν κι' ήξερε τις μεγάλες δυσκολίες.

Θυμάται ακόμα προχτές τον 'Αλέξανδρο που έλεγε στον 'Ηφαιστίωνα:

— Οι Πέρσες είναι πολλοί και γεν-

ναίοι μά δεν έχουν καλούς άρχηγούς' ένα μονάχα έχουν. Κι' αυτός δεν είναι Πέρσης. Δυστυχώς είναι 'Ελληνας.

— Ποιον; ρώτησε ο 'Ηφαιστίων. Το Μένωνα;

— Αυτόν. Είναι γενναίος κι' έξυπνος. Άν πετύχη το σχέδιό του, 'Ηφιστίων, ο κίνδυνος είναι φοβερός.

Αυτά τα λόγια συλλογίζονταν ο Στέφανος τώρα και σιωπούσε.

— Γιατί δέ μιλάς, Στέφανε; ρώτησε ο Λεωνίδας. Σου πονάει ή πληγή;

— Όχι, άποκριθηκε ο Στέφανος και σώπασε πάλι.

Ο παχύσαρκος φιλόσοφος Καλλισθένης πρόβαλε. Κρατούσε στη μάχη του χειρόγραφο και φαίνονταν βυθισμένος σε σκέψεις.

Ευτύς ως τον είδε ο 'Ερμόλαος σηκώθηκε με σεβασμό:

— Δάσκαλε, είπε, έλα κάθησε ν' αναπαυτή.

Ο Καλλισθένης σήκωσε τα μάτια, κοίταξε τους τρεις φίλους.

(Άκολουθεί)

ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Μέσα στα δημοτικά τραγούδια μας παρουσιάζεται όλη η Έλληνική ζωή με τις χαρές της, με τις λύπες της, με τις παλληκαριές της, με τις περιπέτειές της, με τις λογιές-λογιές συγκινήσεις της. Πώς λοιπόν να ξεχάσει η λαϊκή Μούσα και τη θάλασσα; Πώς να ξεχάσει την πηγή από τόσες χαρές και λύπες, την άφορμη από τόσες γενναίες πράξεις, το στοιχείο που προκαλεί τόσους ήρωισμούς; Πώς ο λαϊκός λυρισμός να μην ύμνησει το πέλαγο και τους θαλασσινούς;

Η θάλασσα αποτελεί ένα λυρικό στοιχείο στη δημοτική μας ποίηση. Εύχρηστο μαζί και τραγικό. Γύρω της πλέκονται σκηνές γοητευτικές και αληθινές τραγωδίες. Η «πικροθάλασσα και πολυκυματούσα» ξέρει συχνά να είναι σκληρή και δραματική. Μά ο λαός μας την τραγουδάει είτε το φέρνει τη χαρά, είτε το ξεχειλίζει την καρδιά και το κινεί τα δάκρυα.

Τόσο στα διστιχα της στιγμής, όσο και στα μεγάλα και στα παλιά λαϊκά τραγούδια, η θάλασσα εμφανίζεται μαζί με όλη τη ζωή του λαού μας. Συχνά ζωγραφίζει τα αισθήματά του και άλλες φορές σέρνει μαζί της δράματα και περιπέτειες.

Στα λαϊκά διστιχα βρίσκουμε συχνά τέτοιες προσφωνήσεις στη θάλασσα:

Συνδυάζει λοιπόν συχνά ο λαός τα αισθήματά του με την θάλασσα. Άλλες φορές πάλι παίζει και χορατεύει ο λαός στα τραγούδια του με το πέλαγο και με τους θαλασσινούς. Μά βλέπει ο λαός τη θάλασσα και με τραγική όψη. Γιατί η θάλασσα χωρίζει τους ζωντανούς, πνίγει τα παιδιά μας, ρουφά ζωές... Το πέλαγο αναφέρεται και στα μοιρολόγια και συχνά η θάλασσα χαρακτηρίζεται ως «λεβεντοπνίχτρα». Τραγωδίες και θλίψεις θαλασσινές γεμίζουν τα δημοτικά τραγούδια μας. Ο ζωντανός ο χωρισμός, που «παρηγοριά δεν έχει» δημιουργείται από τη θάλασσα και ο θρήνος των «θαλασσοπνιγμένων» αυτή τη σκληρή έχει άφορμη.

Η θάλασσα όμως είναι και η άφορμη για να δειχθεί το θάρρος και η ανδρεία. Η πάλη μαζί της δείχνει το παλληκάρι. Ο γερός θαλασσινός πολεμά κάθε μέρα με αυτό το στοιχείο. Και τὸ νικαίει η πνίγεται μέσα στον άγωνα ήρωικά.

Συχνά στα δημοτικά μας τραγούδια βρίσκεται και το έπικό κατόρθω-

μα του κολυμπητή, που περνάει κολυμπώντας μεγάλες και άγριες θάλασσες ή που φθάνει σε τρομερούς βυθούς για ένα στοιχίμα ή για ένα ώραίο σκοπό.

Η άρχη αυτών των τραγουδιών πηγάζει, ως φαίνεται, από αρχαίους Έλληνικούς μύθους. Η μυθολογία αναφέρει κάτι τέτοιο για τον Αθηναίο ήρωα Θησέα. Έπειδή όταν πήγε στην Κρήτη ο Θησέας έμειλεν αψηστέρα στον Μίνωα και εξέφρασαν αμφιβολίες αν ο βασιλιάς της Κρήτης έγεννήθη από τον Δία, ο Μίνως διέταξε τον Θησέα, αν αληθινά είναι γιός του Ποσειδών, να πέσει στη θάλασσα και να βρη το δοχτυλίδι του, που τέρρι-ξεν έπίτηδες στα κύματα. Αμέσως ο Θησέας έπεσε στη θάλασσα κι ένα δελφίνι τον παρέλαβε και τον έφερε στο ύποδρύχιο παλάτι του Ποσειδών. Έκει η Αμφιτρίτη έδωσε στο Θησέα ένα χρυσό στεφάνι και κατόπιν τον ξανάφερε άθλασθι στην έπιφάνεια του νερού.

Όμοιος περίπου μύθος υπήρχεν ακόμη στην αρχαία έποχή και για τον Τάραντα, τον Έλληνα ήρωα, που ίδρυσε την δώνωμή του πόλι στην κάτω Ιταλία.

Από αυτούς τους μύθους φαίνεται ότι προήλθε και το Έλληνικό λαϊκό τραγούδι του «Κολυμπητή», που υπάρχει σε πολλές παραλλαγές σε διάφορα μέρη της Ελλάδος. Σε μια από τις παραλλαγές περιγράφεται ότι ο ήρωας Κωνσταντής καυχήθηκε στο Βασιλιά και στους γύρω άφεντάδες, ενώ γλεντούσανε μαζί, ότι μπορεί να περάσει κολυμπώντας πέρα-πέρα την Μαύρη Θάλασσα.

Τό τόλμημα ήταν αφάνταστο! Μά ο Κωσταντής είχε πεποιθήσι στον έαυτό του.

Ο Βασιλιάς, σάν τάκουσε, ξεπλάγυη και το έλεπε ότι, αν πραγματικά περάσει κολυμπώντας την Μαύρη Θάλασσα, θά τον κάμη γαμπρό του.

Ο Κωσταντής αναλαμβάνει το τρομερό τόλμημα χωρίς διαταγή. Και ίδου τί λέει το τραγούδι:

«Ξενότση, ξερατώθηκε,
στη θάλασσα πήδαί.
Δώδεκα μίλια πέρασε
με γέλια, με τραγούδια
κι' άλλα δώδεκα πήγαινε
με μαύρα μοιρολόγια;
«Θάλασσα πικροθάλασσα
και πολυκυματούσα
τόσες φορές σε πέρασα
με γέλια, με τραγούδια
και τώρα για το στοιχίμα
βουλήθηκε να με πνίξης».

Κι' ο Κωσταντής έχασε πιά τις δυνάμεις του και πνίγηκε!

«Και κεί που πνίγη ο Κωνσταντής
παλάτι έθεμελιώθη
με το γυαλί, με το ψηφί;
με το μαργαριτάρι».

Τα πιο τραγικά έργα της θάλασσας περιγράφονται στα μοιρολόγια. Έκει δίνονται με φρικιαστικές ή με μεγαλόπρεπες εικόνες οι καταστροφές της.

Μά στα λαϊκά τραγούδια και στα μοιρολόγια περιγράφεται και πώς η θάλασσα τιμωρεί εκείνους που ζητάνε να μετρηθούν μαζί της. Γιατί η θάλασσα είναι δυνατή και μεγάλη. Στοιχείο παντοδύναμο και τρομερό!

Το τραγούδι του «Βοριά» δίνει ζωηρότατη αυτή την εικόνα της πάλης του ανθρώπου με τα στοιχεία της θάλασσας. Σ' αυτό ο κύρ-Βοριάς παράγγειλε σ' όλα τα καράβια να μπουν στα λιμάνια γιατί θά φυσήξη και θά κάμη καταστροφές. Μά το κάτεργο του κύρ-Αντριάς δεν φοβάται τίποτα. Και λέει ο κύρ-Αντριάς προκλητικά στο Βοριά:

«Δε σε φοβάμαι κύρ-Βοριά
φυσήσης δε φυσήσης,
τι έχω καράβι από καρούα
και τα κουπιά πυξάρι.
Έχω κι' άντενες μπροσύντινες
κι' άστάλια κατάρτια
κι' έχω και ναύτες διαλεχτούς
όλο άντρες του πολέμου
κι' έχω κι' ένα ναυτόπουλο,
που τους καιρούς γνωρίζει.
Κι' έκει που στήσω μιά φορά
την πλώρη δε γυρίεις».

Ανέθηκε λοιπόν το ναυτόπουλο στο κατάρτι να ιδή τον καιρό κι' έφερε κακά μαντάτα. Και τώρα το τραγούδι δίνει θαυμάσια εικόνα της τρικυμίας που πλάκωσε:

«Βαρεία φουρτούνα πλάκωσε
και το τιμόνι τρίζει.
Άσπρογαλίζει η θάλασσα
σιουρίζουν τα κατάρτια,
σκώνονται κύματα βουριά,
χορεύει το καράβι,
σπηλιάδα τούρθε από τη μιά,
σπηλιάδα από την άλλη,
σπηλιάδα από τα πλάγια του
κι' εξεσανιδώσε το.
Γιόμισε η θάλασσα πανιά,
το κύμα παλληκάρια,
και το μικρό ναυτόπουλο
σαράντα μύλια πάει!...».

Έτσι ο καπετάνιος, που θέλησε να τά βάλη με τα στοιχεία, τιμωρήθηκε και πήρε στο λαϊκό του και το καράβι και το πλήρωμα.

Φώτος Γιοφύλλης

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

17^Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ευαγγέλιον (Ματθαίου ιδ' 22—34)

Απόστολος (Α' προς Κορινθίους γ' 9—17)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμεῖναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύχασθαι. Ὁσίας δὲ γενομένης ὁ Ἰησοῦς ἦν ἐν ἑνὶ ἀνέμῳ. Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμὶ· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν, ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπέλαβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνουν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ.

Θεοῦ γὰρ ἕσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἔστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπων πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστὸς. Εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χύρτον, καλᾶμην, ἕκαστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἔστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις γὰρ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινες ἔστε ὑμεῖς.

* ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ *

Ο Ἀπόστολος Παῦλος με τὴν ἀνωτέρω περικοπήν του ἀπὸ τὴν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολήν του διδάσκει τοὺς πρώτους χριστιανούς τῆς Κορίνθου καὶ μαζί μ' αὐτοὺς καὶ ὅλους τοὺς χριστιανούς ὅλων τῶν ἐποχῶν ὅτι εἴμεθα συνεργάται τοῦ Θεοῦ στὸ κτίσιμο ἑνὸς μεγάλου κτιρίου ποὺ πρόκειται μιά μέρα νὰ χωρέση μέσα του ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ κολοσσαῖο δὲ αὐτὸ κτίριο εἶναι ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία. Μᾶς λέγει λοιπὸν ὁ μεγαλείτερος τῶν Ἀποστόλων τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ὅτι αὐτὸς μετὰ τὸ κήρυγμα καὶ τὴν διδασκαλίαν του βάζει μόνο τὰ στερεὰ καὶ ἀτράνταχτα θεμέλια τῆς οἰκοδομῆς, τὸ δὲ τέλειωμά της εἶναι ἔργον ἐκείνων ποὺ θά τὸν διαδεχθῶν. Συνιστᾷ σ' αὐτοὺς ποὺ πρόκειται ν' ἀναλάβουν τὸ μεγάλο αὐτὸ ἔργο νὰ ἀφοσιωθῶν σ' αὐτὸ μ' ὅλην τους τὴν ψυχὴ καὶ νάχουν ἀπόλυτη πεποίθησι πὼς μετὰ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ὅχι μόνο θά τὸ τελειώσουν, ἀλλὰ καὶ θά τὸ κτίσουν ἀσφαλὲς καὶ στερεὸ ποὺ νὰ μὴ εἶναι δυνατὸ σὲ καμμιά ἀπολύτως δύναμι νὰ τὸ προσβάλῃ καὶ νὰ τὸ γκρεμίση. Προσέτι μᾶς λέγει ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων ὅτι θεμέλιο καὶ βάσις στερεὰ καὶ ἀκλόνητος τοῦ τεραστίου οἰκοδομήματος εἶναι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐνῶπιον τοῦ Θεμελίου τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας μᾶς προλέγει ὅτι καθένας ἀπ' τοὺς Χριστιανούς θά εἶναι ὑπόλογος καὶ

ὅτι ἀναλαμβάνει τεραστίας εὐθύνas. Καθένας τὸ ἔργο θά δοκιμασθῇ μιά μέρα καὶ θά κριθῇ ἀναλόγως. Καὶ ἀνάλογα μετὰ τοὺς κόπους καὶ τὰς θυσίας ποὺ ἔκαμε γι' αὐτὸ θά ἀμειφθῇ. Μ' αὐτὰ τὰ λίγα του λόγια ὁ Παῦλος προλέγει στοὺς Χριστιανούς τὰς δοκιμασίας καὶ τοὺς διωγμούς ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ὑποστοῦν ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Γι' αὐτὸ λέγει σ' αὐτοὺς νὰ εἶναι προσεκτικοὶ καὶ καλοὶ ἐργάται τοῦ ἔργου τους. Γιατί τὸ ἔργο αὐτὸ θά περάσῃ ἀπὸ πολλὰς δοκιμασίας, ὅπως ἀκριβῶς καὶ μιά οἰκοδομῇ. Ὅπως ἡ οἰκοδομὴ δοκιμάζεται ἀν' ἑξῆ στερεὰ θεμέλια, ἀν' τὰ ὀλικά της εἶναι καλὰ, ἀν' ἔχη ἀντοχὴ στὴ βροχὴ, στοὺς ἀνέμους καὶ στὶς θύελλες, ἔτσι ἀκριβῶς καὶ τὸ ἔργο κάθε χριστιανοῦ πρόκειται νὰ δοκιμασθῇ. Κι' ἀν' ἀνθέξῃ σὲ ὅλα μᾶς διαθεσαιοί ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμε πεποίθησι ὅτι θά πληρωθῶμε ὅπως μᾶς ἀξίζει ἀπ' τὸν παντοδύναμον δικαστὴν ὅλου τοῦ κόσμου, τὸν ἐπουράνιον πατέρα μας.

Λοιπὸν κι' ἐμεῖς ἔχοντας ὑπ' ὄψιν μας τὴν ὑπέροχη αὐτὴ διδασκαλίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρέπει σ' ὅλην τὴν ζωὴν νὰ προσπαθοῦμε νὰ τὴν μιμούμεθα καὶ μετὰ τὰ ἔργα μας νὰ ἐπιβεβαιώνουμε ὅτι εἴμαστε πραγματικοὶ χριστιανοί. Ἀκολουθοῦντες διηλαθὴ τὸ παράδειγμα καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Ἀποστόλων νὰ προσπαθοῦμε νὰ βάζωμε

κι' ἐμεῖς ἔστω καὶ μιά πέτρα στὸ μεγάλο τους οἰκοδόμημα. Τέτοια δὲ πέτρα εἶναι μιά καλὴ μας πράξι, μιά βοήθεια στὸν πλησίον μας, ἓνα καλὸ παράδειγμα. Ἀς εἶναι σὲ μᾶς πρότυπα οἱ ἄπειροι ἅγιοι καὶ μαρτυρὲς τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅπως αὐτοὶ μετὰ τὰς θεαρέστους πράξεις τους ἐκέρδισαν τὴν αἰώνια μακαριότητα εἰς τοὺς οὐρανούς ἔτσι καὶ μεῖς εἶναι δυνατόν νὰ τὴν ἐπιτύχουμε. Ἀλλὰ πρέπει νὰ κάμωμε τὸν ἑαυτὸ μας ἄξιο καὶ ἱκανὸ γιὰ τὴν ἀπόλαυσι τῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν. Νὰ μὴ διστάζωμε νὰ φαερόνουμε τὴν πίστιν μας παντοῦ καὶ πάντοτε. Νὰ μὴ εἴμαστε ὀλιγόψυχοι μπροστὰ σ' ὅποιοδήποτε κίνδυνον καὶ δοκιμασίαν. Νὰ μὴ μᾶς παράσύρουν αἱ ἡδοναὶ καὶ αἱ ἐπίγειοι ἀπολαύσεις. Νὰ τρέχωμε πάντα πρὸς βοήθειαν τῶν δυστυχούντων συνανθρώπων μας. Νὰ μὴ κυριευώμαστε ἀπὸ τὸν φθόνον καὶ τὴν ζηλοτυπίαν. Νὰ θεωροῦμε τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἄλλου ὡς ἰδικὴ μας εὐτυχία. Βλέποντες κάποιον κίνδυνον νὰ ἀπειλῇ ἓνα συνάνθρωπό μας νὰ τρέχωμε ἀμέσως νὰ τὸν βοηθήσουμε, ἔστω καὶ ἀν' δὲν μᾶς καλέσῃ. Νὰ μὴ κοιτάζουμε, ἐπεὶδὴ κάποιος μᾶς ἔκανε κακὸ, νὰ τοῦ τὸ ἀνταποδώσουμε, ἀλλὰ νὰ τὸν συγχωρήσουμε καὶ μετὰ τὴν ὅλην στάσιν μας ἀπέναντί του νὰ τὸν κάνωμε νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ συναισθανθῇ τὴν κακίαν τοῦ πράξι.

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ

Ήταν έπειτα από τη μάχη του Σα-
ρανταπόρου.

Ο Στρατός έτρεχε πίσω από τους
Τούρκους ακράτητος για να προλά-
βη να μπη στη Θεσσαλονίκη πριν από
τους Βουλγάρους.

Πού να προφθάσει πιά η Έπιμε-
λητεία και πού φαγί. Ο καθένας ξε-
πρεπε να οικονομηθεί όπως μπορού-
σε, και μακάριος όποιος είχε ακόμη
στο σακκίδιο κανένα ξεροκόμματο...

“Άλλοι πιο άσυνήθιστοι στους κό-
πους και στις πορείες, είχαν βγάλει
φούσκες στα πόδια και έσέρνον-
το... Κανείς όμως δεν έννοούσε να
μείνει πίσω! “Ολοι έτρεχαν εμπρός...
πάντα εμπρός. Αί! είχε λιγούρες τό
στομάχι. Διάβολε!... καλά έτρωγε
τόσα χρόνια... μπορούσε να περιμέ-
νει τώρα λίγον καιρό! Έξεραίνετο ο
λάρυγγας... Κάποιο ποταμάκι θα
εύρίσκετο στο δρόμο να τον δροσίση...
Πονούσαν τὰ πόδια!... Λίγο ακόμη
και θα έψήνοντο και θα μπορούσαν
να πηγαίνουν όσο ήθελε κανείς!

Ο φιλότιμος στρατιώτης που άγα-
πάει την Πατρίδα του και θέλει να
κάμει τό καθήκόν του, δεν είναι μό-
νον εκείνος που στέκεται παλληκα-
ρίσια στην μάχη, αλλά πρό πάντων
εκείνος που ξέρει να ύποφερη και στε-
ρήσεις και κόπους, χωρίς να μιλή.

—“Ωχ! Χριστέ μου δεν βαστώ πιά,
άναστέναξε ένας νέος στρατιώτης,
χλωμός και λεπτοκαμωμένος έμπο-
ρουπάλληλος, που είχε περάσει την
ζωή του μέσα στα γραφεία, χωρίς να
σκληραγωγήση ποτέ τό σώμα του...
Ξεράθηκε ο λάρυγγας μου! Νομίζω
ότι πάει να μου έρθη τρέλλα και τὰ
πόδια μου σαν να έχω σίδερα καυτά.

Και βγαίνοντας απ' την γραμμή, έ-
πεσε στις ξερές πέτρες του βουνού
που ανέβαινε ο λόγος.

—Δέν βαστώ... δεν βαστώ πιά...
είπε πάλι με άπελπισία, έτσι μούρχε-
ται ν' άνοιξω τις φλέβες μου να πιώ
κι' άς είναι και αίμα.

—Στάσου μωρέ πατριώτη! Είπε τότε
ένας ψηλός παλληκάρος άποκατα-
στημένος στην Άμερική, που περπα-
τούσε σαν να πήγαινε κυνήγι, τί έπα-
θες και κάνεις έτσι;

—“Επλάνταξα... ξεεράθη ο λαίμακός
μου... άφησέ με να πάω στο διάολο
τέτοιο χαμένο κορμί που είμαι... Δεν
αξίζω ούτε να με λυπάται κανείς!...

—“Εσθες μωρέ μολύβι στο στόμα
σου;...

—Ούτε μολύβι, ούτε έλεος με πιά-
νει! “Άσε με να χαθώ... “Αχ!

Στάσου ρε σύντροφε... δεν άφή-
νουν έτσι τον κόσμο! είπε ο πονόφυ-
χος Άμερικάνος, σαν να έχω λιγάκι
νερό ακόμη στο παγούρι μου... ρού-
φα μία γουλιά να έρθης στα σύγκα-
λά σου... κουράγιο ντέ...

Ο στρατιώτης έρρούφηξε άχόρτα-
γα τό στόμα του παγουριού και στη-
λώθηκε.

—“Αχ! Έκάμε! μετάδοσι είναι;...

—Αί! για να σου είπω, είπε γελών-
τας ο άλλος, δεν είπαμε να μου τό
φέρρης και στον πάτο. “Επειτα ξέρεις!
Μην πίνης πολύ μη τυχόν και μεθύσης!

—Τι να σου κάνω μωρέ Στάθαρη,
που δεν είμαι συνηθισμένος; είπεν ο
άλλος. Αυτή ή ζωή μέσ' στις πολιτείες
και τὰ καταστήματα κάνει τό σώμα
μαλθακό και εύκολοκούραστο. Έμείς
οί γραφιάδες είμαστε μισοί άνθρωποι.

—“Αιντε τώρα σήκω να σε δώ! είπε
ο άλλος, πάμε να φτάσουμε στους άλ-
λους... κοίτα πόσο μάς άφησαν. “Ε-
λα πάρε τό Μάνλιχερ.

—“Αλλοίμονό μου! πώς να σηκωθώ...
ξέρεις πώς είναι τὰ πόδια μου;

—“Α! να σου πω ένα πράμα... πο-
νούν δεν πονούν πρέπει να σηκωθείς.
“Αν δεν κάνης έτσι, δεν θα ψηθούνε,
και έπειτα θα μπορούμε έμείς στη Θε-
σσαλονίκη και συ θα περιμένης ακόμη
έδω να γιαιτρευτής... “Ελα! δώσε
έδω τό χέρι σου... άκούμπα άπάνω
μου... δώσε μου έδω και τό Μάνλι-
χερ... έγω είμαι ψημένος από την Ά-
μερική και δεν μου κάνει έντύπωσι ο
κόπος...

Με την βοήθεια του Στάθαρη τότε
ο νέος έμπορουπάλληλος έσηκώθηκε
πάλι και άρχισε κουτσαίνοντας την
πορεία.

Δέν είχαν κάμει όμως μισής ώρας
δρόμο, όταν από τό λόφο που άφησαν
πίσω των ακούσθηκαν άξαφνα τουφε-
κιές. “Ολο τό σύνταγμα άμέσως άρ-
παξε τὰ τουφεκία και έτοιμάσθηκε.
Πρώτος πρώτος ο νέος έμπορουπάλ-
ληλος και ο Στάθαρης, που ξεχασε
και κόπο και φουκαλισμένα πόδια.

—Τι τρέχει;... τί τρέχει;... έρωτών-
το όλοι.

Δέν ήταν όμως τίποτε σοδαρό! “Ε-
πειτα από λίγο ήρθε ένας έφιππος δι-
γυγελιαφόρος και έπληροφόρησε τό δι-
κητή ότι οί χωριάτες από ένα κοντινό

—Κουράγιο ντέ...

Τουρκοχώρι είχαν πέσει άπάνω σε με-
ρικούς άργοπορημένους στρατιώτες
που ήδραν μονάχους και τούς έσφα-
ξαν.

—Στάθαρη! μου έσωσες την ζωή.
είπε τότε ο νέος άγκαλιάζοντας τον
σύντροφόν του... “Αν είχα μείνει εκεί,
θά μ' έκλαιγε τώρα ή μανούλα μου...

Και θγαζοντας μία φωτογραφία
από την τσέπη του την έφίλησε με δα-
κρυσιμένα μάτια.

—Είμαι ή μητέρα σου αυτή; έρώ-
τησε ο Στάθαρης.

—Ναί! ή μητέρα μου...

—Και αυτή ή κοπέλλα;

—Είμαι ή Έλενιό... ή αδελφή μου!

—“Αλήθεια... μοιάζει! είπε εκεί-
νος, και άφου έκοίταξε όλίγες στιγμές
με προσοχή τη φωτογραφία, του την
έδωσε πίσω.

‘Από την ήμέρα εκείνη οί δύο στρα-
τιώτες έγιναν άχώριστοι... Είτε εις
την μάχη, είτε στις πορείες, είτε στην
ανάπαυσι ήσαν πάντα μαζί, και πολ-
λές φορές μιλούσαν πότε θα τελειώσει
ο πόλεμος να γυρίσουν πάλι στα σπι-
τάκια των και στους δικούς των που
τους έπεριμέναν.

Όταν ο έμπορουπάλληλος έγραφε
στην μητέρα του, ο Στάθαρης τον πα-
ρακαλούσε να γράφη χαιρετίσματα
πολλά έστω και άν δεν την έγνωριζε,
και όταν έρχόντανε γράμμα έρωτούσε
πάντα με ένδιαφέρον τί κάνει ή μη-
τέρα και ή αδελφή του.

Όταν έτελειώνει ο πόλεμος θα περ-
νούσε από τας Άθήνας να τις έγνω-
ριζε πριν να φύγη για την Άμερική
που είχε την εργασία του, και όπου
είχε άρκετή περιουσία.

“Ετσι σιγά σιγά ο καιρός έπέρασε.

“Επειτα από την μάχη των Γιαννι-
τσών, έμπήκαν και οί δύο στην Θε-
σσαλονίκη και απ' εκεί τούς διεύθυναν
στον Λαγκαδά όλην την άνακωχή.

Εις την μεγάλην μάχην του Κιλκίς,
όπου έδοξάσθηκε ακόμη μία φορά ο
Έλληνικός στρατός και τό Έλληνικόν
όνομα, οί δύο σύντροφοι έπολέμησαν
πλάγι πλάγι.

‘Εκεί όμως μέσα στο ξανάμμα της
έφόδου, ο νέος έμπορουπάλληλος έχα-
σε τον Στάθαρη, και μόνον όταν τό
βράδυ έσταμάτησε ή μάχη τον άνα-
ζήτησε.

Και ένώ όλοι οί άλλοι σύντροφοί
του, πεθαμένοι από την κόυρασι, έξη-
τούσαν με τον ύπνο να ξαναθρούν δυ-
νάμεις, αυτός έγύρισε πάλι πίσω εις
τό μέρος όπου τον είχε χάσει ζητών-
τας δεξιά και άριστερά και φωνάζον-
τας τό όνομά του.

Κανείς όμως δεν είχε ιδή τον Στά-
θαρη, και μόνον ένας νησιώτης φαντά-
ρος έλεγε πώς τον είδε να λαθωθή
και να πέφτει.

‘Απελπισμένος τότε ο Πάνος άρχισε
πάλι να γυρίζει έδω και εκεί μέσα εις
τό σκοτάδι και τὰ άναμμένα χωράφια,
όπου είχαν βάλει οί Βούλγαροι φω-

(Συνέχεια στη σελίδα 1472)

Ο ΠΕΝΤΑΔΑΚΤΥΛΟΣ ΤΑΥΤΕΤΟΣ

Βλέποντας απ' την Σπάρτη τον
πανύψηλο Ταύγετο με τις πέντε κα-
τακλιονισμένες κορυφές του, ρίξα-
με δίκιο στους Σπαρτιάτες που
δέν ήθελαν με κανένα τρόπο να
κάνουν τείχη γύρω από την πόλι
των. ‘Αντίθετα με τις άλλες πό-
λεις που ήσαν καλά ταχυποραμέ-
νες από πελώρια τείχη και τερά-
στια φρούρια, ή Σπάρτη ήταν έ-
λεύθερη, γιατί οί πολίτες της έ-
πρέσβευαν ότι άριστα τείχη ήσαν
τά στήθη των. Φαίνεται όμως πως
περισσότερο ήθελαν τὰ μάτια τους
να μὴ είναι φυλακισμένα και τό
βλέμμα τους να μη χτυπάη σε
ντουβάρια. ‘Επρεπε ο Ταύγετος να
είναι τό καθημερινόν τους δράμα,
να παίρνουν κάτι από τους καλλι-
γραμμιούς και βαρείες δγκούς του
και ίσως στην ένστικτική του Πεν-
ταδάκτυλου να ώφειλαν λίγη απ'
την δόξα τους...

Δέν μάς Ικανοποιούσε να βλέ-
πουμε τον Ταύγετο απ' την Σπάρ-
τη. Τό χιόνι μάς τραβούσε σαν
μαγνήτης. Τό καλοκαίρι στην ψη-
λότερη κορυφή του άναβαίνουν και
κυρίες με τακουάνικα στα παπού-
τσιά. Χειμώνα και άνοιξη ή κα-
τάκτησι της ψηλής κορυφής είναι
δύσκολη. Δέν είναι τόσο τό χιόνι
που φοβίζει όσο ο καιρός. Με κα-
κοκαιρία, θύελλα, βροχή είναι έ-
πικίνδυνο αυτό τό βουνό. ‘Ο και-
ρός κάποτε ξεγελάει. Ξεκινάς με
καλωσύνη και σαν προχωρήσης
χαλάει ο κόσμος. Μπορεί να συμ-
βή και τό αντίθετο. Φεύγεις με
κατακλυσμό και ξαφνικά άπολα-
θάνεις θαυμάσιο καιρό.

‘Ο συννεφιασμένος ούρανός έ-
ζωνε με τούλινες λουρίδες τις κορ-
φές του Ταύγετου. Κάπου-κάπου
φατείνες δέσμες σπαθιστές έφεφταν
σαν από φεγγίτη και φώτιζαν ένα
κομμάτι της γής.

‘Απ' τη Παλιοπαναγιά άρχίζει
ή πεζοπορία. Διαβάζουμε την έντύπω-
ση της βόθης μιας χαράδρας. Τὰ
πουρνάρια άγκυλώνουν τὰ πόδια
μας, και τό λίγο φως τό δειλι-
νού άφίνει να βλέπουμε ακόμη γε-
λαστές, χαροπές, πολύχρωμες ά-
νεμώνες που άνασταίνουν άνάμεσα
σε άγκαλωτά θαμνίσκια. “Οσο ά-
πομακρύνεται ο κάμπος, τόσο πλη-
σιάζει τό πολύκορφο βουνό με τις
χιονισμένες ράχες. Σ' ένα κοι-
μένο βράχο προς τὰ δεξιά μας έ-
να κάτασπρο μοναστήρι είναι κολ-
λημένο σαν σφηκοφωλιά. Είναι ή
Παναγία ή Καταφυγίωτισσα, κτι-
σμένη σε μία σπηλιά του κρεμα-
στού βράχου. Πιο πάνω ένα χω-
ριουδάκι σε μίαν δημοφη κούλα
δα ξεμυτίζει τις ψηλές, γυνέες,
σταγιές λεύκες του που μοιάζουν
σαν ψωροκόκκαλα. Είναι Ερμη-
τόν χειμώνα και την άνοιξη. Τό
καλοκαίρι μόνο κατοικείται. Λέγε-
ται Ντόριζα κι' είναι γνωστό σ' ό-
λους τους όρειάτες που πηγαί-
νουν απ' εκεί στις κορυφές του Τα-
ύγετου. “Ο ύπνος σ' ένα χωριά-
τικο σπίτι θα ήταν ευχάριστος άν
κατά τὰ μεσάνυχτα ή καμπάνα
που χωριού δέν χτυπούσε αδιάκο-
πα και δαιμονισμένα. Τό περίε-
ρο είναι ότι την καμπάνα την χτυ-
πούσε ο άγέρας. “Ενας άγέρας
που λυσσομανούσε. Ποτέ στη ζωή
μας δέν άκούσαμε τέτοιο σφύριγμα
και βοούσας άγέρας. Σάν να κα-
τρακλυσόσαν από τὰ άστράγματα
όμη του ούρανού βουνά δολιχίγρα
από ψιλά-ψιλά χαλακίσκια. “Η-
ταν σωστός σιμόν.

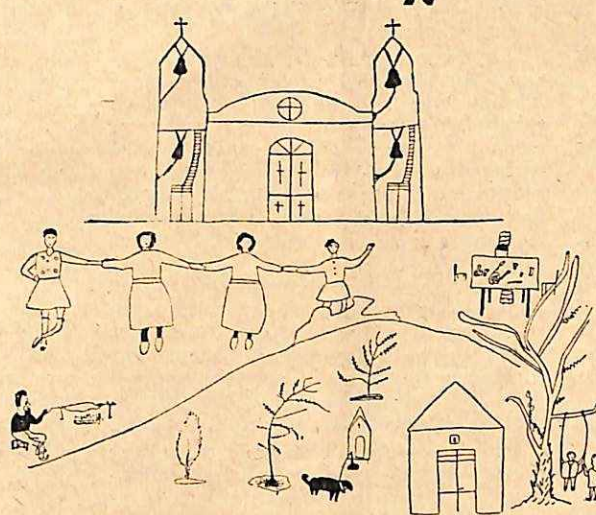
“Επιζε ακόμη ή νύχτα — τρεις
και μισή ή ώρα τό πρωί — που

ο ένας πίσω απ' τον άλλον σαν
τις κάμπιες άκολουθούσαμε τον ό-
δηγό για να άνεβούμε στην κορ-
φή του Πενταδάκτυλου, βουβόι
σαν σκιές άνάμεσα στους κατα-
μαυρους δγκούς των βράχων. Τὰ
άστέρια, σαν άσημοκάπτηλα, έτρε-
μόσθηναν στο στερέωμα και τό
φεγγάρι σαν χάλκινη φέτα στάθη-

κε για μία στιγμή στην καταρ-
ραχιά του πιο κοντινού μας πρό-
βουνου. “Ηταν άναμμένο, λές και
κείνη τη στιγμή έθγαινε σαν πυ-
ρακτώμενο σίδερο απ' τό καμίνι
κανενός γυφτού.

Σέ ένα από τὰ πολλά μας ε-
γναντα, πριν χαράξη άκόμη, μία
λευκή χιονάτη πυραμίδα χτύπησε

Παιδικό σχέδιο

5ον

Με όσα είπαμε στο προηγού-
μενο άρθρο έχομε την έντύπωσι
ότι θα πετύχουμε τό σπουδαιότε-
ρο παράγοντα για μία σίγουρη
δουλειά, δηλαδή θα καλλιερ-
ήσουμε την αυτοπεποίθησι που θα
κινήσει τό παιδί με άυτενέργεια,
με πρωτοβουλία και με τιμωτή-
μα, ένας άνθρωπος που έχει έμ-
πιστοσύνη στον εαυτό του θα άν-
τικρύψει πάντα στη ζωή του κάθε
ζήτημα με χαρηκτήρη και τό
σχολείο αυτό έχει για πρώτο
στον μέλημα και σκοπό. Τό Έλ-
ληνόπουλο είναι κατά κανόνα έ-
ξυπνο και με μεγάλη άντλημψι,
άλλα και σαν παιδί με πολύ έπι-
πολαότητα. Για να καταπολε-
μήσω άκριδώς αυτό τό ελάττω-
μα επανέρχομαι 3 και 4 φορές
στο ίδιο θέμα, έφιστώντας την
προσοχή των παιδιών σε λεπτο-
μέρειες και σε άναλογίες. “Ετσι
μου δίνεται ή εύκαιρία χωρίς
κόπο, μα και χωρίς προετοιμα-
σμένο μάθημα, να τους μιλήσω
για καθάρα τεχνικά ζητήματα
που αλλοιούτικα θα ήσαν όχι μό-
νο κουραστικά άλλα και άκατα-
νόητα. Α. χ. σχεδιάζουμε μία
σκηνη του δρόμου τό θέμα μας
είναι έντυπώσεις μας από τη
συγκοινωνία μέσ' στην πέλι. Τό
διο θέμα δοσμένο 3 και 4 φορές.
“Όπως είπα παραπάνω είναι
μεγάλη σημασία στην επανάλη-
ψη — ή εύκαιρία έρχεται μόνη
της, τὰ παιδία συζητούν και κά-
νουν κριτικές πάνω στα σχέδια
τους, έγω άκούω, παρακλινώ
και περιμένω να προσκλινώ
πάρω μέρος στη συζήτηση σαν
διδάκτης. Ξαφνικά: Κύριε, εί-
ναι δυνατόν ο άνθρωπος να είναι
πιο μεγάλος από τό τράμ που
έφτιαξε; Τότε πώς θα χωρέση
μέσα... Τό ζήτημα της προ-
πτικής μπήκε μόνο του. “Ο άν-

θρώπος είναι στο πρώτο πλάνο,
τό παιδί τον έκανε χωρίς γνώσι
προοπτικής, άλλα μόνο από πα-
ρατήρησι και ζωική παράστασι.
Αλλά στο διάσελο ο Αίολος ά-
νοίξε τους άόκρους του και έσπώ-
λυσε ένα φοβερό άγέρα. “Η όρμη
του μάς έπριχνε κάτω. Σήκωνε
το μισοκρυσταλωμένο χιόνι και μάς
χτυπούσε στο πρόσωπο. Για να
περπατήσουμε 200 μέτρα χωρίς να
κερδίσουμε σε ύψος, είχε περάσει
μία ώρα. “Ο άέρας αυτός έρχεται
κατ' εθείαν από την Αίγυπτο. Εί-
ναι ο σιμόν της Έλλάδος. Μόλις
περάσαμε τό διάσελο και άνεθή-
καμε στον “Αι-Λιά τό κακό σταμά-
τησε. Σάν φτάσαμε στην κορυή
(2407 μ. ύψος) περιέφεραμε τό
μάτι μας γύρω στην Λακωνία, στη
Λακεδαίμονα, στη Μεσσηνία, στη
βάλσασα. “Αναπέμψαμε δέησι στον
“Υψιστο για τό όραμα που μάς
χάρισε και σαν ήρθε ή στιγμή να
κατηφορήσουμε σαν να μάς πήρε
τό παράπονο.

Στην κατάβασι προτιμήσαμε
την εύθεια. “Ηταν έπικίνδυνη. Πέ-
σαμε στα περίφημα χιόνια, βάρα-
θρα, που έγιναν από τό σεισμό του
464 π. χ. Τό βάθος της Πολιάνας
με τὰ πυκνά έλατα και τὰ ρόμπα-
λα με τὰ χαμολούλιντα μισοχωρι-
ζε. Σ' αυτό θα γυρίζαν στην άρ-
χαϊότητα οί θαυμάστοι “Ασκανο-
κοί κόνες (λαγωνικά). “Ανάμεσα
στα έλατα θα περπατούσε ή θεά
Ταυγέτη, ή κόρη του “Ατλαντος.

“Όταν πιά ο ήλιος κρυβόταν πί-
σω απ' τις χιονισμένες κορυφές,
είχαμε φτάσει στη Σπάρτη. “Ο
Ταύγετος έδειχνε πάντα την μεγα-
λοπρέπειά του...

Γ. ΡΩΜΑΝΟΣ
“Επιμέλεια Σ. Δούκα.

ΚΑΠΠΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ

ΥΠΟ Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

22. ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Ο παρακοιμώμενος Ίωσήφ Βρίγγας πρώτη φορά βρέθηκε σε τόσο δύσκολη θέση. Πάντα κατάφερνε, όσο δύσκολη κι' αν ήταν η περίπτωση, σαν καλός παρακοιμώμενος, κόποντας βόλτες να βρή τ' άγερτο που θα τον έμπαιζε στο λιμάνι και ποτέ δεν έκανε κάτι, έτσι στο βρόντο, περιμένοντας ύστερα να τον βοηθήσει η τύχη.

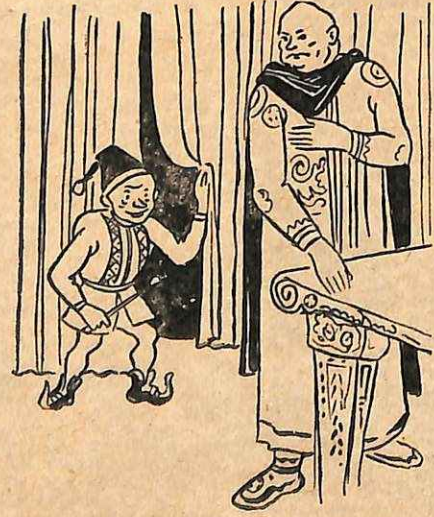
«Η ζωή είναι τέχνη» έλεγε. Κι' ό-πως κάθε τέχνη χρειάζεται τα σύ-νεργα της, όμοια και τούτη για να προκόψει θέλει τρία πράγματα: έπι-μονή, ύπομονη και γνώση. Με την έ-πιμονή θα παλέψης την τύχη που μπο-ρεί όχι μια αλλά πολλές φορές να σου πάη κόντρα. Με την ύπομονη θα πα-λέψης τον έαυτό σου που είναι μεγα-λείτερο άκόμα θερίο... κουράζεται βλέπεις ή ψυχή του ανθρώπου από τα βάσανα και την κακοτυχία και λυ-γίζει ή πεισματάνει και σά μεθυσμένη πιά κάνει ό,τι της λάχει. «Υστερα ή γνώση, είναι, να πούμε, ή άξιοσύνη του τεχνίτη. Ξέρει το κάθε πράμα που χρειάζεται και πώς δουλεύεται...

Επιμονή και ύπομονη δίχως γνώση δεν αξίζουν κι' ή γνώση πάλι δίχως αυτές δε φελά σε τίποτα.

Μ' όλο που ό άξιος παρακοιμώμε-νος είχε και τις τρεις χάρες, στην τω-ρινή περίπτωση δεν ήξερε ποιαν από-φαση να πάρη. Είχε καλέσει τη σύγ-κλητο την Τετάρτη το άπόγευμα για να ζητήσει πιά τη γνώμη της φανερά και έξσκεπα σχετικά με την έκστρα-τεία της Κρήτης. Λέμε «φανερά και έξσκεπα» γιατί από καιρό πρῶμα μά-θαине πώς οι περισσότεροι από τους μεγάλους αυτούς άρχόντους δεν ήθε-λαν ν' άκούσουν για την έπιχείρηση αυτή.

Ο φθόνος έστεκε πάνω από το συμ-φέρο της πολιτείας. «Η ιδέα πώς ό Νι-κηφόρος θ' άποκτούσε δόξα και δύ-ναμη στο λάο, τους θόλωνε την κρίση σε τέτοιο σημείο που δεν έβλεπαν πώς ήταν ζήτημα ζωής και θανάτου να τελειώσει πιά αυτή ή ύπόθεση με τους Σαρακηνούς.

«Νά κρεματούμε από τους Φωκά-δες»; έλεγαν. «Ξεχάσατε τους Λεκα-πηνούς; Μά είναι σά να προδώσωμε τό βασιλιά μας».

*Ανακινήθηκε μία στιγμή το βήλο και φάνηκε ό νάνος Σεραφείμ.

Ός τόσο είτε «ναί», είτε «όχι» έλε-γαν δεν είχε και πολλή σημασία... Ο βασιλιάς είχε όλο το έλεύθερο να κάμη ό,τι ήθελε και θάκανε πάντα— αυτό δά τόδεσαν όλοι— κείνο που ό παρακοιμώμενος του νόμιζε πώς είναι σωστό... Λαός και στρατός λοιπόν ένα πρῶμα περίμεναν άνυπόμονα ν' άκούσουν τό λόγο του Βρίγγα στη σύγκλητο... Δέν είχαν γίνει βέβαια του κάκου τόσες προετοιμασίες, ό καθένας μπο-ρούσε να βγάλη τό συμπεράσμα πώς ό Βρίγγας από καιρό είχε πάρει την απόφασή του, ήσαν όμως και μερικοί που άρχισαν να ύποπτεύονται ύστερα από τόσες άναβολές πώς κάτι τρέχει...

Είναι παράξενο αλήθεια αυτό που συμβαίνει σε κάτι τέτοιες περιστά-σεις... Θαρρείς μία μυρουδιά χύνε-ται στον άέρα άνάνη, κανείς δεν ξέ-ρει από ποιά, ώστόσο αυτοί που έχουν δυνατότερη μύτη τη νοιώθουν άμέσως και τό λένε στους άλλους και σιγά σιγά άνάμεσα στο πλήθος βλέπεις μία άνησυχία που κανείς δεν ξέρει να σοι-πή γιατί και πώς έγινε, μά όλοι τη συμμερίζονται.

Τό πιτάκιο που έλαβε από τον ά-γνωστο φίλο ό παρακοιμώμενος, κα-θώς ξέρούμε, τον έριξε σε βαθεία συλλογή... «Αν ό άλλος στην περι-σταση τούτη έβλεπαν τά πράματα

καλλίτερα άπ' αυτόν; Νά πάρη ά-πάνω του τόσην εύθυνη; Πάνω από κάθε άλλο έθαζε τό συμφέρο της Μα-κεδονικής δυναστείας που της ήταν όλοτελα άφωσιωμένος. Είχαν περάσει όχτώ μέρες από τότε που κάλεσε τό Δημήτρη Γρηγορά και τοι άνάθεσε να έξακριβώσει ποιοι πηγαίνουν στο μοναστήρι του Πετρίου, κι' από τότε δεν είχε καμιά είδηση γι' αυτόν. Τι άπόγινε άράγε;... Στόν έκατόνταρχο της φρουράς έστελνε και ρωτούσε κάθε τόσο, αν και είχε δώσει παραγ-γελιά μόλις έρθη να τοι τό άναφέ-ρουν... Σήμερα ή άνησυχία του ά-ποκορυφώθηκε... Από τις πληροφο-ρίες που θά τοι έφερνε θά κανόνιζε τη στάση του στη σύγκλητο. Κι' αν ούτε σήμερα, ούτε αύριο έρχόταν, τί έπρεπε να ύποθέσει;

Κατά την συνήθεια του, όταν είχε κάτι σοβαρό που τόν άπασχολούσε άρ-χισε να φέρνη βόλτες άπάνω κάτω στη μεγάλη αίθουσα που χρησίμευε για γραφείο του...

Ο άνοιξιάντικος ήλιος έμπαινε από τ' άνοιχτά παράθυρα. Μιά φωλιά γε-μάτη πεταξαρούδια σ' ένα ταντελωτό κεφαλοκόλωνα, εκεί ψηλά άνάμεσα ούρανο και νής βοούσε από τιτιβί-σματα και κελαδισμούς.

Την κοίταξε μία στιγμή και σκέ-φθηκε.

«Τι ξενοιασιά που την έχουν τά πλά-σματα του Θεού! Μονάχα για τόν άν-θρωπο λοιπόν ό κόσμος τούτος κα-τάντησε κοιλιάς κλαυθμῶνος; Βαρεία είναι τά μεγαλεία και ή δό-ξα... Και ποιά τ' όφελος;» Η φράση του Έκκλησιαστή ήρθε σαν άπάντηση στη θύμησή του: «Ματαιότητα ματαιο-τήτων...». «Όλο τό κατακάθι της πι-κρας που τόσο καιρό τώρα είχε κα-τασταλάξει μέσα του από μία ζωή όλο καθήκοντα και εύθυνες, δίχως ά-γάπη και άναλαμπή χαράς, άνατα-ράχθηκε, θαρρείς, από τη σκέψη τού-τη... Πεθύμησε την ήσυχία πιά και τη γαλήνη μέσα στη μοναξιά που φέρ-νει τόν άνθρωπο κοντήτερα προς τό Θεό... «Όχι, ό Ίωσήφ Βρίγγας δεν ήταν φιλόδοξος... Σάν τό πιστό σκυλί δούλευε τόν κύριό του χωρίς ύ-πολογισμό. Κι' αν άνακατευόταν στις παλατιανές κλίκες, τόκανε γιατί μό-νο με τέτοιο τρόπο μπορούσε να μά-ταιώνει τις άτομικές επιδιώξεις. Πώς να παλέψης με τόσα θεριά αν δεν κρατῶς όπλα που νάναι τουλάχιστο τόσο δυνατά σαν τά νύχια και τά δόν-τια τους;

«Αχ ένας σύντροφος, ένας φίλος που νάχη την ίδια άγνή και πιστή καρ-διά! Νά τόν βάλη φύλακα άγρυπνο κατά τη μία μεριά όπως στέκει αυτός κατά την άλλη... Νά μοιραστή μαζί του την εύθυνη και τό χρέος κι' έτσι να μη νοιώθη πιά την άνάγκη να πε-ριτρέχη αυτός μονάχος όλόκληρη τ ή μά ν τ ρ α που τοι έμπιστεύτηκε ό Θεός... Κοιτάζοντας προς τά έδω να μη φοβάται πώς, να, τώρα δά, ό λύ-κοι θά χυμήξουν από τη μπασιά που φύλαγε λίγο πιο πριν!...».

Τό βαρύ βήλο της άντικρυνής πόρ-τας άνακινήθηκε και φάνηκε τό άσκη-μόθωρο παράστημα του Σεραφείμ.

Αντί να θυμώσει ό παρακοιμώμενος

Στόν κάθε μελετητή της άρ-χαίας Έλληνικής Ιστορίας μπο-ρεί να γεννηθή τό έρώτημα: Πως ή Σπάρτη, ή μικρότερη και όλι-γαριθμότερη από όλες τις Έλ-ληνικές πόλεις κατόρθωσε ν' άνα-πτύξη τέτοια ίσχύ, να κυριαρχή-ση σ' όλόκληρη την Πελοπόννησο και να διεκδική από τις Άθηνες που στάθηκαν ή ισχυρότερη άν-τιπαλός της, την ήγεμονία σ' ό-λόκληρη την Έλλάδα; Και τό έρώτημα αυτό παίρνει μεγαλύ-τερη σημασία όταν πληροφορού-μεθα ότι οι έλεύθεροι πολίται της Σπάρτης, οι πραγματικοί Σπαρτιάτες, άνήρχοντο μονάχα σε 8.000, που όλοένα λιγόστευ-αν άντίς να πολλαπλασιάζονται. Η άπορία αυτή φαίνεται πώς είχε γεννηθή και στον άρχαίο κόσμο, κι' ό Ξενοφών, ό μεγα-λος αυτός Άθηναίος συγγρα-φέας και στρατηγός, όμολογεί ό-τι πολλές φορές άναρωτήθηκε σε τί τάχα να όφείλετο ή καταπλη-κτική αυτή δύναμη της μικρής πόλης. «Ο ίδιος όμολογεί ότι τό πρόσβλημα αυτό κατόρθωσε να τό λύση μονάχα όταν μελέτησε βα-θεία τόν τρόπο της άγωγής των Σπαρτιατών. Βαθύς παρατηρη-τής όπως ήταν ό Ξενοφών, άν-τελήφθη από τις μελέτες του πά-νω στην άγωγή που είχε επιβά-λει ή Σπάρτη στους πολίτες της, ότι όλη ή ίσχύς της, και τό με-γαλείό της, όφειλετο άκριβώς στην άσπληρη και πειθαρχημένη αυτή άγωγή, γεγονός που τόσο τοι έπρόκάλεσε τόν άνυπόκριτο θαυμασμό, ώστε να κατηγορηθή από τους συμπατριώτες του, που εύρίσκοντο σε διαρκή αντίθεσι με τους Σπαρτιάτες, ως φίλος της Σπάρτης και να καταδικα-σθή σ' έξορία γι' αυτό τό λόγο.

Πραγματικά, αν μία πολιτεία κατόρθωσε ν' άναπτύξη ως τό ά-νώτερο σημείο τις άρετές και προ-πάντων τις στρατιωτικές ά-ρετές του άτόμου, ήτοι της άγω-γής, αυτή ή πολιτεία ήταν ή άρ-χαία Σπάρτη, που άποτελεί και τό πρότυπο της οργάνωσης της Δωρικής κοινότητας. Τό άτομο στη Σπάρτη, ήταν, όλοκληρωτι-κά ύποταγμένο στην όλότητα. Η ύποταγή του όμως αυτή δεν επέβάλλετο με τη βία. Ήταν άποτέλεσμα της άγωγής, έτσι άποτέλεσμα της άγωγής, που ν' άποτελεί μία έλκυστική δύναμη, ώστε τό ά-τίθετο να θεωρηται όχι μόνο ά-πλως παρεκτροπή, αλλά στίγμα που ν' άποφέρει άπό τόν έαυτό του στίγμα που στερούσε αυτόματα τόν παρεκτρεπόμενο πολίτη από τό δικαίωμα ν' άποτελή μέρος της άσπληρης και πειθαρχημένης εκείνης κοινότητας, τά μέλη της οποίας θεωρούσαν ως κάτι άνώ-τερο κι' από την ζωή τους άκό-μη, την τυφλή ύποταγή στην πο-λιτεία και την έκτέλεσι του κα-θηκόντος των άπέναντι της όλο-τήτας που άπλό μόριό της ήσαν.

Τά άποτέλεσματά που πέτυχε ή Σπάρτη, με την άσπληρη και πειθαρχημένη της οργάνωσι, ά-ποτελούν και την καλλίτερη άπό-δειξη του τεραστίου ρόλου και της δύναμης της άγωγής πάνω στο άτομο και δικαιώνουν όσους σήμερα ισχυρίζονται εκείνο που από την παλιά εκείνη εποχή διε-τύπωσε ό Πλούταρχος, πώς όπας σιγά-σιγά οι σταγόνες του νε-ρού κοιλούνται τις πέτρες, ή συ-χνή έπαφή των χειρών φθείρει τό χάλκo και τό χρυσάφι, και τό στρεβλό και άκαρπο δένδρο, με την περιποίηση γίνεται ίσιο και δίνει ζουμερούς καρπούς, έτσι και τό άτομο με την κακή άγω-γή καταστρέφεται ενώ αντίθετα με την όρθή άγωγή άναπτύσσου-ται στο άνώτατο όριο ό άρετής και ό ήθικός του δύναμις.

Για τούτο, ιδιαίτερα στη ση-μερινή περίοδο, όποτε άρχηνοί κρατών, όπως ό άρχηνοί των κρατών, ισχυρίζονται πώς κατώρ-θωσαν να άναπτύξουν στο έπα-κρο τις δυνάμεις του Έθνους των, θέτοντας σ' έφαρμογή τη Σπαρτιατική άγωγή, καθίστα-ται έξαιρετικά ενδιαφέρον για μας τους Έλληνες να μελετή-σουμε τά στοιχεία της άγωγής αυτής και να βγάλουμε τά συμ-περάσματα εκείνα που πρέπει, στις σημερινές κρίσιμες στιγμές που διερχεται όλόκληρος ό κό-σμος.

Η Σπαρτιατική άγωγή, που έσπληνίζετο όλοκληρωτικά στην Λυκούργεια λεγόμενη νομοθεσία άποτελούσε και τη βάση της Οργάνωσης της Δωρικής έκει-νης κοινότητας. Όπως τονίσουμε και σε άλλο μας σημείωμα, η νομοθεσία αυτή άπεδίδετο στο Λυκούργο, τό μεγάλο αυτό νομο-θέτη της Σπάρτης, που ή φυσιο-γνωμία του έφτασε ως έμάς τε-λείως αλλοιωμένη από τόν θρό-νο. «Όπως φαίνεται όμως τό νο-μοθετικό εκείνο έργο δεν ήταν έργο ενός ανθρώπου. Ήταν έρ-

γμή σιωπηλός... Πραγματικά τώρα άπορούσε... Ποτέ ό άσπληρης Βρίγ-γας δεν τοι μάλισε με τέτοιο τρόπο! Κάθισε ύστερα κατά γης και κάρφωσε τά μαύρα μάτια του στον παρακοιμώ-μενο, όλο γλύκα και παράπονο... Ίδια σαν τό ζώο που βλέπει πώς κάτι συμβαίνει στον άφέντη του, δεν κατα-λαβαίνει ως τόσο κι' είναι έτοιμο να ξεσπάση σε θρήνο...

—Ελα, λέγε, τί τρέχει; Ξαναρά-τησε ό Βρίγγας.

—Αν ό ταπεινός σου δοϋλος μπο-ρή να έχη γνώμη... Θαρρώ πώς δεν είναι καιρός για ξεκούραση και ύ-πνο... Τό μεγάλο σπαθί ήρθε να ζη-τήση οδηγίες που και πότε πρέπει να χτυπήση... Και σηκώνοντας τό χέρι έδειξε κατά τόν προθάλαμο... Ο παρακοιμώμενος έτρεξε προς τά

Η ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Λέγεται ότι ό Λυκούργος— τό άναφέρει αυτό ό Πλούταρχος για να ένισχύση της δοξασίας του για τη δύναμη της άγωγής— για να πείση τους συμπατριώτες του για τη δύναμη της άγωγής πάνω στο άτομο σοφίστηκε τό άκόλου-θο πείραμα. Πήρε δυό μικρά σκυλάκια από τους ίδιους γο-νείς. Τό ένα από τά σκυλάκια αυτό, τό άνέθρεψε άσπληρη, τό έδωσε να τρέχη και να κυνηγά. Αντίθετα τό άλλο τό άνέθρεψε μαλθακά, τοι έδινε άφθονη τρο-φή και τό συνήθισε στην τεμπε-λιά. Όταν μεγάλωσαν τά σκυ-λάκια ό Λυκούργος τά παρουσί-ασε στους Σπαρτιάτες. «Όλοι έ-βεβαίαναν πώς τά σκυλιά αυτά ήσαν άπό διαφορετικούς γονείς και μάλιστα και άπό διαφορε-τική ράτσα. Κανείς άπόλυτα δεν μπορούσε να διακρίνη ότι τά δυό εκείνα, τόσο διαφορετικά σκυλιά ήσαν όχι μόνο από την ίδια ρά-τσα μά κι' από τους ίδιους γο-νείς. Ο Λυκούργος τότες άνέ-πτυξε τό πείραμά του στους ά-κροατές του και τόν άκουσαν κα-τάπληκτοι. Με τόν τρόπο αυτό, λέγει ή παραδοσις, πώς ό σοφός εκείνος νομοθέτης έπεισε τους Σπαρτιάτες να δώσουν όλοσδι-λου ιδιαίτερη σημασία στην ά-γωγή των παιδιών τους και ν' ά-σπασθούν και στο κεφάλαιο αύ-τό της άντιλήψεως του. Βέβαια δεν μπορούμε να βεβαιώσουμε αν αυτό που άναφέρει ό Πλούταρ-χος, όφείλεται πραγματικά στο Λυκούργο, ή αν είναι μεταγενέ-στερο έφεύρημα κάποιου σοφού παρατηρητή. Εκείνο όμως που είναι βέβαιο είναι πώς ή σημε-ρινή έπιστήμη βεβαιώνει άπόλυ-τά τό παραδεχόμενο τούτο, παρά-δειγμα που δεν άποδεικνύεται πιά από την άγωγή των ζώων, αλλά από την καθημερινή κοινω-νική ζωή των ανθρώπων.

Η Σπαρτιατική άγωγή ήταν όλοσδιόλου διαφορετική και δεν είχε καμιά σχέση με την άγωγή όπως την έννοούσαν οι άλλες πό-λεις του άρχαίου κόσμου. Ήταν στις βασικές γραμμές της φυσι-κή άγωγή, που άπέδλεπε ν' ά-ναπτύξη στο άνώτατο όριο τις φυσικές άρετές και πρό πάντων τις στρατιωτικές και ήθικές άρε-τές του άτόμου. Για τό λόγο αυ-τό και την άγωγή την είχε άνα-λάβει έξ όλοκληρου ή πολιτεία, ή όποια και φρόντιζε ν' άναπτύ-ξη από πολύ νωρίς τό παιδί σύμ-φωνα με τις παραδεχόμενες ως όρθες άπ' αυτήν παραδόσεις και άντιλήψεις. Τούτο δεν συνέβαινε στις άλλες πόλεις του άρχαίου κόσμου. Στην ύπόλοιπη Έλλά-δα, ή άγωγή τών παιδιών ήταν έργο των γονιών. Ός ποιά δε σημείο είχε κατακτήσει ή άγω-γή αυτή, μάς τό άποκαλύπτει ό Πλούταρχος, που άναφέρει ότι ό Σωκράτης, ό μεγαλύτερος αυτός φιλόσοφος της άρχαιότητας, τό-σο είχε άπογοητευθή από την άδιαφορία που άφιμένονι γονείς έδειχναν για την άγωγή των παιδιών τους, στην ιδιαίτερη του πατρίδα τις Άθηνες, ώστε έλαγε πώς ήθελε να έχη τη δύ-ναμη ν' άνέσει στο ύψηλοτερο ση-μείο της πόλης και να φωνάξη στους γονείς αυτούς, ότι όμια-ζουν προς τόν άνθρωπο εκείνο που φροντίζει πάρα πολύ για τό παπούτσι του ενώ δεν φροντίζει καθόλου για τό ποδάρι που θά φορέση τό παπούτσι αυτό. Και τούτο γιατί λέγει, ενώ οι γο-νείς αυτοί έφρόντιζαν να μαζε-ψουν όσο μπορούσαν περισσότε-ρα χρήματα, για να έξασφαλί-σουν μεγάλη κληρονομία στους άπογόνους των, δεν φρόντιζαν καθόλου για την άγωγή των παι-διών αυτών, στα όποια όστόσο ένδιέφερόντο ν' άφήσουν όσο τό δυνατόν περισσότερα χρήματα.

Με τόν τρόπο αυτό, δηλαδή την ύπ' εύθύνη της πολιτείας ά-γωγή των παιδιών, ή Σπάρτη πετύχαινε ν' άναπτύξη άνδρες ύπερhumanους, που γνώριζαν να σέβονται τους πρεσβύτερους των, και είχαν βαθειά άνεπτυγ-μένο τό συναισθήμα της τιμής, που ήσαν τουμνηροί και περιφο-ρούσαν τό θάνατο. Σύνχρημα οι άνδρες αυτοί σαν πολίτες είχαν έξαιρετικά άνεπτυγμένο τό συ-ναισθήμα της πλείρας από την πολλή έξάρτησή των και έγνω-ρίζαν να πειθαρχούν και να ύ-πακούουν άγνώγιστα στους νό-μους και τους άρχοντες.

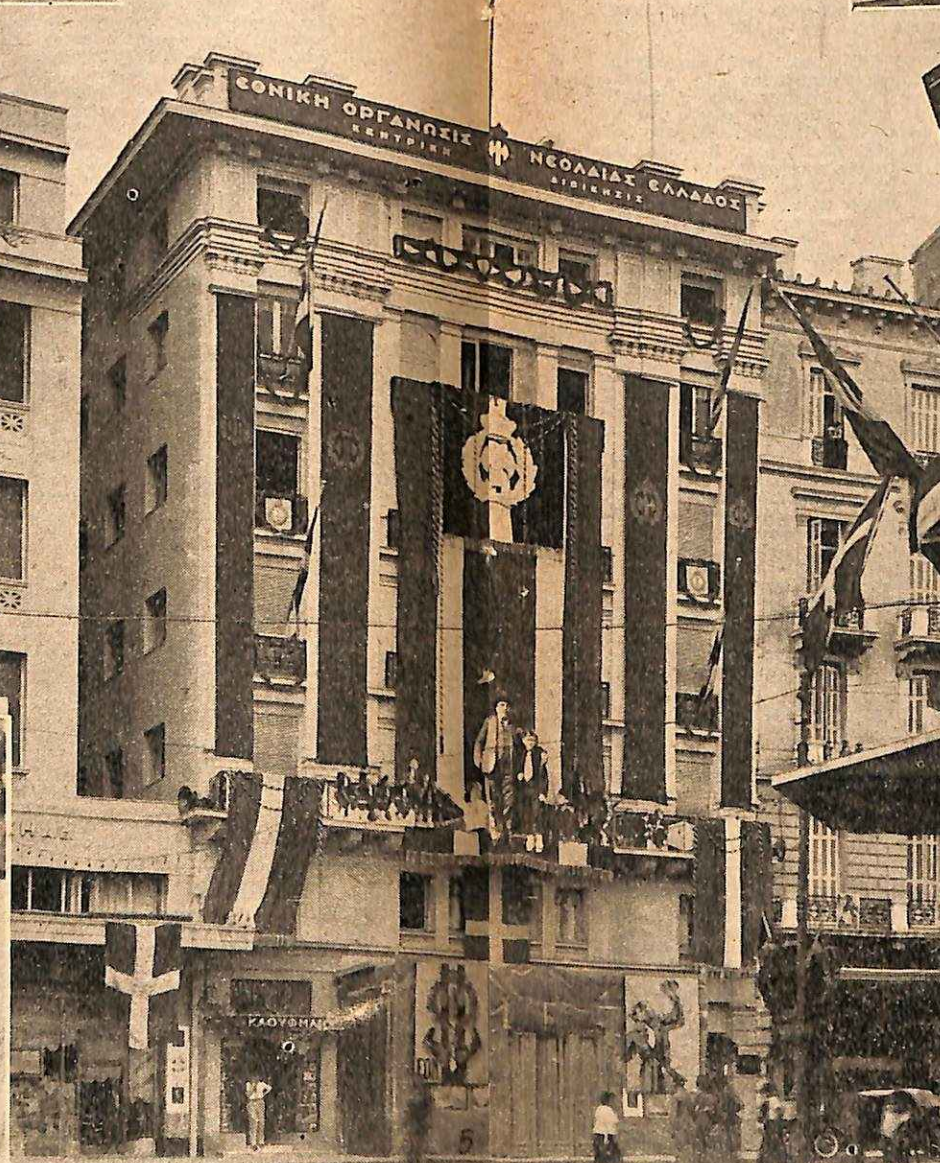
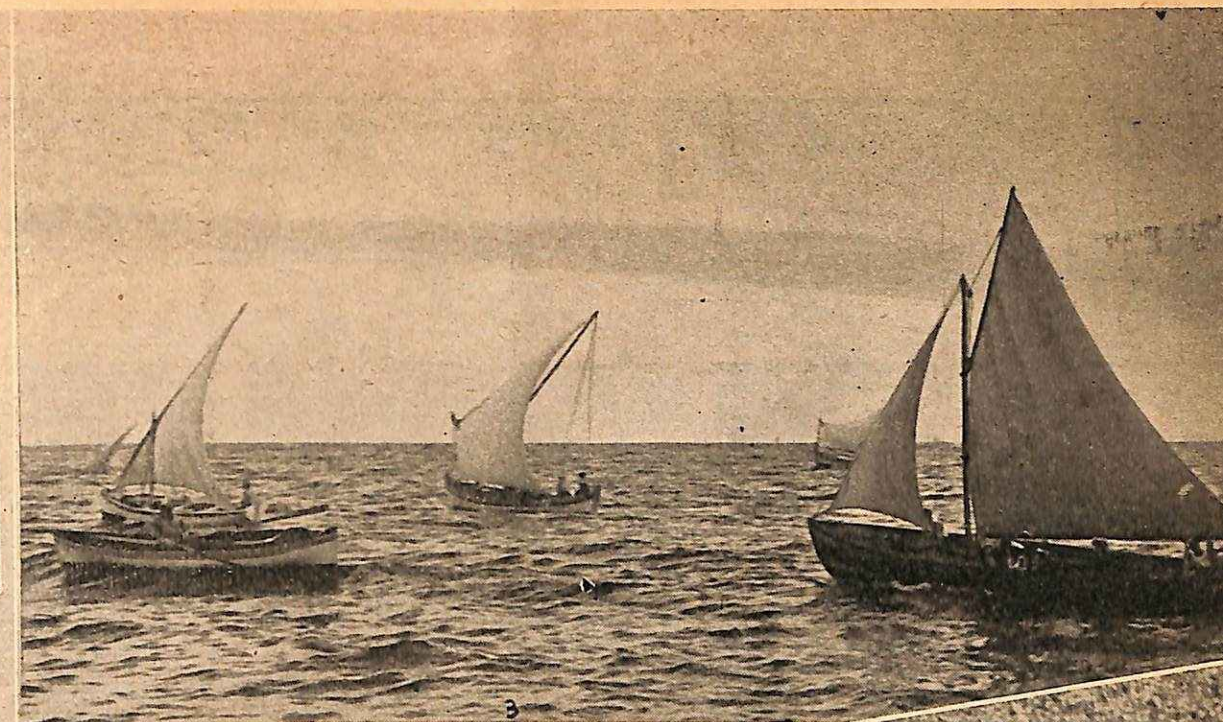
Για τόν τρόπο και τό σύστημα που έφύριζε ή Σπάρτη για την έπιτυχία του σκοπού αυτού θά μιλήσουμε σε έπόμενο σημείω-μά μας.

Ο παρακοιμώμενος έτρεξε προς τά

κει άνοίγοντας όσο μπορούσε τά τε-ράστια κενά του... Παραμέρισε βια-στικά τό βήλο.

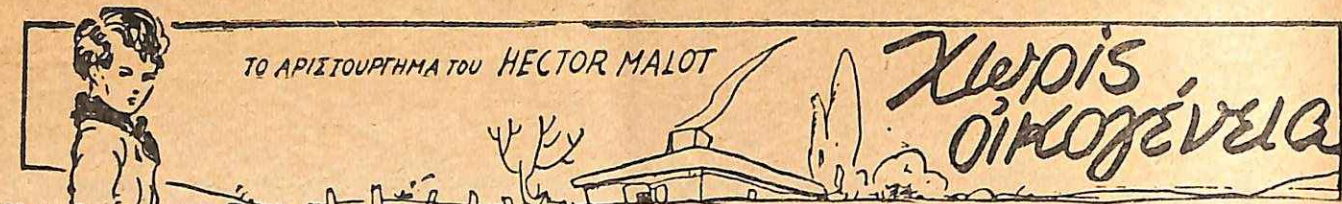
Λίγο πιο πέρα έστεκε ό Δομέστικος της Αυτοκρατορίας, ό Νικηφόρος Φω-κάς. Ο χρυσοκέντητος σκορμαίνκης έλαμπε στους φαρδιούς του ώμους κι' έσκέπαζε όλο του τό καλοδαμένο κορμί ως τά χρωματιστά τσαγγιά. Κε-φάλι δυσανάλογα μεγάλο... Κάτω άπ' τά δασα μάυρα του φρύδια δυό μάτια φλογερά που στηλώνονταν σε μαχαί-ρια... Αλύγιστη θέληση, σκληρή και όρμη και άποφασιστικότητα... που δεν έφέρει έμπόδια και συμβιβασμούς, μά πάει ίσια άπάνω στο σκοπό της... Τόν έβλεπες κι' έννοιθε κάποιον φό-βο... Θαρρείς κι' ήταν ό άφέντης και σε ρωτούσε έμένα τό σκιάζο του: «Μήπως άντιμύλησες;».

(Άκολουθεί)

Είκονες από τον μεγαλειώδη
έορτασμό τής 4^{ης} Αύγουστου

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χειροί Οικογένεια

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Πού είμαστε; — Σ' αμάξι. 'Ο Μπόμπι οδηγεί.

— Έ, πώς είσαι; με ρώτησε κι' ο Μπόμπι γυρίζοντας το κεφάλι του.

— Δεν ξέρω... καλά, μου φαίνεται. — Κούνα τα χέρια σου, κούνα τα πόδια σου, φώναξε ο Μπόμπι.

Καθώς ήμουν ξαπλωμένος στο άχερο, έκαμα ό,τι μου είπε.

— Ωραία! φώναξε ο Μπαττίας. Δεν έσπασες τίποτα.

— Μά τι συνέβη;

— Πήδησε από το τραίνο, όπως σου είχαμε παραγγείλει. Μά το πέσιμο σ' έzáισε και λιγοθυμήσε στο χαντάκι. Τότε έτρεξε ο Μπόμπι κι' ένω ένω κρατούσα το άλογο, σ' ανέβασε άγκαλιά. Νομίσανε πως σκοτώθηκαν. Μά νά, δόξα σοι ο Θεός, που δεν έπαθε τίποτα.

— Κι' ο πόλισμα;

— Έξακολουθεί το ταξίδι του με το τραίνο. — Πού δέ σταμάτησε καθόλου.

— Έμαθα το κυριότερο: κοίταξα γύρω μου κι' είδα πάλι το κίτρινο σκυλί που με κοίταζε τρυφερά. Τα μάτια του μου φάνηκαν όμοια με το Κάπη, μά δεν ήταν ο Κάπη, άφου ο Κάπη ήταν άσπρος.

— Κι' ο Κάπη τί έγινε; ρώτησα.

— Πρίν μου άπαντήση ο Μπαττίας, ο κίτρινος σκύλος πήδησε άπάνω μου κι' άρχισε πάλι νά με γλείφει κλειγόντας.

— Νά τος! μου είπε ο Μπαττίας. Τόν έβάψαμε.

— Έχάδεμα κι' έγω τον καλό μου Κάπη και τον έφίλησα.

— Μά γιατί τον έβάψατε;

— Είναι ολοκληρή Ιστορία... θά σου την διηγηθώ.

Μά ο Μπόμπι δεν άφησε.

— Όδηγα το άλογο, έλεπε στο Μπαττία και κράτα το καλά. Έγω θά διαρβώσω τώρα τ' αμάξι, για νά μη το γυρρίσουν στις παράγκες.

Το αμάξι αυτό ήταν καρρότσι με στρογγυλή τέτα πάννη άπλωμένη σέ στεφάνια. 'Ο Μπόμπι κατέβασε τά στεφάνια μέσα, δίπλωσε την τέτα στα τέσσερα και μου έλεπε νά σκεπασθώ μ' αυτή. — Έπειτα ξαναπήρε τη θέσι του αμάξε κι' έλεπε στο Μπαττία νά σκεπασθί κι' αυτός με την τέτα. — Έτσι το αμάξι μας άλλαξε όλοσδιόλου όμ: ήταν έσσεκάστο κι' αντί τρείς επιβάτες, δεν είχε μέσα παρά ένα.

— Άν τυχόν μάς κυνηγούσαν, οι άνθρωποι που μάς έδλεπαν τώρα νά περνούμε, άδιδαν διαφορετικά σημάδια στους άστυνομικούς και θά τους έκαναν νά γυρίσουν πίσω.

— Πού πάμε; ρώτησα το Μπαττία άμα ξαπλώθηκε κοντά μου.

Στο Λιτλαχαμπτον. Είναι μία μικρή σκάλα στη θάλασσα κι' έκει ο Μπόμπι έχει έναν άδελφό καπετάνιο, που πάει με το καίκι του κάθε τόσο στη Γαλλία και φέρνει αυγά και βούτυρο από τη Νορμανδία, από το 'Ιζινύ.

— Άν γλυτώσουμε, — και θά γλυτώσουμε, — στο Μπόμπι θά το φρωστάμε. Αυτός τά έκαμα όλα. Έγω δ φτωχός τί μπορούσα νά κάμω για σένα; 'Ο Μπόμπι σκέφθηκε νά πηδήσει από το τραίνο, αυτός φύσηξε το γράμμα μου, αυτός κατέφερε τους συντρόφους θά με το δανείσουν το άλογο κι' αυτός θά μάς βρή πλοίο για νά πάμε κρυφά στη Γαλλία, γιατί, έννοις, άν μπαίναμε σέ βατόρι, θά μάς έπιαναν εύθους. Βλέπεις τί καλό είναι νάχη κανένα φίλου;

— Και τον Κάπη, ποιος σκέφθηκε νά τον πάρουμε μαζί μας;

— Έγώ, μά ο Μπόμπι σκέφθηκε νά τον βάψουμε κίτρινο, για νά μη τον γυρρίσουν, άφου τον κλέψαμε από τον πόλισμα Τζέρρυ, τον εδωφέστατο Τζέρρυ, όπως τον έλεπε ο δικαστής, που αυτή τη φορά όμως δεν έδωξε τόση εύνοια, γιατί άφησε νά του κλέψουν τον Κάπη χωρίς νά το καταλάβη. 'Η αλήθεια είναι πως ο Κάπη, άμα με μωρίσθηκε, έκαμε ό,τι έπρεπε σχεδόν μόνος του. Μά κι' ο Μπόμπι μ' έδωθήσε πολύ, γιατί ξε- ρει πως κλέβουν τά σκυλιά.

— Και το πόδι σου;

— Γιατρεύτηκε... κοντεύει... δεν είχα καιρό νά το συλλογιέμαι.

Οι δρόμοι στην Άγγλία δεν είναι ελεύθεροι όπως στη Γαλλία. Κάθε τόσο άπαντά κανείς παράγκες και κάγκελλα, όπου υποχρεώνεται νά πληρώνη κάτι τι, για νά τον άφήσουν νά περάση: τά διόδια. Κάθε φορά που πλησιάζαμε σέ καμμία τέτοια παράγκα, ο Μπόμπι μάς έλεγε νά σωπάσουμε, νά σκεπασθούμε, νά μείνουμε ακίνητοι: κι' έτσι οι φύλακες δεν έδλεπαν παρά έν αμάξι που το ώδηγούσε ένας άνθρωπος. 'Ο Μπόμπι τους έλεγε άστεια και περνούσε.

Σάν κλόουν που ήταν, ήφερε νά βάφεται, νά μασκαρεύεται, κι' είχε κάνει ένα τέλειο κεφάλι Άγγλου περιβολάρη. Κι' εκείνοι που τον ένγνρίζαν ακόμα, θά του μιλούσαν χωρίς νά καταλάβουν ποιος είναι.

Τρέχαμε γρήγορα, γιατί και τάλογο ή- ταν καλό κι' ο Μπόμπι καλός αμαξάς. — Έπρεπε όμως νά σταματήσουμε κάπου, για νά ξεκουρασθώ τάλογο και νά φάη. Άλλά δεν μπήκαμε γι' αυτό σέ κανένα χανί.

— 'Ο Μπόμπι σταμάτησε μέσα σέ δάσος, ξεκαλί- νωσε τάλογο και του πέρασε στο λαίδη ένα σακκούλι με κριθάρι, που το έβγαλε από ταμάξι. 'Η νύχτα ήταν σκοτεινή, δεν ήπρη- χε φόθος νά μάς τσακώσουν. Τότε μόρεσα νά μιλήσω με τον Μπόμπι και νά του εκφρά- σω, με λίγα λόγια και με πολλή συγκίνησι, την εύγνωμοσύνη μου, για όσα είχε κάμει για μένα. Άλλά δέν ήμψαρε νά του πω όσα είχα στην καρδιά μου.

Και σύ μου είχες κάνει μία χάρη, μου άποκρίθηκε, κι' έγω τώρα σου κάνω άλλη μία. Καθένας με τη σειρά του. — Έπειτα εί- σα άδελφοποιτός με το Μπαττία, και για ένα καλό παιδί σαν το Μπαττία, κάνει κανείς ό,τι μπορεί.

Τον ρώτησαν άν το Λιτλαχαμπτον ήταν μακριά; μου άποκρίθηκε πως θέλαμε ακόμη δυό ώρες και πως έπρεπε νά βισθοούμε, γιατί το καίκι του άδελφού του έφευγε για το 'Ιζινύ κάθε Σάββατο τά χαράματα κι' ήταν Παρασκευή. Ξαναμήκαμε λοιπόν στο αμάξι, κουκουλωθήκαμε με την τέτα, και το ξεκουρασμένο άλογο ξεκίνησε με καλ- πασιμό.

— Φοβάσαι; με ρώτησε ο Μπαττίας.

— Ναι και όχι. Φοβάμαι μη με ξαναπιά- σουν; μου φαίνεται όμως πως δεν θά μω- ρέσουν... Άλήθεια, τώρα που δραπετεύω, δεν είναι σά νά όμολογώ πως είμαι έννοχος; Τί θάλεγα άν με ξαναπιάναν, πως θά δι- καιολογούμην;

— Το σκεφθήκαμε κι' αυτό, μά ο Μπόμπι είχε την ιδέα πως δεν έπρεπε, για κανένα λόγο, νά παρουσιασθώ στο κακουργιοδικείο.

— Γιατί; Δεν μπορούσα ν' έθωωθώ;

— Είναι, λέει, τόσο άσχημο νά περνά κα- νείς από κείνο το σκαμνί, ακόμα κι' όταν άθωώνεται! Έγω δέν έτόλμησα νά πω τί- ποτα, γιατί ή ιδέα μου, το έξερεις, ήταν πάν- τα νά σέ γυρίσω στη Γαλλία, και φοβήθηκα μήπως, μ' αυτή την ιδέα, δεν θά συμβούλευα το σωστό.

— Καλά έκαμες. 'Ο,τι κι' άν συμβή, έγω δεν σάχω για σάς παρά εύγνωμοσύνη!

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τίποτα δεν θά συμβή, έλα, ήσυχασε

— 'Οταν έφθασε το τραίνο, ο πόλισμα θά έ- κανε την άναφορά του, άλλα, ως που νά έ- τοιμασθί ή καταβώξι, ως που νά βγούν για νά σέ κυνηγήσουν, θά πέρασε βέβαια καιρός κι' έμεις τρέχαμε και τρέχουμε ακόμα. — Έ- πειτα που ξέρουν πως πηγαίνουμε νά μπαρ- καρισθούμε στο Λιτλαχαμπτον;

— 'Ηταν βέβαια πως άν δεν βρισκόταν στα ίχνη μας, θά προφθάνανε νά μωύμε στο πλοίο άνενόχλητοι. Μά έγω δεν είχα την πε- ποίθησι του Μπαττία πως άφου σταμάτησε το τραίνο, ο πόλισμα, πρίν μάς κυνηγήση, είχε χάσει καιρό. Κι' έδω ήταν ο κίνδυνος, ίσως κίνδυνος μεγάλος.

— 'Οστόσο, το καλό αλογό μας, οδηγούμενο από τον Μπόμπι, εξακολουθούσε νά καλπάζη στον έρρημο δρόμο. Κάπου-κάπου διασταυρώ- νόμαστε με κανέν' άλλο αμάξι, κανένα όμως δεν έρχόταν από πίσω νά μάς φθάση. Τά χω- ρία που περνούσαμε ήταν σιωπηλά και σπά- νια φαίνονταν σέ κανένα παράθυρο φώς. Μόνο τά σκαλιά έπρόσεχαν το πέρασμά μας και μάς γαούγισαν.

— 'Οταν, ύστερ' από κανέν' άνήφορο κάπως άπότομο, ο Μπόμπι σταμάτησε για ν' άνα- σάνη το άλογο, κατέβαιναμε από τ' αμάξι και βάλαμε τ' αυτί μας στο χώμα για ν' άκούσουμε: μά ούτε ο Μπαττίας, που είχε το καλύτερο αυτί άπ' όλους μας, δεν άκούγε τίποτα ύποπτο: ταξιδεύαμε μέσ' στο σκοτάδι και στη σιωπή της νύκτας. Κι' άν ήμασταν κουκουλωμένοι ακόμα με την τέτα, δεν ήταν για νά κρυθώμαστε, παρά για νά μην κρυώ- νουμε, γιατί φουσούσε ένας άέρας ψυχρός.

— 'Οταν βάλαμε τη γλώσσα μας στα χείλη, αίσθανόμαστε άρμυρα: πλησιάζαμε στη θά- λασσα. Σέ λίγο είδαμε κι' ένα ζωηρό φώς, που άναβε κι' έσθηνε κατά διαλείμματα Ισό- χρονα: — 'Ηταν φάρος. Έφθάνσαμε!

— 'Ο Μπόμπι πήρε έναν πλάγιο δρόμο και σέ λίγο σταμάτησε. Τότε κατέβηκε από τ' αμάξι και μάς έλεπε νά σταθώμ: — Έκει και νά κρα- τούμε το άλογο: γιατί αυτός θά πηγαινε νά ιδί, άν δεν είχε φύγει ο άδελφός του και άν μπορούσαμε νά μωύμε στο πλοίο του χωρίς κίνδυνο.

— 'Ομολογώ πως ή ώρα που έλειψε ο Μπόμπι, μου φάνηκε μακριά, άτελειωτή... Δεν μιλού- σαμε: άκούγαμε μόνο τη θάλασσα, που, έ- μικρή άπόστασι, κτυπούσε τ' άκρογιάλι μ' έ- να μονότονο κρότο, που διπλασίαζε τη συγ- κίνησι μας. — 'Ο Μπαττίας έτρεπε όπως κι' έγω.

— Είναι από το κρύο, μου έλεπε σιγά.

— Άλήθεια τούλεγε; Το βέβαια είναι ότι κά- θε φορά που κανένα πρόβατο, ή καμμία άγε- λάδα, στα λειβάδια που έχριζε ο δρόμος μας, ξεκουνούσε καμμία πέτρα ή χτυπούσε σέ κανένα φράχτη, ο κρότος μάς έκανε πιο εύάισθητους στο κρύο και τρέμαμε περισσό- τερο.

— Τέλος άκούσαμε και βήματα στο δρόμο που είχε φύγει ο Μπόμπι... Βέβαια ήσαν αυτοί!... Λίγο ακόμα κι' ή τύχη μου θά κρινόταν...

— 'Ο Μπόμπι δεν έγύριζε μονάχος. — 'Οταν έ- πλησίασε, είδαμε πως τον συνώδεε κάποιος: ήταν ένας άνθρωπος μ' άπαναφόρι από μου- σαμά και με μάλλινο σκούφο.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

— 'Ετοιμάσθηκα νά εύ- χαρισθώ το Μπόμπι, άλλα μ' έκοψε μ' ένα σφίξιμο του χεριού.

— Τα λόγια περι- τά, μου έλεπε. Έχουμε χρέος νά βοηθήμε ο ένας τον άλλον, καθε- νας με τη σειρά του... Είμαι πολύ εύχαριστή- μένος που ύποχρεώσα το Μπαττία.

— 'Ο αδερφός μου, μάς είπε ο Μπόμπι. Δέ- χεται νά σάς πάρη στο καίκι του. Αυτός θά σάς οδηγήση και θά χωρισθούμε εδώ. Γιατί είναι περικό το μάθουν πως ήλθα κι' έγω μαζί σας.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ 4^{ης} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Διά την Έθνική Οικονομία

Μία σοβαρά υπόθεση, άποτελούσα βάθρον επί του όποιου θά οικόδομει ή Κυβέρνησις, ήτο ή Έθνική μας Οίκο- νομία. Μέχρι της 4ης Αύγουστου του 1936 το έλλειμμα του έμπορικού μας ισοζυγίου, το όποιον ήτο πάντοτε πα- θητικόν, ώγκουτο διαρκώς και έλ- τούτου ήπειλείτο ή οικονομική υπό- στασις της χώρας. Έλληνική Βιομη- χανία ουσιαστικώς δεν ύπήρχε και άν ύπήρχε, διέθετε προϊόντα κατωτάτης ποιότητος. 'Η Κυβέρνησις αντιμετω- πίσασα μετά σπουδής τά ζητήματα ταύτα έπέτυχεν, ώστε κατά το 1939 το Ισοζύγιον εισαγωγών και εξαγω- γών νά παρουσιάση παθητικόν έλ- λειμμα 3.076.000.000 δραχ., το ό- ποιον είναι το άσυγκρίτως μικρότερον έλλειμμα της τελευταίας όκταετίας. Παραλλήλως ένίσχυσε την Βιομηχα- νίαν. Ούτω κατ' όγκον παραγωγής έσημειώθη το 1939 και παρά τόν πό- λεμον αύξησις 9% έναντι του 1938, και ή αξία της παραγωγής έφθασε τά 15.500.000.000 δρχ. έναντι 14.500. 000.000 του παρελθόντος έτους. Είς την κλωστοϋφαντουργίαν ή αύξησις έφθασε τά 26,15%, τας χημικάς βιο- μηχανίας τά 5,53%, τας οικοδομικάς 20,98%, την βιομηχανίαν χάρτου 11,46%, την παραγωγήν ηλεκτρικού ρεύματος 13,23% και διά την βιομη- χανίαν δέρματος 5,33%. Έσημειώθη δέ το Ιστορικόν διά την Έλλάδα γε- γονός της παραγωγής σιδήρου είς ει- δικόν εργοστάσιον.

Παρομοία προσπάθεια έγινε διά την έκμετάλλεισιν του ύπεδάφους της Χώρας και κατά το 1938 ή παραγωγή παντοίων μεταλλευμάτων άνήλθεν είς 1.528.000 τόννους, έξ ών έπωλήθησαν 1.267.000 τόννοι άντί 580.000.000 δρχ.

Η Κυβέρνησις έπέτυχεν ακόμη την άντικατάστασιν του ξένου γαιάνθρα- κος διά του Έλληνικού λιγνίτου και σήμερα οι Σιδηρόδρομοι, τά πλοία και τά εργοστάσια μας λειτουργούν με προϊόντα του Έλληνικού ύπεδά- φους. 'Η εξαγωγή Έλληνικού λιγνί- του έφθανε πρό της 4ης Αύγουστου μόλις τας 80.000 έτησίως, ενώ σήμε- ρον εξαγονται 400.000 και διαρκώς αύξάνει ή παραγωγή, ένφ συγχρόνως έξευγενίζεται το προϊόν διά της έ- φαρμογής των πλέον συγχρονισμένων μεθόδων.

Τύπος και Τουρισμός

Πρό της 4ης Αύγουστου 1936, μπο- ρεί κανείς νά πη ότι Τουρισμός με πρόγραμμα θετικό και σύστημα δεν ύπορχε. Κατευθύνσεις, άντικειμενικοί σκοποί, τά πάντα ήταν ρευστά και ή κάθε τουριστική εκδήλωσις και ένέρ- γεια, ήσαν σπασμωδικά και άμελέ- τητοι. Όσον άφορα την ραδιοφωνίαν, έννομιζέτο χίμαιρα ή δυνατότητα της λειτουργίας ραδιοφωνικού σταθμού με καθαρώς έλληνικό περιεχόμενο.

— 'Ο,τι έπέτελεσεν ο ύφυπουργός Τύ- που και Τουρισμού τόσο όσον άφορα

τόν έξωτερικόν και έσωτερικόν πε- ριηγητισμόν όσον και την ραδιοφω- νίαν, την όργάνωσιν του Τύπου και των άλλων έπαγγελμάτων που συν- δέονται με το έντυπο, μπορεί χωρίς ύπερβολή νά χαρακτηρισθί σαν θαύ- μα. Καί ιδού:

Έκ των κυριωτέρων μελετημάτων της Έθνικής Κυβερνήσεως της 4ης Αύγουστου ύπήρξεν ή ίδρυσις του Ρα- διοφωνικού Σταθμού 'Αθηνών, ο ό- ποιος ήρχισε λειτουργών ως αυτόνο- μος όργανισμός τω 1938, ύπαρχεις τόν Φεβρουάριον του 1939 είς το 'Υφυ- πουργείον Τύπου και Τουρισμού.

Σήμερον ο αριθμός των ραδιοφώ- νων ύπερέβη τά 60.133, δηλαδή ύπε- ρεξαπλάσιασθη, παρά τους συναλλα- γματικούς περιορισμούς των εισαγω- γών ραδιοφώνων. Το ραδιόφωνον κα- τέστη όργανον πράγματι λαϊκόν χά- ρις εις την χαραχθείσαν υπό της Διευ- θύνσεως Ραδιοφωνίας πολιτικήν.

— 'Ηδη ο σταθμός μας έπιτελεί έθνι- κόν πράγματι έργον κατευθύνων, τέρπων και διδάσκων τόν λαόν. Αί τεχνικάι ύπηρεσίαι του άναυνετάχθη- σαν, τά οικονομικά προβλήματα έρ- ρυθμίσθησαν, ένέγνετο δέ τριαύτη βελ- τίωσις του προγράμματος ώστε δι- καίως και πανθομολογουμένως νά θεωρούνται αί έκπομπαί του ως Ισα- ζία άν όχι καλλίτερα των μεγαλει- τέρων ραδιοσταθμών του κόσμου.

Σήμερον το Έθνικόν Κράτος του Ι. Μεταξά έπικρινωνόι άνά πᾶσαν στιγμὴν με τόν άπανταχού έλληνισμόν ο όποιος με συγκίνησιν παρακολουθεί τας έκπομπάς του σταθμού μας, τας άποκλήθεισας από τους ξενιτευμένους Έλληνας «ή Φωνή της Πατρίδος».

— 'Η ίδρυσις του Ρ. Σ. Α. έδωσε νέαν ώθησιν είς την Μουσικήν, τά Γράμμα- τα, τας Τέχνας και τας Έπιστήμας. Κατά το 20μηνον της ύπαγωγής του Ρ. Σ. Α. είς το 'Υφυπουργείον Τύπου και Τουρισμού έξεπέμφθησαν 2.000 έ- μιλλαι μορφωτικοί περιεχόμενοι, έγι- ναν ειδικαί έκπομπαί διά τους αγρό- τας, τους εργάτας, τά παιδιά, τας Έλ- ληνίδας, την ύγειαν, τόν Τουρισμόν, την πνευματικήν ζωήν, την Ε. Ο. Ν. κλπ. Διά της 'Υπηρεσίας Ειδήσεων ο Ρ. Σ. Α. έτήρησε με ταχύτητα, ακρί- βειαν, άμπεροληψίαν, άνήμερον το πα- νελλήνιον διά τά συντακτικά Διευ- θνή γεγονότα. Με την έπιβολήν ειδι- κής πολιτικής είς το Μουσικόν Τμήμα έπέτεύχθη ή βελτίωσις του γούστου του κοινού, ή έπάνοδος είς τας παρα- δόσεις του άγνού δημοτικού τραγου- διού, ή ποιητική άνύψωσις της έλλη- νικής μουσικής παραγωγής. 'Ο Ρ. Σ. Α. διαθέτει σήμεραν 3.500 δίσκους μη συμπεριλαμβανομένων έτέρων 1.200 μόλις παραληφθέντων. Μέχρι δέ σή- μερον ή ύπηρεσία Δραματολογίου έξ- έπεμψεν άνω των 100 δραματικά έργα, 'Οπερέττες, Κωμειδύλλια και Σκέτες.

Τέλος ή καθιέρωσις της πρώτης Γυ- μναστικής έσημείωσε τεραστίαν επι- τυχίαν μεταξύ του κοινού. Το όλον τοούτο έργον συμπληροῦται από την τακτικήν έκδοσιν του εβδομαδιαίου προγράμματος του Ρ. Σ. Α.

— Έξ άλλου ή κυβέρνησις της 4ης Αύγουστου είς το καθαρώς τουριστι- κόν της έργον έχει νά επιδείξη τά ακόλουθα.

Προήγαγε την τουριστικήν διαφή- μισιν της Έλλάδος είς το Έξωτερι- κόν, έδημιούργησε τουριστικήν συ- νειδησιν είς το έσωτερικόν και έξώ- πλισε την χώραν από τουριστικής ά- πόψεως, κατά τρόπον ώστε νά συρ- ρέουν οι ξένοι από κάθε γωνίαν της γης διά νά θαυμάσουν το λαμπρόν παρελθόν, άλλα και το παρόν της Έλλάδος.

— Έντός της τετραετίας άπηλλάγησαν αί 'Αθήναι, ο Πειραιεύς και οι άρ- χαιολογικοί χώροι από όλες τις πα- ράγκες και τά παληομάγαζα. Οι έ- παίτια και οι μικροπωληταί έξηφανί- σθησαν από τας τουριστικάς ζώνας. 'Απόλυτος τάξις και καθαριότης έπε- θλήθη είς τους σταθμούς, τας άποθά- θρας, τά τελωνεία. Καθ' άπασαν την χώραν άνηγέρθησαν μεγαλοπρεπή τουριστικά ξενοδοχεία, περίπτερα, κέν- τρα και λουτρικά ιδρύματα.

— 'Από της μεταβολής της 4ης Αύ- γούστου ιδρύθησαν παντού τουριστικά γραφεία, έλήφθη πρόνοια διά την έ- παγγελματικήν μόρφωσιν των οδηγών και διερμηνέων, έρρυθμίσ

* ΖΩΟΓΟΝΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ *

«... Θέλων δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ν' ἀποδεικνύῃ (ὁ λαὸς) ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι καθαρῶς ἰδική του καὶ ὅτι τὸ γεγονός, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἐπέτειος, εἶναι σαφὲς καὶ ἀνευ περιστροφῶν ἐκδήλωσις τῆς θελήσεώς του».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Ἀγαπητὴ μου Φαλαγγίτισσα,

Ὑπάρχουν στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου περιπτώσεις καὶ γεγονότα, ποὺ ἀποτελοῦν σταθμοὺς ἀντικειμενικοῦ, μικρὲς δροσερὲς δάσεις μέσα στὴν πύλιν ἀπέραντη ἔρημο. Ὑπάρχουν στὴ ζωὴ τῶν λαῶν ἐποχές, ἡμέρες, ποὺ ἐπὶ γενεὲς γενεῶν μένουν ἀξέχαστες, χαραγμένες σὰν με ἀθάνατη σμίλη στὴν πλάκα τῆς ψυχῆς τῶν. Ὁ ἀνθρώπος νοιώθει τὴν ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ θυμᾶται κάποτε τὰ γεγονότα αὐτά. Τοῦ δίνουν δύναμι καὶ θάρρος γιὰ τὸ μακρύτερο δρόμο του. Οἱ λαοὶ ἀναγαλλιάζουν καὶ ἐνθουσιοῦν στὴν ἀναπαράστασι μιᾶς ἐποχῆς ἢ μιᾶς μέρας, ποὺ τοὺς ἔδωσε τὴ στροφή πρὸς τὴν ωραιότερη ζωὴ, πρὸς ἓνα καλύτερο καὶ ἐλπιδοφόρο μέλλον. Αἰσθάνονται τὴν ἀπαραίτητη ἀνάγκη νὰ γυρίσουν με τὴ φαντασία τους στὴ μέρα ἐκείνη, νὰ τὴ γιορτάσουν, νὰ τὴ χαροῦν, νὰ τὴ ζήσουν πάλι καὶ πάλι κάθε φορὰ τέλεια δική τους στὸ γύρισμα τοῦ χρόνου.

Ὅταν ἓνας λαὸς θυμᾶται καὶ γιορτάζει αὐθόρμητα καὶ μέσα ἀπὸ τοῦ «εἶναι» του τὰ κατάβαθα τὶς μέρες τῆς δόξης του, τότε βαδίζει μ' ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον βῆμα πρὸς νέες δάφνες. Τότε τὶς ἔχει κάνει πηγὴ ζωογόνου, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀνεξάντλητα ἀναεῶναι τὴ δύναμι καὶ τὴν ἐνεργητικότητά του. Γιατὶ ἂν οἱ φυσικὲς πηγές, ἡ γῆ καὶ ἡ βιομηχανία παρέχουν τὴν ὕλική του ζωὴ, μόνο οἱ μεταφυσικὲς τοῦ ἀποθηκεύσεις θὰ τοῦ δώσουν τὴν ψυχικὴ ἐκείνη ζωντάνια, ποὺ θὰ τὸν κάνουν νὰ συνεχίσῃ τὸ δρόμο τῆς Φυλῆς του, νέα τρόπαια στήνοντας γι' αὐτὴ. Μόνο ἡ καλοζωία καὶ ἡ ὕλική ἀφθονία δὲν ἔκαναν κανένα λαὸ νὰ μεγαλοφυεσθῇ. Τούναντίον, μοναχὰ αὐτὰ ὠδήγησαν πρὸς τὸν ἐκφυλισμὸ καὶ τὴν κατὰπτωσι. Πολλὰ τέτοια παραδείγματα ἔχει νὰ μᾶς ἀναφέρῃ ἡ ἱστορία.

Μιὰ μέρα ποὺ γένηκε πηγὴ δυναμικότητος γιὰ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ εἶναι καὶ ἡ 4ῃ Αὐγούστου. Κτῆμα ψυχικό του καὶ ἀναπόσπαστη χαρὰ του. Δὲν εἶναι μόνο μιὰ ἀπλὴ γιορτὴ τοῦ κάθε χρόνου, εἶναι μιὰ κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, στὴν ὁποία βαφτισμένη ἡ ζωὴ του, ἀφήνει ἐκεῖ κάθε ἀδυναμία καὶ κάθε τόσο βγαίνει ἀναγεννημένη καὶ καθαρισμένη ἀπὸ κάθε κηλὶδα ποὺ τυχόν τὴ λερώνει.

Με τὸ γιορτασμὸ τῆς 4ῃς Αὐγούστου, τὸ σεμνὸ καὶ ἐπιθλητικό, μακριὰ ἀπὸ περιττὲς ἐπιδείξεις, ὅπως τὸ θέλησε ὁ Ἐμπνευστὴς τῆς καὶ Ἀρχηγὸς μας, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν πῆρε μόνο τὸ ζωογόνου τοῦ βάπτισμα, ἀλλὰ ἀπέδειξε ὅτι συμμετέχει σὺψυχα στὸ ἱστορικὸ ἔργο τῆς ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδος.

Μέσα στὴν ἐκδήλωσι τῆς χαρᾶς του ἀπὸ τὸν γεροντότερο λαϊκὸ σύντροφο, ποὺ στεκότανε στὸ πεζοδρόμιον καὶ ζητωκραύγαζε τὸ Δημιουργὸ τῆς μέρας αὐτῆς, ὡς τὸ μικροσκοπικὸ σκαπανάκι με τὸ ψεύτικο ντουφέκι του, φαίνονταν ἡ αὐθόρμητη βεβαίωσι καὶ παραδοχὴ τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς λαϊκῆς σωτηρίας. Μέσα σὲ κάθε χειρονομία του ἦτανε διάχυτη ἡ πίστι γιὰ τὴν ἀγνὴ καὶ ἀνι-

διοτελὴ ποιότητα τῶν αἰσθημάτων Ἐκείνου. Μέσα στὴ γερὴ στάσι ὄλων ἐκείνων ποὺ στάθηκαν ἢ πέρασαν μπροστά στὸ Δημιουργὸ τῆς ἦτανε κρυμμένη ἡ δυνατὴ καὶ ἀναμφισβήτητη ἐπιθυμία νὰ συνεργασθοῦν μαζί του προσφέροντας τὸ κάθε τι, ἀκόμα καὶ τὴ ζωὴ τους.

Μέσα στὸ πειθαρχημένο βάδισμα τῶν νέων, τὴν ἀμεγαλίστη παρὰστασι τῶν κοριτσιῶν τῆς Ε.Ο.Ν. φώλιαζε ἡ γερὴ θέλησι γιὰ τὸ φκιάσμο μιᾶς Ἑλλάδος τῆς αὔριου, πολὺ πῖο καλὴτερης ἀπὸ τὴ σημερινή, ὅπως Ἐκείνος τὴν ὠραματίσθηκε καὶ πολλὰς φορὲς τὴν ἐξήγγειλε πρὸς τὴ Νεολαία, ὡς ἀπὸ τὴ Θεία Πρόνοια σταλμένος ἐξαγγελοῦς.

Μιὰ τετραετία ἔχει περάσει, γεμάτη ἐργασία ἴσως καὶ γεμάτη ἀγωνίες γιὰ τὸν Ἀρχηγό. Γιατὶ Ἀρχηγὸς θὰ πῇ πάντα κολοσσία εὐθύνη. Ἀλλὰ ἔβην στίς κοινωνικὲς τοὺς μεταβολὲς καὶ ἐπαναστάσεις ἔθεσαν ὄρους καὶ ὥρισαν χρονικὰ ὅρια συντελέσεως διαγεγραμμένων προγραμμάτων. Ἐμεῖς δὲν βόλαμε κανένα τέτοιο γραφτὸ σχέδιο. Ὅμως ἡ ἑλληνικὴ δυναμικότητα, ἡ ἑλληνικὴ ἀπαράμιλλη ἐργατικότητα, ἔχοντας τὸν κατάλληλον ὁδηγὸ ἐπέτελεσε θαύματα. Ἡ περασμένη Τετραετία, χωρὶς προγράμματα καὶ σχέδια, ἔδωσε στὴν Ἑλλάδα βέβαιους καρποὺς ποὺ ἴσως οὔτε μιὰ Τεσσαρακονταετία δὲν θὰ μπορούσε πρὶν νὰ δώσῃ.

Ὁ λαὸς ἐγόγγυζε πρὶν γιὰ τὴ ψυχὴ του δὲν εἶχε βαφτιστὴ στὸ ζωογόνου τῆς Ἀναγεννήσεως βάπτισμα. Δὲν συνειργάζετο, γιὰ τὴν ἐπίσταυ. Δὲν δημιουργοῦσε, γιὰ τὴν δὲν τῆς εἶχαν δώσει φτερά. Δὲν μπορούσε νὰ ὑποστῇ θυσίας γιὰ τὴν ἐστερείτο τὴ φυλετικὴ τῆς ἐπίγλωσι. Δὲν προσέβλεπε τὸ μέλλον, γιὰ τὴν ζοῦσε στενὰ μόνο στὸ παρόν.

Τώρα ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ γιορτάζει τὴν Ἀνάστασί της. Καὶ κάθε 4ῃ Αὐγούστου εἶναι ἓνα σκαλοπάτι πρὸς τὸν Οὐρανὸ τῶν Πεπρωμένων της.

Σ. Καρ.

* Β' ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΜΑΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ *

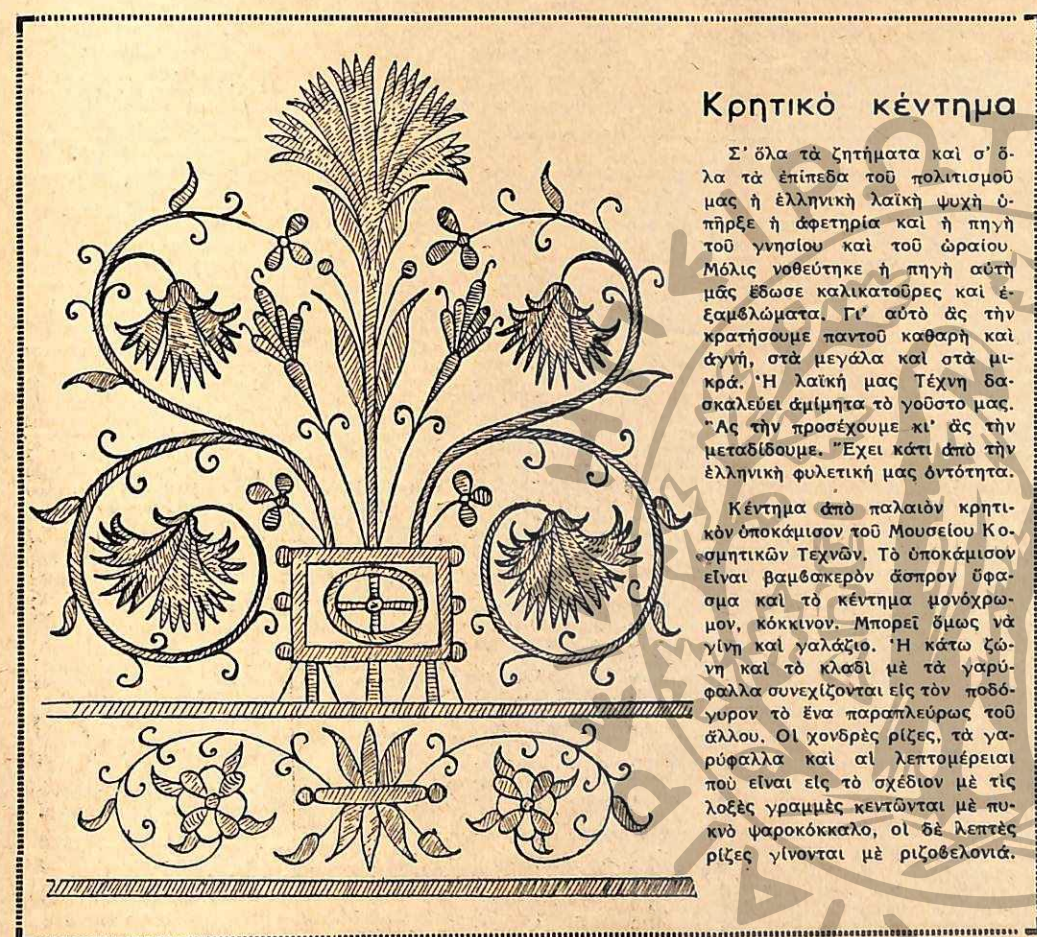
(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἄς πάρουμε ἓνα ἀντικείμενο ποὺ φωτίζεται ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Τὸ ἀντικείμενο ποὺ δέχεται μιὰ δέσμη τοῦ φωτός αὐτοῦ μπορεῖ ἀπὸ τὴ φυσικὴ του κατασκευὴ καὶ τὴ χημικὴ του σύνθεσι νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα ν' ἀντανάκλῃ, δηλαδὴ νὰ ἐπιστρέφῃ στὴν ἀτμόσφαιρα ὅλες τὶς ἀκτίνες τῆς δέσμης. Τότε τὸ ἀντικείμενο αὐτὸ φαίνεται «λευκόν». Ἄν ὅμως εἴχε τὴν ἱκανότητα ν' ἀπορροφήσῃ, νὰ συγκρατήσῃ ὅλες τὶς ἀκτίνες, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ ἐπιστρέψῃ καμμιὰ, τότε τὸ ἀντικείμενο θὰ ἐφαίνετο «μαύρον». Ὁ θεατὴς ποὺ τὸ μάτι του θὰ ἔδεχτο στὴν πρώτη περίπτωσι τὶς ἀκτίνες ποὺ γυρίζουν πίσω στὴν ἀτμόσφαιρα, θὰ ἔλεγε γιὰ τὸ ἀντικείμενο αὐτὸ ὅτι εἶναι «λευκόν». Στὴ δευτέρῃ περίπτωσι, ποὺ τὸ μάτι του δὲν θὰ ἐπηρεάζετο ἀπὸ καμμιὰ ἀκτὶνα ποὺ ν' ἀνακλᾶται ἀπὸ τὸ ἀντικείμενο, ὁ θεατὴς θὰ λέγῃ γιὰ τοῦτο ὅτι εἶναι «μαύρον».

Ἡ θέα τοῦ μαύρου δὲν κουράζει τὸ μάτι μας, γιὰ τὴν δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ ἀκτινοβολίες, ἐνῶ ἡ θέα τοῦ λευκοῦ κουράζει εὐκολὰ τὴν ὁρασί μας, ποὺ δέχεται τὶς ἀκτίνες ποὺ ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὸ ἀντικείμενο.

Ἐάν ὅμως τὸ ἀντικείμενο ποὺ κοιτάζουμε καὶ ποὺ δέχεται τὸ φῶς δὲν ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ ἀπορροφήσῃ ὅλες μαζί τὶς ἀκτίνες, οὔτε νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ἀτμόσφαιρα καὶ σὰν τότε μᾶς ὅλες τὶς ἀκτίνες τοῦ φωτός ποὺ δέχεται ἀλλὰ μέρος μόνο αὐτῶν καὶ ἐπηρεάζει τὴν ὁρασί μας κατὰ τέτοιο τρόπο ποὺ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐντύπωσι, τὸ αἶσθημα τοῦ κόκκινου ἢ τοῦ μπλε, τότε θὰ ποῦμε πὼς τὸ ἀντικείμενο αὐτὸ ἔχει χρῶμα κόκκινον ἢ μπλε. Δηλαδὴ τὸ σῶμα αὐτὸ ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ συγκρατήσῃ ὅλες τὶς ἀκτίνες ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κόκκινες, τὶς ὁποῖες ἐπιστρέφει, διαχέει στὴν ἀτμόσφαιρα. Ἐάν οἱ ἐπιστρεφόμενες ἀκτίνες ἦσαν κίτρινες, τότε τὸ χρῶμα τοῦ ἀντικειμένου θὰ ἦτο κίτρινον.

καὶ τὸ ἴδιο γιὰ ὅλα τὰ χρωματιστὰ σῶματα γαλάζια, βιολετί, πορτοκαλὶ κλπ. κλπ. Ἐάν οἱ ἐπιστρεφόμενες ἀκτίνες ἦσαν ἓνα μίγμα ἀπὸ διάφορες χρωματιστὲς ἀκτίνες, ἡ ἐντύπωσις ποὺ θὰ ἐπροκαλεῖτο στὴν ὁρασί μας δὲν θὰ ἦτο ἐντύπωσις διαφόρων χρωμάτων ἐκχωριστῶν, ἀλλὰ τὸ αἶσθημα ἑνὸς μόνο χρώματος, ποὺ θὰ ἦτο ἀποτέλεσμα τοῦ μίγματος, τοῦ ἀθροίσματος τῶν χρωματιστῶν αὐτῶν ἀκτίνων. Ἄν π.χ. τὸ μίγμα τῶν ἀκτίνων ποὺ ἐπιστρέφουν ἀποτελεῖται ἀπὸ γαλάζιες καὶ κόκκινες ἀκτίνες, τότε ἡ ἐντύπωσις στὴν ὁρασί μας, τὸ χρωματικὸ αἶσθημα δηλαδὴ, θὰ ἦτο «βιολετί». Τὰ σῶματα ποὺ μᾶς φαίνονται βιολετί ἐπιστρέφουν, ἀκτινοβολοῦν, ἢ μόνο ἀκτίνες βιολετί ἢ ἓνα μίγμα γαλάζιων καὶ κόκκινων ἢ καὶ μίγμα βιολετί, γαλάζιων καὶ κόκκινων. Ἄν π.χ. τὸ μίγμα ἀπετελεῖτο ἀπὸ πορφυρὲς καὶ κίτρινες ἀκτίνες, τὸ χρωματικὸ αἶσθημα θὰ ἦτο πορτοκαλί.

Κρητικὸ κέντημα

Σ' ὅλα τὰ ζητήματα καὶ σ' ὅλα τὰ ἐπίπεδα τοῦ πολιτισμοῦ μας ἡ ἑλληνικὴ λαϊκὴ ψυχὴ ὁπῆρε ἡ ἀφειρησία καὶ ἡ πηγὴ τοῦ γνησίου καὶ τοῦ ὠραίου. Μόλις νοθεύτηκε ἡ πηγὴ αὕτη μᾶς ἔδωσε καλικοτοῦρες καὶ ἐξαμβλώματα. Γι' αὐτὸ ἄς τὴν κρατήσουμε παντοῦ καθαρὴ καὶ ἀγνή, σὰν μεγάλα καὶ σὰν μικρά. Ἡ λαϊκὴ μας Τέχνη δασκαλεῖ ἀμίμητα τὸ γούστο μας. Ἄς τὴν προσέχουμε καὶ ἄς τὴν μεταδίδουμε. Ἐχει κατὰ τὴν ἑλληνικὴ φυλετικὴ μας οὐσιότητα.

Κέντημα ἀπὸ παλαιὸν κρητικὸν ὀποκάμισον τοῦ Μουσείου Κοσμητικῶν Τεχνῶν. Τὸ ὀποκάμισον εἶναι βαμβάκερον ἄσπρον ὄφασμα καὶ τὸ κέντημα μονόχρωμον, κόκκινον. Μπορεῖ ὅμως νὰ γίνῃ καὶ γαλάζιον. Ἡ κάτω ζώνη καὶ τὸ κλαδί με τὰ γαρύφαλλα συνεχίζονται εἰς τὸν ποδὸγυρον τὸ ἓνα παραπλευρῶς τοῦ ἄλλου. Οἱ χονδρὲς ρίξεις, τὰ γαρύφαλλα καὶ αἱ λεπτομέρειαι ποὺ εἶναι εἰς τὸ σχέδιον με τὶς λοξὲς γραμμὲς κεντῶνται με πικρὸν ψαροκόκκαλο, οἱ δὲ λεπτεῖς ρίξεις γίνονται με ριζοδελονια.

Πουτίλγκα σοκολάτας

Δόσεις: 4 κουτ. σούπας βούτυρο, 16 κουτ. σούπας ζάχαρι, 2 κρόκους αὐγῶν, 8 κουτ. σούπας γάλα, 22 κουτ. σούπας ἀλεύρι, 3 κουτ. γλυκοῦ πείκιν-πάουντερ, 2 ἄσπρα αὐγῶν, 5—7 δράμ. σοκολάτας χωρὶς ζάχαρι, ἀλάτι, βανίλια. Ἐκτέλεισις: Ἀσπρίσε τὸ βούτυρο, πρόσθεσε τὸ ἡμισυ τῆς ζαχαρέως σιγᾶ-σιγά. Κτύπησε τοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν πολὺ καλά καὶ πρόσθεσε τὴν ὑπόλοιπὴ ζάχαρι. Ἐνωσε τὰ δύο μίγματα καὶ πρόσθεσε τὸ γάλα ἐναλλάξ με τὸ ἀλεύρι, εἰς τὸ ὅποιον ἔχει προστεθῇ ἡ πείκιν-πάουντερ καὶ τὸ ἀλάτι. Κατόπιν πρόσθεσε τὴν λυωμένην σοκολάταν, τὴν βανίλιαν καὶ τὰ ἄσπρα τῶν αὐγῶν κτυπημένα μαρέγκα. Ψῆσε το εἰς μέτριον φούρνου. Ὅταν ψηθῇ τὸ περιχύνεις με ὀδιδηποτε σάλτσα πουτίγκας, ὅπως εἶναι ἡ σάλτσα σοκολάτας.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Η ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΟΣ

Κάποτε στο Ουέλθις-Μπαϊλ της Νοτίου Αφρικής είχε ανακαλυφθεί σε απόσταση 100 χιλιομέτρων από την πλησιέστερη δασομανοφόρο περιοχή ένα διαμάντι σπανίως διαστάσεων. "Όλοι έτρεξαν σ' εκείνο το μέρος, φανταζόμενοι ότι θα έκαναν την τύχη τους. Άδικος όμως ο κόπος τους. "Όσο και αν έσκαφταν, δεν εύρισκαν τίποτα! Χώμα και πέτρες! Πώς έγινε το θαύμα και βρέθηκε εκεί ένα μοναδικό διαμάντι;

Το μυστήριο ελύθη μία μέρα, όταν ένας κυνηγός έφθνεσε μία στρουθοκάμηλο, στην κοιλία της οποίας ευρέθηκε ένα διαμάντι! "Έτσι απεκαλύφθη ότι δράστης της υποθέσεως εκείνης θα ήταν κάποια στρουθοκάμηλος, η οποία και είχε κλέψει το διαμάντι και θα το κατάπιε, για να το εγκαταλείψει έπειτα στον τόπο που ευρέθηκε...

Και οι δυστυχισμένοι που μαζεώθηκαν στο Ουέλθις-Μπαϊλ για να βρουν διαμάντια έφυγαν απογοητευμένοι.

Η ΑΝΔΡΙΚΗ ΚΟΜΗ

Τα μακριά μαλλιά εις τους άνδρας ήσαν και αυτά μία μόδα που είχε τα σκήπτρα, παρά το ανδρικό γυναικείο και το άκομο του πράγματος, μέχρι τα τέλη του 11ου αιώνου. Τότε ο Άρχιεπίσκοπος της Ρώμης Γουλιέλμος έκηρυξε τον

πόλεμον κατά των μαλλιών και επέτρεψε να διακηρύξη το συμβούλιον των επίσκοπων ότι: εις το εξής οι τρέποντες μακράν κόμην εν τη ζωή θ' αφορίζονται, ούδεμία δε παράκλησις υπέρ της ψυχής των θα γίνεται μετά θάνατον.

Το πράγμα άντεμετώπισθη με πείσμα από τους άνδρας, που ήθελαν να διατηρήσουν τα μαλλιά τους, έγινε δε πραγματική θύελλα αντίδρασεως όταν οι επίσκοποι έδοκίμασαν να έπτεκνύν τον απαγόρευσην από τόν δχλον και εις τους ευγενείς.

Και ήτο δικαία σχετικώς η άγανάκτησις, διότι δεν έσκέφθησαν να κοινηθούν τα μαλλιά για να παρουσιασθή η σημερινή μορφή του ανδρικού κεφαλιού, αλλά έβλεψαν να φθάσουν εις το άλλο άκρον, και ήτο γελοίο το θαύμα ευγενείς και όχλος να παρουσιάζονται ύστερα από τας ώρας κομμώσεις που είχαν με... ζυρισμένο κεφάλι.

Σύν τω χρόνω εύτυχως εξέλιχθησαν τα πράγματα και έτσι διεμορφώθη μία καλή κόμμωσις, η σημερινή.

ΣΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΚΥΝΗΓΙ ΜΕ ΓΕΡΑΚΙ

Η χρησιμοποίησις άρπακτικών πουλιών στο κυνήγι είναι παλαιά. Άλλοτε ίσως θα πούμε για την Ιστορία του και την εξέλιξί του. Εις τόν Μεσαίωνα πάντως είχε διαδοθή αρκετά και εις την Ευρώπην, όπου έχρησιμοποιούντο ιδίως προς τούτο γεράκια. Έκ της χρησιμοποίησεως αυτής παραμένουν και εις τις διάφορες σημερινές γλώσσες όνόματα σχετικά με το έπαιγελμα αυτό, όπως και εις την ελληνικήν τού του «Γερακάρη». Τό-

τε το κυνήγι αυτό ήταν ιδίως έν χρήσει στην Άγγλία, στην Όλλανδία, στην Γαλλία και στην Γερμανία. Στην Ούγγαρία έχρησιμοποιούντο τα γεράκια μόνον στα έπισημα βασιλικά κυνήγια, τα όποια έλάμβανον χώραν με μεγάλην παλυτέλειαν και πανηγυρικότητα.

Τελευταίως όμως ιδρύθη έν Ούγγαρία ένας Σύλλογος, ό οποίος προτίθεται να επαναφέρη έν χρήσει τόν παλαιόν αυτόν τρόπον κυνηγίου και να τόν εφαρμόση με όλες τις συνθήκες και με όλους τους κανόνες τού παλαιού καιρού.

Προς τούτο έγκατέστησεν ειδικόν πτηνοτροφείον, όπου εκτρέφονται άλλα και γυνάγονται ειδικώς για το κυνήγι μικρά άγρια γεράκια, όπως ώστε να είναι εις θέση να βοηθήσουν τους κυνηγούς που θα τα χρησιμοποιήσουν, όπως έκαναν άλλοτε οι πρόγονοί των. Ταυτόχρονας ό Σύλλογος έπτεκνείν με προκήρυξεις και παντός είδους διαφήμισιν την προσασίαν του και επί των άγριων γερακιών που ζούν έλεύθερα εις τα σύγγρικά βουνά.

Η έναρξις τού κυνηγίου με γεράκια θα προσλάβη έπισημον χαρακτήρα και θα διεξαχθή πανηγυρικώς με Ιστορικές ένδυμασις των κυνηγών και τών βοηθών των και με την χρησιμοποίησιν των όπλων της εποχής εκείνης.

ΗΛΙΟΣ ΣΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ!

Τα υπόγεια θα φωτίζονται στο εξής με φώς τού ήλιου! Ένας έφευρέτης έφτειαζε σύστημα κατόπτρων, χάρις στο όποιον ένα μεγάλο κάτοπτρο, που θα είναι τοποθετημένο στην ταράτσα τού σπιτιού, θα αντανακλά το ήλιακό φώς σε άλλους καθρέφτες, με διάφορες «αλλοιώσεις». Ο τελευταίος καθρέφτης θα είναι μπροστά στο φεγγίτη τού ύπογειου και θα ρίχνη τις

ήλιακές ακτίνες μέσα για να διαλύη το σκοτάδι που επικρατεί εκεί. Ο έφευρέτης μάλιστα ισχυρίζεται ότι στα υπόγεια που θα φωτίζονται έτσι από τόν ήλιο θα μπορούμε να φτεεύουμε λαλούδια και ακόμη και λαχανικά!

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ

ΑΙ χρονικά άσπτάσεις σημαντικών τινων γεγονότων από τού έτους κατά το όποιον έσημειώθησαν μέχρι τού έτους που διανύομεν έχουν ως εξής:

— Από την άνέγεισιν της Άγ. Σοφίας επί Ιουστινιανού έτη 1398.

— Από της ύψώσεως τού Τιμίου Σταυρού έν Ιερουσαλήμ από τού Ηρακλείου έτη 1311.

— Από της ύστατης των Βουλγάρων υπό Βασίλειου τού Ρωυλαροκτόνου έτη 922.

— Από της άλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως υπό τών Λατίνων έτη 736.

— Από της ιδρύσεως της αυτοκρατορίας της Νικαίας έτη 636.

— Από της άλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως υπό τών Τούρκων έτη 487.

— Από της καταστροφής τού Παρθενώνος υπό τού Μωροζίνη έτη 253.

— Από τού θανάτου τού έθνομαρτύρου Ρήγα έτη 142.

— Από της πτώσεως τού Σουλίου έτη 137.

— Από της έναρξεως τού Ιερού Άγώνος έτη 119.

— Από της άνεαρτησίας της Ελλάδος έτη 111.

— Από τών πολέμων 12 και 13 έτη 28 και 27.

— Από της προσαρτήσεως της Δ. Θράκης έτη 21.

— Από της 4ης Αδούστου έτη 4.

ΣΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

ΑΙ ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΔΙΑΚΟΠΑΙ

ΑΙ σχολικά διακοπαι έδωκαν και πάλι στον μαθητικό κόσμο την ευκαιρία να ζήση ένα σχεδόν τρίμηνο έξω από τα σχολικά κτίρια.

Εύτυχως, για τα παιδιά της Ε.Ο.Ν. τουλάχιστον, υπάρχει η ευκαιρία της καλής διαθέσεως των διακοπών αυτών. Τελειώνει ο καιρός της σχολικής εργασίας και — μέχρι ότου ξαναρχίσω — στο βιβλίο της ζωής του νέου και της νέας παρεμβάλλεται μία λευκή σελίς.

Φαλαγγίτες και Φαλαγγίτισσες, θα το νοιώθετε βέβαια πολύ καλά ότι αυ-

φαλαγγίτισσαι της Δ.Α.Σ.Θ. κάνουν την προσευχή τους πριν άρχισή τó γεύμα.

τη ή σελίς δεν πρόκειται, δεν πρέπει να μείνη λευκή, άλλ' ότι την έχουν αφήσει έπιτηδες έτσι, για να σας δώσουν την ευκαιρία να την γεμίσετε με τις ώραιές σας πράξεις.

Χρησιμοποιήστε την λοιπόν. Είναι τόσο ένδιαφέρον και τόσο εύχριστο

να γράφη κανείς στο βιβλίο της ζωής του ώραιές και φωτεινές σελίδες.

Η αλήθεια είναι πως τις περισσότερες φορές οι σχολικές διακοπές κουράζουν και εξαντλούν αντί να τονώνουν τους μαθητικούς οργανισμούς και αυτό εξαρτάται βέβαια από τόν τρόπο με τόν όποιο χρησιμοποιούνται.

ΑΙ θερινά κατασκηνώσεις της Ε.Ο.Ν. είναι η καλύτερη ευκαιρία για τα μέλη μας που θέλουν να ξεκουρασθούν πραγματικά και να χρησιμοποιήσουν όπως πρέπει το διάστημα των διακοπών. Με την βοήθεια πεπειραμένων εκπαιδευτών, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά οι μεγαλύτεροι αδελφοί των κατασκηνωτών, ήμπορούν εκεί τα παιδιά μας όχι μόνον να χαρούν τις ώμορφιές της ελληνικής έξοχης, αλλά και να πάρουν την ωραιότερη πείρα του τί αξίζει μία πειθαρχημένη ζωή, που βαδίζει σύμφωνα μ' ένα πρόγραμμα και άποθόλπει σ' έναν ώρισμένο σκοπό. Βλέπουν εκεί, στα ειρηνικά μας στρατόπεδα, οι νέοι και οι νέες μας ολοζώντανο παράδειγμα ανθρώπων που πέρασαν νικηφόρα και άποτελεσματικά από τις «Συμπληγάδες» της επικίνδυνης ήλικίας και που κατατάλαξαν σε ώρισμένες αρχές και ποιήσεις, από τις όποιες και μόνο παίρνει αληθινό νόημα η ζωή. Και δεν υπάρχει τίποτε διδακτικώτερο από τη γαλήνη και την ανακούφισι που προέχει στην ψυχή το αντίκρυσμα των νέων που ξέρουν να ζητούν και γι' αυτό θέλουν να ζήσουν και ν' αγωνισθούν.

Μία μέρα στα ειρηνικά στρατόπεδα της Ε.Ο.Ν. είναι μία αληθινή δασίς της ζωής και 21 μέρες συμμετοχής στο πρόγραμμα των δίνει πάρα πολλές ευκαιρίες σ' εκείνους τους νέους που δεν φοβούνται τόν άγώνα για την

ΟΙ φαλαγγίται εις τα Στρατόπεδα της Ε.Ο.Ν. εκπαιδεύονται στρατιωτικώς.

καλλίτερουσί των, ευκαιρίες για αυτοσυγκέντρωσι, για παρατήρησι, για άνάτασι και για δοκιμή μιάς ζωής πολύ πιο άγνης και άποτελεσματικής και γι' αυτό πολύ πιο εύτυχισμένης από αυτήν που συνήθως ζούν πολλοί νέοι και παιδιά.

Όταν έπισκεφθή κανείς μία από τις κατασκηνώσεις αυτές της Ε.Ο.Ν., θα καμαρώση μία νίκη καθαρά νεανική. Θα ίδη το θαύμα μιάς δυνάμεως που μένει άκατανόητη για όσους δεν πιστεύουν στην άξία που κλείνουν τα νειάτα, όταν φλογισθούν από την άγάπη του καλού.

Πόσο, αλήθεια, διαφορετικό τόνο και χρωματισμό πήρε η ζωή των παιδιών μας από τότε που ο Άρχηγός, ξεύροντας πόση σημασία έχει το να καθοδηγηθή άποτελεσματικά μία νεολαία και ότι χωρίς αυτή δεν μπορεί νάναι βέβαιος κανένας για το μέλλον της πατρίδας του, έδημιούργησε την Έθνικήν Οργάνωσιν Νεολαίας

Α. ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ

Διευθυντής Ψυχαγωγίας έν τη Κεντρ. Διοκ. Ε.Ο.Ν.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΙΑΛΟΥ

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ Δ.

Εις καμμίαν άλλην ήλικίαν ο άνθρωπος δεν έχει τόσον τεραστίαν ανάγκαν τροφών, όσον κατά την βρεφικήν ήλικίαν. Εκείνο που δημιουργεί τας μεγάλας ανάγκας στο βρέφος είναι η καταπληκτική ανάπτυξις τού σώματος του τόσον εις βάρος όσον και εις άνάστημα. Γεννιέται ο άνθρωπος 3 κιλά, τα διπλασιάζει στον 4ον μήνα, τα τριπλασιάζει στον 12ον και τα τετραπλασιάζει στον 24ον μήνα. Έπομένως σε διάστημα 2 έτών αυξάνει το βάρος του κατά 9—12 κιλά. Επίσης το ύψος του από 50 εκ. που είναι περίπου κατά την γέννησιν, αυξάνει εις διάστημα 2 έτών εις 90 εκ. Είναι επομένως εύκολο να καταλάβη κανείς πόσα θρεπτικές ουσίες χρειάζεται το βρέφος για να δυνηθή να εξασφαλίση τελείαν ανάπτυξιν. Άλλο σημείον σπουδαϊότατον, που μας φανεράνει τις μεγάλες ανάγκες τού βρέφους, είναι η δερμική του επιφάνεια, η όποια είναι, αναλόγως προς το βάρος και όγκον τού σώματος του, πολύ μεγαλύτερη από τόν ένήλικα. Κατά συνέπειαν αποβάλλεται συνεχώς από το βρέφος μεγάλη θερμότης και έτσι εξηγείται ότι τα άτυχη έκθετα ευρίσκονται παγωμένα εις τα ρεύθρα των πεζοδρομίων, ως επίσης και η εύκολος ψύξις των βρεφών και μικρών παιδιών κατά τόν χειμώνα. Είναι λοιπόν εύκολον να σκεφθή κανείς ποία θα είναι η εργασία τού βρεφικού οργανισμού και έπομένως η ποσότης των θρεπτικών ουσιών που καταναλίσκει για να διατηρήση την θερμοκρασίαν τού σώματος του σταθεράν. Την τεραστίαν αυτήν εργασία του σώματος τού βρέφους μάς μαρτυρεί πρότον η ποσότης των άπεκρινόμενων προϊόντων

έκ των μεγάλων καύσεων, δεύτερον ο όγκος των έσωτερικών όργάνων (νεφροί, καρδιά κλπ.), τα όποια είναι διπλάσια τών τού ένήλικου, αναλόγως βέβαια τού βάρους και τρίτον η έντονος λειτούργια των σπουδαιότερων σπλάγχχνων.

Όύτω ενώ ο ένήλις έχει 20 άναπνοές, το βρέφος έχει 40, οι σφύξεις εις τόν μεγάλον είναι 70—80, ενώ εις το βρέφος είναι 130—160 κατά λεπτόν. Έπειτα την ποσότητα των καταναλισκομένων ουσιών κατά τας οργανικές καύσεις τού βρεφικού οργανισμού μάς μαρτυρεί άφ' ενός η συνεχής πρόσληψις τροφών (γάλακτος) και άφ' έτέρου η ταχεία άθρεψία ή άπισχνανσις τού βρέφους όταν τρέφεται άνεπαρκώς, όπως το βλέπομε δυστυχώς πολύ συχνά και που άποτελεί την κυριώτεράν αιτίαν της μεγάλης θνησιμότητος κατά την βρεφικήν ήλικίαν. Έπομένως ο βρεφικός όργανισμός δια να άντεπεξέλθη εις τας ανάγκας του έχει ανάγκην δύο πλουσίαν σιτηρεσίων, πρώτον δια την συντήρησιν του δηλ. να δεχθή ουσίας χρήσιμους προς άντικατάστασιν των άπολεσθεισών κατά τας καύσεις τού οργανισμού και δεύτερον ένός σιτηρεσίου άναπτύξεως δηλ. να δεχθή ουσίας χρήσιμους προς οικοδόμησιν νέων εστιών. Διά να καθορίσωμε όμως τας σιτηρεσία ταύτα πρέπει να γνωρίζωμε καλώς τας τροφικάς ανάγκας τού βρέφους. Έπιμένω πολύ επί τού σπουδαίου τούτου ζητήματος, και ίσως γίνωμαι και κουραστικός, άλλ' έπιμένω και παρακαλώ τους άναγνώστες μου να με προέξουν, διότι δια της κατανοήσεως τούτου θα σώσωμεν χιλιάδες βρέφη, που βρίσκονται έκτεθειμένα στα χέρια αδέστων γραϊδιών ή άνοήτων μητέρων και που ίσως αύριο να μας άγνωμονούν τόσον αυτά της τήν σωτηρίαν των, όσον και η Πατρίς, εις την όποιαν θα προσφέρουν αύριο πολλά.

Το βρέφος λοιπόν έχει ανάγκην πρώτον των κυρίων θρεπτικών ουσιών της, τού λευκούματος, τού λίπους και της ασκαρώσεως. Δεύτερον έχει ανάγκην μεταλλικών ουσιών,

αι όποια χρησιμεύουν δια την κατασκευήν τού σκελετού. Τρίτον έχει ανάγκην βιταμινών δια την κανονικήν ανάπτυξιν και εξασφάλισιν σταθεράς υγείας και τέταρτον ύδατος άφθόνου και άπαραιτήτου δια την όδρικήν ίσορροπίαν τού σώματος και τας ανάγκας των καύσεων τού οργανισμού. ΑΙ πρώται ουσίαι καλούνται άναπαράγωγικαι, δυναμογόνοι και πλαστικαι. ΑΙ μεταλλικά καλούνται πλαστικά και αι βιταμίναι ζωογόνοι. ΑΙ άνάγκαι τού βρέφους εις θερμίδας είναι τεραστίαι και ιδίως από της 6ης ημέρας μέχρι τού 7ου μηνός όπου έχουν ύπολογίσει ότι χάνει 90—120 θερμίδας κατά χιλιόγραμμον βάρους, δηλ. το τρίτάκιον τού ένήλικου. Έπομένως πρέπει αι θερμίδες αύται μαζί με τας θερμίδας της άναπτύξεως να τού χορηγηθούν δια τού λευκούματος, λίπους και ασκαρώου τού μητρικού ή άλλου γάλακτος. Επίσης αι μεταλλικαι ουσίαι θα τού χορηγηθούν δια τού μητρικού γάλακτος ή έν έλλείψει τού μητρικού άπειδή τα άλλα γάλακτα δεν έχουν όσα χρειάζεται το βρέφος μεταλλικά άλατα (ασβέστιον, φώσφορος κλπ.) θα τα χορηγώσωμεν υπό μορφήν φαρμάκων. ΑΙ βιταμίνες χορηγούνται έπαρκώς δια τού μητρικού γάλακτος, έφ' όσον έννοείται η μητέρα ή και τρέφεται καλώς ή έν έλλείψει τού μητρικού γάλακτος χορηγούνται υπό μορφήν φαρμάκων και ούτω εξασφαλίζομεν τας βιταμινικάς άνάγκας τού βρέφους, διότι άνευ αυτών όπτεται εις μεγάλας και σοδάρας διαταραχάς της υγείας του.

ΑΙ άνάγκαι τέλος τού ύδατος είναι τεράστιαι, άρκει να άναφέρωμεν ότι ενώ ο ένήλις πίνει 40 γραμ. ύδατος κατά χιλιόγραμμον βάρους, το βρέφος πίνει 120 γραμμ. και ένίοτε περισσότερον.

Εις το έπόμενον θα γράψωμεν περί της φυσικής και τεχνητής γαλουχίας.

Γ. ΜΠΑΜΠΟΥΡΗΣ
Παιδίατρος

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Η ΑΛΕΠΟΥ ΚΙ' Ο ΛΥΚΟΣ

Ήταν μία φορά ένας παπάς και γύριζε στο σπίτι του από την έξοχή. Στο δρόμο κάθησε να ξεκουρασθή κι' άφησε το δισάκκι του παράμερα. Μιά αλεπού που τόν παραμόνευε, τού άρπάξε το δισάκκι και τού τρώει τους άρτους και τ' αντίδωρα που είχε βάλει μέσα. Πιο κάτω την άπαντάει ένας λύκος και της λέει: Καλημέρα κυρά Μαριά.

— Καλώς τόν μπάρμπα Μουτζούρη, τού άπαντάει.

— Τι τρώς; της λέει.

— "Ω, καμμένη μπάρμπα Μουτζούρη, πήγαινα στο δρόμο και πεινούσα! λοιπόν από την πείνα μου έτρωβα τη μούρη μου στη γής κι' έλεγα: "Α τους λωλούς, μπά τους λωλούς, & τους λωλούς, μπά τους λωλούς! και με τούτο ήρθε ένας παπάς και μου ρίχνει άρτους κι' αντίδωρα.

— "Ε, κυρά Μαριά, άν πάω κι' εγώ

θα βρώ άρτους κι' αντίδωρα;

— "Αμ, καμμένη μπάρμπα Μουτζούρη, κι' άρωτάς κι' όλας;

Πηγαίνει ο μπάρμπα Μουτζούρης κι' έτρωβε τη μούρη του κατά γής, κι' έλεγε τά λόγια όσα τούπε η κυρά Μαριά.

Εκεί που έτρωβε τη μούρη του ο μπάρμπα Μουτζούρης σκάθοντας τη γή, βρίσκειται ένα δοκάκι και μπλέκεται σ' αυτό. Τότες φωνάζει: "Α, Βρωμομαριά, Βρωμομαριά, τί μούκανες!

Περνάει ένας χωριάτης και βλέπει το λύκο πιασμένο από τó δοκάκι, τόν πιάνει λοιπόν, τόν γδέρνει ζωντανό, τόν παίρνει την προθεσία, και τόν αφήνει γδαρμένο.

Τότες ο μπάρμπα Μουτζούρης, γδαρμένος, πηγαίνει να έκδικηθή τη Βρωμομαριά.

— Θά σε φάω, με γέλασε, της λέει.

— "Ε, καμμένη μπάρμπα Μουτζούρη,

πήγαίνε με πρώτα στο σπίτι μου, να ιδώ τά παιδιά μου, κι' ύστερα με τρώς!

— Και πως θα σε πάω;

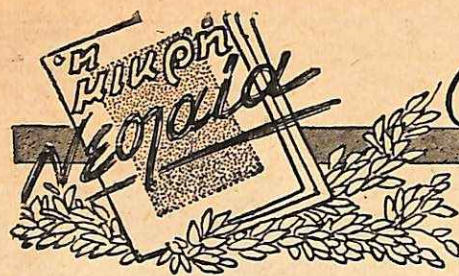
— Να με βάλης στον ώμο σου!

Τη βάζει στον ώμο του, κι' όσο την έπληγανε, η αλεπού έδάγκανε κι' ένα κομμάτι από τó κρέας τού λύκου και τώτρωγε.

— "Ε, καμμένη Βρωμομαριά, μυίγες με τσιμπάνε! της λέει.

— "Εξω, έξω μυίγες, φώναζε η αλεπού.

Τέλος, σαν φτάσανε στην τρύπα της, η αλεπού μπαίνει μέσα, τρυπώνει και δεν βγαίνει πιά. Ο καμμένος ο μπάρμπα Μουτζούρης ζητάει να μη μέσα στην τρύπα, μά που να χωρέση. Τότες άρχισε να φεύγη, και στο δρόμο από τη σκάσι του, γδαρμένος και γδαρμένος που ήταν, ψόφησε.

Ο Κηφισίος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙ

Στή μεγάλη 'Επιθεώρησι που έκαμε ο 'Αρχηγός το πρωί της 4ης Αυγούστου, είχα πάει βέβαια και εγώ με τον ύποτομέα μας. Ήτανε μια παράταξι τεράστια, που άρχιζε από την Κοκκινιά, το μεγάλο αυτό συνοικισμό του Πειραιώς, και έτελειώνε εις την Κηφισιά, άκρι-

Ζήτω ο Μεγάλος μας 'Αρχηγός!..

8. (Συνέχεια)

Πράγματι ο κύρ Στάθης όταν το πρωί είδε την ζημιά που του έκανε ο Ψαρρής άφρισε απ' το κακό του και τάβαλε με τον γαϊδάρο. Νά και τούτη, νά και κείνη ενώ ο Ζαχαρίας με τον Προκόπη ήταν κατευχαριστημένοι που κατάφεραν μ' αυτό το κόλπο να συγχύσουν τον κύρ μυλωνά και νά... δείρη και τον γαϊδάρο που δεν τον έχανευσαν.

Ήταν πιά τέλος Αυγούστου, τρύγος. Άνδρες και γυναίκες μέσα στ' άμπελια τρυγούσαν με τραγούδια τα σταφύλια, ενώ άλλοι τὰ πατούσαν στα πατητήρια για νά τὰ κάμουν μούστο. Κείνες τις ημέρες ο κύρ Μυλωνάς πήρε ένα γράμμα απ' τον κύριο Μαρουλή, τον πατέρα του

βδω στο σπίτι του 'Αρχηγού. Μιά απόστασι δηλαδή κοντά τριάντα χιλιόμετρα. Και σέ όλο αυτό το μακρύ δρόμο που ήταν σημαιοστόλιστος με άψίδες και έπιγραφές, γεμάτος εικόνες και φοίνικες και μύρτα και δάφνες, στις πόρτες και στα παράθυρα και στα μπαλκόνια των γύρω σπιτιών, ήσαν παρατεταγμένοι δεξιά και άριστερά φαλαγγίτες και φαλαγγίτισσες, σκαπανείς και σκαπανίσσες. Και ο 'Αρχηγός με τον Κυβερνητικό μας

'Επίτροπο δίπλα στο αυτοκίνητο με τη χαρά στο πρόσωπο και το πατρικό του γέλιο, έχαιρετούσε όλους μας. Και ήταν τόσο ώραϊα... τόσο ώραϊα!...

Όλους βέβαια τους συναγωνιστάς τους αγαπάει ο 'Αρχηγός. Μά τι τὰ θέλετε, μπορώ νά σάς βεβαιώσω πως λίγο περισσότερο αγαπάει εμάς τους σκαπανείς. Κάθε φορά που περνούσε μπροστά από παράταξι σκαπανέων το αυτοκίνητο σταματούσε περισσότερη ώρα. Οί σκαπανείς τότε σκαρφάλωναν κοντά του και 'Εκείνος τους μιλούσε και τους χαϊδεύε ολογέλαστος...

Ένας συναγωνιστής σκαπανέας όμως μάς τάκανε θάλασσα! Τήν ώρα που προσφωνούσε τον 'Αρχηγό, πέρασε και ένα άεροπλάνο που έβριχνε από ψηλά προγράμματα της έορτης. Όπου που λέτε, μόλις βλέπει ο σκαπανέας το άεροπλάνο, παρατάει την προσφώνησι και βάζει τις φωνές: 'Αρχηγέ κοίτα! κοίτα! Ένα άεροπλάνο!' Ο 'Αρχηγός βέβαια έγέλασε με την καρδιά του, μά ήτανε ώρα αυτή νά ασχοληθί με άεροπλάνα' άφου έκανε προσφώνησι;

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

Ζαχαρία: «Πρέπει νά πάρω τον Ζαχαρία του έγραφε... φεύγουμε και κύτταξε νά μου στείλεις γαϊδούρια για νάρθουμε την έρχομενη Κυριακή για νά τον πάρουμε. Κανόνισε την δουλειά όπως θές».

Ο κύρ Στάθης που ήταν και καλός άνθρωπος και λιγάκι... ποιητής σκέφθηκε δλόκληρο κόλπο για νά αποδώση τον Ζαχαρία στον πατέρα του: 'Εστειλε με κάποιον τον Ψαρρή με έναν ακόμη γαϊδάρο για νά έρθη ο κύριος Μαρουλής ο πατέρας του Ζαχαρία και ή κυρία Πολυξένη ή μητέρα του...

Συγχρόνως φρόντισε νά μην πάρη χαμπάρι ούτε ο Ζαχαρίας ούτε ο Προκόπης.

Και όταν πιά οι γονείς του Ζαχαρία ήσαν στη μεγάλη σάλα του σπιτιού του κύρ Στάθη, ο μυλωνάς φώναξε τον Ζαχαρία και τον Προκόπη μέσα στο πατητήρι των σταφυλιών και τους είπε:

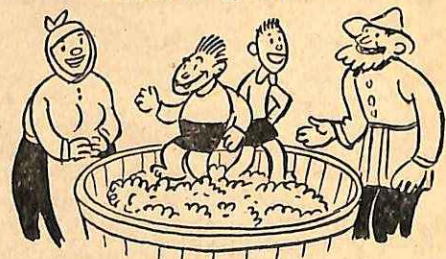
— Μπρός, πλύνετε τὰ πόδια σας για νά πατήσετε σταφύλια... Τὰ παιδιά άλλο που δεν ήθελαν.

Σε δέκα λεπτά σκαρφάλωσαν πάνω στο σωρό των σταφυλιών κι' άρχισαν το χορό. Ήσαν μπροστά και τους χάζευσαν ή Γεωργίτσα, ή κυρά Πελαγία, δυο τρεις άλλες εργάτριες και εργάτες και ο κύρ Μυλωνάς.

Όλοι μαζί χτυπούσαν παλαμάκια και τραγουδούσαν:

Σταφύλια πατώ
παραπατώ
πότε 'δώ πότε κεί
νά φτιάξω κρασάκι γλυκύ...

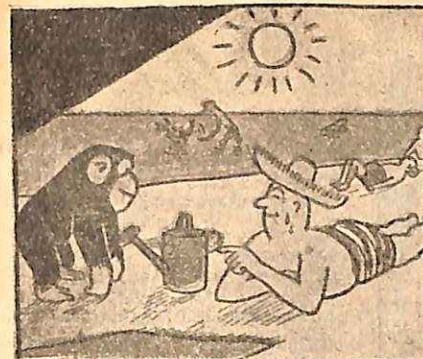
Με μαύρο σταφύλι
που βάφει τὰ χείλι

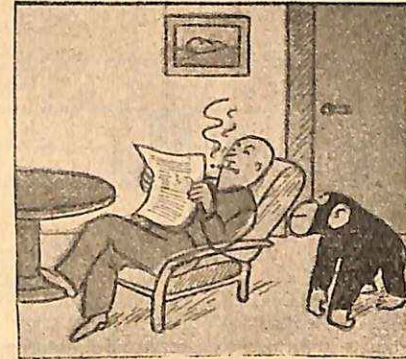
'Αρχισαν το χορό μέσ' στο πατητήρι.

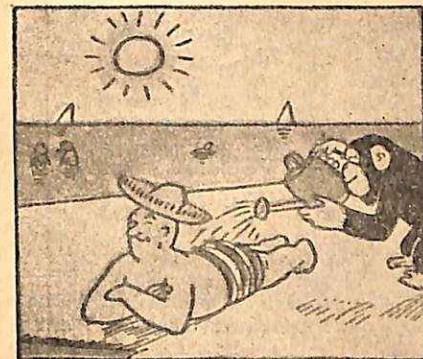
ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΠΟΥΜΠΟΥΣ

Άν ήθελες, Μπουμπούκα, νά μου κά-
[νες τή χάρι
νά μούρρινες λιγάκι θαλασσινό νερό,
ό ήλιος που μ' όργώνει με φλόγες
[τό τομάρι
δέν θάτανε για μένα καμίνι φλο-
[γερό.

Μ' άργότερα στο σπίτι τον είδε νά
[καπνίζει
και φλόγες απ' το στόμα νά βγάξη
[φοβερές.
Σκέφτεται πως την τέχνη την ξέρει
[νά δροσίξη
κι' άρχίζει τή δουλειά της χωρίς περι-
[στροφές.

Σάν πρόθυμη κοπέλλα με δροσερό
[γιουμίξει
νερό το ποτιστήρι ή πονηρή Μπου-
[μπού.
Δροσιά τ' άφεντικό της με μιάς το
[πλημμυρίζει.
Καθώς αυτή στον κόσμο δέν είν' άλλ-
[λη μαιμού.

Τ' άφεντικό την τόση φλόγαν άμέ-
[σως σθήνει
και μούσκεμα τον κάνει νά μάθη άλ-
[λη φορά
ήσυχη στ' άκρογιάλι νά μάθη πιά ν'
[άφήνη
την πονηρή Μπουμπούκα, την έξυπνη
[κυρά.
Γ. Δ.

ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ

Μέσα μας βαθιά για σένα
μιά λαχτάρα πάντα ζή.
Τήν Πατρίδα συμβολίζεις
και τή Λευτεριά μαζί.

Γαλανόλευκη ή θωριά σου
και φαντάζεις μέσ' στο νοῦ
σαν το κύμα, σαν το γέλιο
του πελάου και τουρανοῦ.

Της τιμής και της άντρείας
την άσπείρευτη πηγή
του λευκού σταυρού σου ή
[χάρη
δυναμώνει κι' εύλογεί.

Κι' όσοι χάνονται για σένα
σπώντας σίδερα βαριά,
ξεψυχούν και τραγουδούν:
«Χαίρε, ω χαίρε, Λευτεριά».

(Άπό τή συλλογή
Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ — Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑ)

Έξυπνα και κουτά

Ο Κ α θ η γ η τ ή ς: — Είς το έπόμε-
νο μάθημα νά μου γράψετε μιά λατι-
νική έπιστολή με δ,τι λέξεις ξέρετε.
Ο Μ α θ η τ ή ς: — Ταχυδρομικώς ή
νά σάς την φέρωμε στο σπίτι;

Ο Τάκης είδε μιά μέρα στον ύπνο
του πως πάτησε ένα καρφι και το
πρωί έδωσε το πόδι του.
Ο Ντίσος που τον έπεσκέφθηκε, όταν
έμαθε την αίτια που είχε δεμένο το
πόδι του, του είπε:

— Άς μην πλαγιαίξης ξυπόλητος!

Μά ή σκάφη, ο Ψαρρής, ο σταυ-
λος, οί σφήκες, το ξύλο που μου έ-
δωσες;

Μπα μεθύσια... φαντασίες...
Και σιγά σιγά ο Ζαχαρίας πίστε-
ψε ότι πράγματι τὰ όσα πέρασε ή-
σαν σαν ένα ώραϊο όνειρο που έ-
φυγε...

Τό γλέντι συνεχίστηκε στο τρα-
πέζι που στρώθηκε για νά έορταστή
το τέλος των διακοπών.

Και την άλλη μέρα ο Ζαχαρίας
με τους γονείς του και τον Προκόπη
έφευγαν για την Αθήνα.

Επαιρναν μαζί και τον Προκόπη
που ήταν όρφανός για νά τον σπου-
δάσουν παρέα με τον Ζαχαρία έτσι
για ψυχικό...

ΤΕΛΟΣ

Για να μαθαίνετε

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Ο τίτλος

Κάποτε παρουσιάστηκε στον 'Ανατόλ Φράνς, τόν μεγάλο — και τόσο πολυάσχολο — Γάλλο συγγραφέα ένας νέος.

Κρατούσε ένα χειρόγραφο μυθιστόρημα από εκατοντάδες σελίδες και παρακαλούσε τόν «μαίτρ» τίποτα λιγώτερο, παρά νά λάβη τόν κόπο πρώτα νά τόν διαβάσει και ύστερα νά τόν βαφτίσει, γιατί τόν μυθιστόρημα δέν είχε ακόμα τίτλο...

— Φίλε μου, τού είπε ο 'Ανατόλ Φράνς, νά τόν διαβάσω είναι αδύνατο. Δέν εύκαιρῶ. Νά σοῦ τόν βαφτίσω ὅμως... πολύ εύχαρίστως!

— Ω, σᾶς εύχαριστῶ μαίτρ!... Μά πῶς μπορεῖτε νά τόν βαφτίσετε χωρίς νά τόν διαβάσετε;

— Μπα, δέν είναι δύσκολο. Νά σοῦ πῶ. Τό μυθιστόρημά σου, παιδί μου, ἔχει μέσα ταμπούρλα;

— Ταμπούρλα;... "Οχι.

— Ωραία! "Εχει μέσα τρουμπέτες; — Ούτε.

— Λαμπρά! Λοιπὸν σοῦ τόν βαφτίζω: «Χωρίς ταμπούρλα καὶ χωρίς τρουμπέτες»!

Ενδιαφέρον!

Ο Τοτός ζητεῖ μιά δραχμὴ ἀπὸ τὴ μητέρα του.

— Τί ἔκαμες, τὸν ρωτᾷ ἡ κείνη, ὅσα σοῦ ἔδωσα χθές;

— Τὰ ἔδωσα σὲ μιά γρηά.

— Καλά, παιδί μου, νά, πάρε.

Τὴν ἄλλη μέρα: — Μαμά, μοῦ δίνεις μιά ἀκούρα;... ἔχεις, γιὰ τὴ γρηά...

— Μά τόσο πολὺ ἐνδιαφέρσαι γι' αὐτὴ τὴ γρηά; Γιατί;

— Γιατί πουλᾷ καραμέλλες ἢ καὶ μὲνι...

Πῶς τὸ κατάλαβε!

Νίνα: Ο Γιώργος μας, ἔχεις, σὺν μεγαλώσει, θά γίνῃ μεγάλος ἱστορικός.

Πόπη: Τί λές ἐκεῖ! Καὶ πῶς τὸ κατάλαβε;

Νίνα: Νά, γιατί ἡ μάμά κάθε μέρα τοῦ λέει πῶς τὴν κάνει ἱστορίες!

Οριζοντίως:

1) Εἰς ἓκ τῶν υἱῶν τοῦ 'Ιακώβ — Κράτος τῆς 'Ασίας — Εἰκοστὸς ὄγδος.

2) Υἱὸς τῆς 'Αφροδίτης — Ναυτικὸν παράγγελμα — 'Υποθετικὸ ν.

3) Εἶναι προετοιμασμένη.

4) Προτάσσεται τοῦ ὅρκου — Φωτιστικὸν μέσον — 'Η τρίτη λέξις τοῦ 2 ὀριζοντίως.

5) Καρφί (καθ.) — Α.Τ. — Βουνά.

6) Μία τῶν 'Ηπειρῶν — Πολεμικὸν ὄπλον τῶν ἀρχαίων.

7) Ἐνδυμνα τῶν ἀρχαίων — 'Αγιος (δημ.).

8) Ἀνθη — Ὀργανα αἰσθήσεως — Προσωπικὴ ἀντωνυμία.

9) Γενναῖα, ἰσχυρά.

10) Ἱερὸν σύμβολον τῆς Πατρίδος — Ὅρος τῆς Γραφῆς.

Καθ' ἑτάως:

1) Δεμάτι — Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

2) Μέτρον ἐπιφανείας — Ἀφῶνα.

3) Ἐσώθη ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν — Ἀντωνυμία — Αὐτοῦ Μεγαλειότης.

4) Ἀκίνητος (δοτ.).

5) Προσωπικὴ ἀντωνυμία (πληθ.).

6) Αἰγυπτιακὴ θεότης (αἰτ.) — Μέρος τῆς οἰκίας (δημ.).

7) Ἀνανεώνει τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν (πληθ.).

8) Μὴν τοῦ ἔτους (δημ.) — Προῖον ὑλοτομίας.

9) Τρύπα (καθ.) — Μουσικὴ νότα.

10) Καύχημα (δημ.) — Ἰδικόν σου.

11) Ἦτο (ἀρχ.) — Προηγείται τῆς Μεταλήψεως.

Χ. Χ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τετράγωνον

**** = Ὁ 1ος ἄνθρωπος.

**** = Χαρίζονται.

**** = Ἡμερον ὥρον.

**** = Ἀπαραίτητος εἰς τὸν τοκετόν.

Καὶ καθ' ἑτάως τὰ ἴδια.

Ν. Α. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 45ου ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρόλεξον: Ὁριζοντίως: 1 Τ, 2 καί, 3 παρὰ, 4 Σατανᾶς, 5 Σάμος, 6 ἄς, 7 Σ. Καθ' ἑτάως: 1 Σ, 2 πᾶς, 3 κατά, 4 ταρομάς, 5 'Ιανός, 6 σας, 7 Σ.

Μαγ. εἰκόνα χωρίς εἰκόνα: Κώστα (πρόΚΟ ΣΤΑ-μάτη).

Ἀθροισμα 65: Θά τεθοῦν ὀριζοντίως στήν πρώτη σειρὰ 12, 5, 7, 21, 20, στή δευτέρα σειρὰ

Τρίγωνον

***** = Ἑλλ. νῆσος.

***** = Ὁχι θυγάτηρ.

***** = Τρέξιμο νερῶν.

***** = Ὁστις.

***** = Σύμφωνον.

Καὶ καθ' ἑτάως τὰ ἴδια.

ΑΡ. Γ. ΒΑΤΙΑΝΣ

4, 14, 25, 6, 16, στήν τρίτη σειρὰ 9, 23, 13, 3, 17, στήν τετάρτη σειρὰ 22, 8, 1, 24, 10, στήν πέμπτη σειρὰ 18, 15, 19, 11, 2.

Ρόμβος: Α, ἄρα, ἄρτος, Ἀρμενία, Αἴμος, τίς, Σ, Ἀρτεμῖς, Ἀναγραμματοσμός: Μάιος — Αἴμος, Τετράγωνον: Θύρα, ὕψος, ρῆδι, Ἀσία, Μαγ. εἰκόνα: Τὰ ἴα (ΜαρίΑ), Ψέματα: Ἀφῶν πέθανε στὸν ὕπνον του, πῶς ἴπαν δυνατόν νά μαθευτῇ τὸ ὄνειρό του; Κρυπτογραφικόν: Ἀμαζόνιος, Σάμος, Μάιος, αἴμα, Νάος, ἔτος, μάννα, Σ.Ο.Σ., ἰόν, Λεξιλογίου: Κοκουβάγια (Κούκου — Βάγια), Ἀκροστιχίς: Βέλγιον (Βόλος, Ἐβερσοτ, Λονδίνον, Γυθειον, Ἰταλία, Ὀλυμπος, Νεῖλος), Αἰνίγμα: Τὰ φάρμακα ποὺ φέρουν καλὰ ἀποτελέσματα.

Τονόγριφος

Ἐν ὄσῳ τὸ φωνάζω μ' ἐνθουσιασμό, τὸν τόνο κατεβάζω καὶ παρακαλῶ.

Ν. ΟΡΦΑΝΟΣ

Κρυπτογραφικόν

1234567890 = Τέρας μυθολογίας

367682393 = Ὁρμος Ν. Ἑλλάδος

57856290 = Ἀρχ. ποιητῆς

68826390 = Ἀρχ. ἱστορικός

89716326 = Εὐρωπ. κράτος

09716586 = Νησί Ὠκεανίας

2059826 = Ὠραῖον μάθημα.

Α. Β. ΤΖΩΡΤΖΙΑΝΣ

Δικτυωτὸν

Οριζοντίως:

1) Ἀκροθαλασσία.

2) Νῆσος στενῶς συνδεδεμένη μὲ μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἐνδόξους σελίδας τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας.

3) Κράτος τῆς Εὐρώπης, μὴ ὑφιστάμενον ἤδη.

4) Εἶναι ὁ Νεῖλος, ὁ Στρυμὼν, ὁ Δούναβις κλπ.

5) Κράτος τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς μὲ σπουδαίαν διώρυγα.

6) Αὐτὴ ἐβόηθη τὸν Ἰάσωνα πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ χρυσομάλλου δέρατος (γενική).

7) Πολίτης ἀρχαίου κράτους, τὸ ὅποιον εἶχε κατακτήσει ὅλον τὸν κόσμον.

Διαγωνίως:

Α — Β, Ἑλλήν ποιητῆς.

Γ — Δ, ἡ ἐκατέρωθεν τοῦ Ρήνου περιοχὴ εἰς τὴν Γερμανίαν.

Γ. Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Α

1

2

3

4

5

6

7

8

Οἱ καμήλες καὶ ὁ καδῆς

Κάποτε πέθανε ἓνας Μουσουλμᾶνος, ἀφήνοντας τρεῖς γυιούς καὶ δέκα ἑπτὰ καμήλες. Στὰ χαρτιά του ἀνεκάλυψαν τὴ διαθήκη του γραμμένη ὡς ἑξῆς:

«Παραχωρῶ στὸν πρωτότοκό μου γυιὸ τὶς μισές μου καμήλες, στὸ μεσαῖο τὸ ἓνα τρίτο καὶ στὸν ἄλλο τὸ ἓνα ἑνάτο».

Οἱ γυιοὶ βρῆκαν στὴν κληρονομία ἀνακούφισι τῆς λύπης τους, γιατί ἡ περιουσία τοῦ καθενὸς θὰ μεγάλωνε, ἀλλὰ ἓνα πράγμα τοὺς ἀπασχολοῦσε: πῶς θὰ μποροῦσαν νά μοιράσουν τὰ ζῶα σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ πατέρα τους.

Τὸ 17 εἶναι, ὡς γνωστὸν, ἀριθμὸς πρῶτος. Εἶναι λοιπὸν ἀδύνατον νά βρεθῇ ἀκρίβως τὸ μισό ἢ τὸ τρίτο ἢ τὸ ἑνάτο. Θὰ ἔπρεπε τότε νά κόψουν σὲ κομμάτια μιά ἢ περισσότερες καμήλες καὶ νά πουλήσουν τὸ κομμάτια; Οἱ κληρονόμοι προτιμοῦσαν τὴν καμῆλην ὀλοκλήρη. Τοῦτο ὅμως δέν ἔφερε τὴ λύσι τοῦ προβλήματος.

Γι' αὐτὸ πῆγαν στὸν καδῆ καὶ τοῦ ἐξηγήσαν τὴν υπόθεσί τους.

Ὁ καδῆς, ἀφοῦ ἔξυσε τὸ κεφάλι του καὶ τράβηξε κάμποσες φορές τὰ μακρὰ του γένεια, σκέφθηκε καὶ κατόπιν εἶπε στοὺς τρεῖς ἀδελφούς:

— Φερέτέ μου τὶς δεκαεπτὰ καμήλες.

Σὲ λίγο μπροστὰ στὸν καδῆ παρατάχθηκαν ὅλα τὰ ζῶα καὶ μαζί μὲ αὐτὰ καὶ μιά δική του καμήλα.

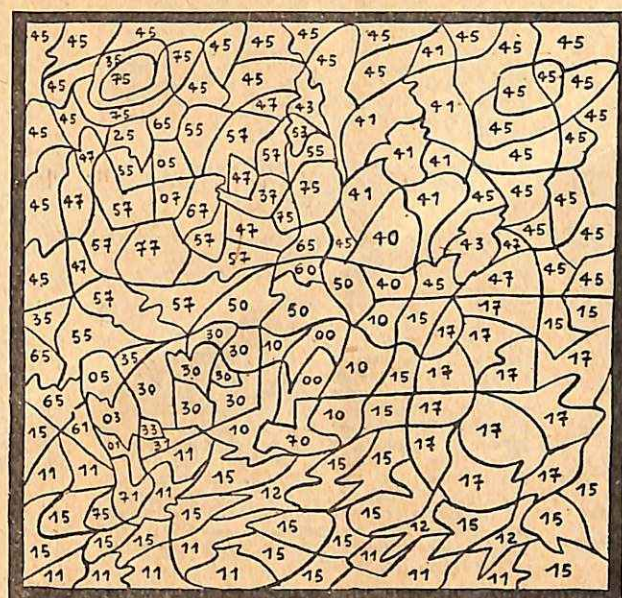
Ὅλοι ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι καὶ μάλιστα εἶχαν τὴν πρόθεσι νά εὐχαριστήσουν τὸν γενναῖο δῶρο δικαστὴ γιὰ τὸ δῶρο ποὺ προσέφερε στοὺς τρεῖς ἀδελφούς, μόνο καὶ μόνο γιὰ νά ξαναφέρῃ τὴν ὁμόνοια μεταξύ των.

Ἀλλὰ ὁ καδῆς, καθὼς θὰ ἴδοιμε, δέν εἶχε καθόλου ὀρεξὶ νά κάμῃ δῶρα καὶ ἂν πρέπῃ νά θαυμάσωμε τὴ σοφία του, τοῦτο δέν ὀφείλεται διόλου σὲ γενναῖο δῶρο.

Λέγει λοιπὸν στὸν πρωτότοκο:

— Πάρε τὸ μερίδιό σου. Ἀφοῦ μέτρησε τὸ μισό τῆς ἀγέλης, ἔφυγε χαρούμενος

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Στερεώσατε ἓνα διαφανὲς χαρτί ἐπάνω στὸ σχέδιο καὶ ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸν πρῶτο ἀριθμὸ κάθε κομματιοῦ, χρωματίσατε τὰ μέρη τῆς εἰκόνης ὡς ἑξῆς:

1 μὲ γκριζό, 2 μὲ κίτρινο, 3 μὲ κόκκινο, 4 μὲ μπλέ, 5 μὲ πράσινο, 6 μὲ καφέ, 7 μὲ μαῦρο, 8 μὲ λευκό. ὅπου ὑπάρχει 0 θὰ μείνῃ λευκό.

Ἐπειτα στερεώσατε ἄλλο διαφανὲς χαρτί καὶ χρωματίσατε, ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸν δεύτερο ἀριθμὸ κάθε κομματιοῦ. Θὰ ἴδῃτε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ποικίλη ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτο γράμμα τῆς 1ης λέξεως, τὸ δεύτερον τῆς 2ας, τὸ τρίτον τῆς 3ης κ.ο.κ. ἀποτελοῦν κράτος τῆς Β. Εὐρώπης.

1) Πόλις τῆς Ν. Ἑλλάδος, 2) Πόλις τῆς Θεσσαλίας, 3) Προσφέρεται εἰς τὸν ἑορτάζοντα, 4) Ἐξάρτημα τῆς ἀνδρικῆς ἐνδυμασίας, 5) Εὐγενὲς αἶσθημα, 6) Γεωμετρικὸν σχῆμα, 7)

Μουσικὸν ὄργανον, 8) Εἰδικὸς ἱατρός.

Κ. ΑΝΔΡΕΟΥ

Ἀστὴρ

Οριζοντίως: Κράτος τῆς Εὐρώπης. Καθ' ἑτάως: Λίμνη τῆς Μακεδονίας. Διαγωνίως: Πόλις τῆς Θεσσαλίας καὶ ἀρχαία πόλις τῆς Μακεδονίας.

Ν. ΚΩΤΤΗ

με τὶς ἑννέα καμήλες ποὺ τοῦ ἀνῆκαν.

Κατόπιν ὁ καδῆς λέγει στὸ μεσαῖο:

— Πάρε καὶ σὺ τὸ τρίτο σου.

Τὸ ἓνα τρίτο τοῦ δεκαοκτῶ εἶναι ἕξ. Παρέλασε λοιπὸν τὶς ἕξ καμήλες του καὶ ἔφυγε εὐχαριστημένος.

Γυρίζει τότε ὁ καδῆς στὸν τελευταῖο καὶ τοῦ λέγει:

— Πάρε καὶ σὺ τὸ ἑνάτο σου.

Τὸ ἑνάτο τοῦ δεκαοκτῶ εἶναι δύο. Ὁ τρίτος ἀδελφὸς καθάλλησε τὶς καμήλες

του καὶ πῆγε στὴ δουλειά του.

Τώρα δέν ἔμεινε παρά ἡ καμήλα τοῦ καδῆ, ἡ ὁποία ὀδηγήθηκε ἀπλοῦς τὰ τὰ στὸν ἀχυρῶνά της!...

Κι' εἶται, χωρίς νά δώσῃ τίποτε, μὲ μὴν τὴν προσωρινὴν πρόθεσι τῆς μονάδος, ὁ ἐπιτήδειος δικαστὴς κατάρθρωσε νά λύσῃ τὸ δύσκολο πρόβλημα τῆς διαιρέσεως ἑνὸς πρώτου ἀριθμοῦ καὶ — τὸ σπουδαιότερο — νά εὐχαριστήσῃ τοὺς τρεῖς ἀδελφούς, δίνοντάς τοὺς μερίδιο μεγαλύτερο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ τοὺς ἀνῆκε.

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Τὰ παπούτσια

Ὁ κ. Γιώργος καθόταν στὸ ξενοδοχεῖο καὶ ἡ μόνη του ἐνόχλησις ἦταν τὸ... ξεπαπούτσωμα ἑνὸς ἄλλου νοικάρη ποὺ καθόταν στὸ ἀπάνω δωμάτιο.

Αὐτός, τὸ βράδυ ποὺ γδυνόταν, εἶχε τὴ συνήθεια νά χτυπᾷ κάτω στὸ πάτωμα τὰ παπούτσια του, καθὼς τὰ ἔβγαζε, πρῶτα τὸ ἓνα, καὶ ὕστερα ἀπὸ ἓνα λεπτὸ τὸ ἄλλο.

Ὁ κάτω, ποὺ τὴν ἴδια ὥρα συνήθως κοιμόταν, περιμένε ν' ἀκούσῃ τοὺς δύο αὐτοὺς ὀχληροὺς κρότους, γιὰ νά ἡσυχάσῃ πιά καὶ νά κοιμηθῇ.

Ἐνα βράδυ ὅμως, ἀφοῦ ἄκουσε τὸν πρῶτο, τοῦ κάκου περιμένε ν' ἀκούσῃ τὸν δεύτερο κρότο ὅπως πάντοτε. Πέρασαν δύο λεπτὰ, πέντε λεπτὰ, ἓνα τέταρτο, μισὴ ὥρα, μιά ὥρα τίποτα! Τί συνέβαινε λοιπὸν; Ὁ ἀπὸ πάνω νοικάρης μόνο τὸ ἓνα του παπούτσι θὰ ἔβγαζε ἀπόψε!... "Οχι, ὁ ἄνθρωπος εἶχε βγάλει καὶ τὰ δύο ἀλλὰ μόνο τὸ ἓνα ἔπεσε στὸ πάτωμα καὶ ἔκανε θόρυβο. Τὸ ἄλλο ἔπεσε τυχαίως καὶ... ἀθόρυβως ἀπάνω στὸν καναπέ. Ποῦ νὰ τὸ φαντασθῇ αὐτὸ ὁ κ. Γιώργος! Κι' ἀφοῦ περιμένε μιά ὥρα ἔχασε τὴν ὑπομονή του καὶ φώναξε πρὸς τ' ἀπάνω:

— Ρίξε ἐπὶ τέλους καὶ τὸ ἄλλο χριστιανέ μου, νά ἡσυχάσω καὶ νά κοιμηθῶ!

Ὁλόκληρο

— Ἀ Τάκη! Εἶμαι βεβαίως πῶς αὐτὸ ποὺ ἔκανες θὰ τὸ μετανοήσω. Ἀκούς ἐκεῖ νὰ φᾶς μισὸ κεσὲ γλυκό!

— Ω μαμά μου! Ἀλήθεια τὸ μετανιώσω κιόλα...

— Λοιπὸν στὸ ἔξῃ;

— Θά τρώω τὸν κεσὲ ὁλόκληρο!

Ὁ γάιδαρος

Ἐνας Ἀμερικανὸς περιηγητῆς περνᾷ ἀπὸ ἓνα χωριὸ καθάλλα στὸ γάιδαρο. Βάζει τότε κάτι φωνὲς στὸ ζῶο κι' αὐτὸ στέκεται.

Καὶ ὁ παρευρισκόμενος Μήτρος:

— Ἦθελα νάξερα ποῦ τὰ μαθεῖς τ' ἀμερικάνικα ὁ γάιδαρος!

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

Είς άπάντησιν εύεγχερίου τηλεγραφώματος του Κ.Ε.Ν. προς τον Άρχηγόν, έπ' εύκαιρία της 4ης Αυγούστου, άποστάλη το κάτωθι τηλεγράφημα:

Άλέξανδρον Κανελλόπουλον
Κυβερνητικόν Έπίτροπον Ε.Ο.Ν.

Ένταύθα

Εύχαριστώ θερμώς ύμās, Φαλαγγίτας, Φαλαγγιτισσας, Σκαπανείς και Σκαπανίσσας δι' εύχας έπ' εύκαιρία 4ης Αυγούστου. Εύχαριστώ επίσης διά πίστιν σας, προσπαθείας και ένθουσιασμού σας προς έπίτευξιν μεγάλων σκοπών Έθνικής Οργάνωσης Νεολαίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ
Πρόεδρος Κυβερνήσεως
Γεν. Έπιθεωρητής Ε.Ο.Ν.

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΤΟΥ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ

Ο Άρχηγός της Κυβερνήσεως και Γενικός Έπιθεωρητής της Ε.Ο.Ν. κ. Ιωάννης Μεταξάς δι' έγγραφου του προς την Στέγην Φαλαγγιτών Πειραιώς έκφράζει την πλήρη εύαρέσκειάν του προς την διοικητικήν επιτροπήν της Στέγης και προς τους καθηγητάς των νυκτερινών γυμνασίων διά την επίτοχην διεξαγωγήν των τελεσθεσίων παρά τούτου γυμναστικών επίδειξεων.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΝ

Διά Διαταγής του Άρχηγού της Κυβερνήσεως και Γενικού Έπιθεωρητού της Ε.Ο.Ν. ιδρύθησαν αί κάτωθι ένέναι Έπιθεωρήσεις εις τας όποιās ύπάγονται αί εις έκαστην άναφερόμεναι Περιφ. Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων.

Αι Έπιθεωρήσεις αύται ύπήχθησαν υπό τας Διαταγας της Γεν. Διευθύνσεως Έπιθεωρήσεως της Κεντρικής Διοικήσεως. Είναι δέ αί εξής:

- 1η Έπιθεωρήσις. Ύπάγονται αί ΔΑΣΑ και Θ., ΔΤΕ., Π.Δ., Άρρ. και Θηλέων Πρωτευούσης, Άττικοειωτίας, Εύβοίας, Κυκλάδων, Έδρα Άθήναι.
- 2α Έπιθεωρήσις. Ύπάγονται αί Περιφερειακά Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων Θεσσαλονίκης, Χαλκιδικής, Κιλίκης και Φλωρίνης, Έδεσσας, Έδρα Θεσσαλονίκη.
- 3η Έπιθεωρήσις. Ύπάγονται αί Περιφερειακά Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων Λαρίσης, Τρικάλων, Κοζάνης και Φθιωτιδωφικίδος, Έδρα Λάρισα.
- 4η Έπιθεωρήσις. Ύπάγονται αί Περιφερειακά Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων Άχαΐας, Ηλείας, Αιτωλοακαρνανίας, Ζακύνθου και Κεφαλληνίας, Έδρα Πάτραι.
- 5η Έπιθεωρήσις. Ύπάγονται αί Περιφερειακά Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων Άρκαδίας, Λακωνίας, Μεσσηνίας και Άργολιδοκορινθίας, Έδρα Τρίπολις.
- 6η Έπιθεωρήσις. Ύπάγονται αί Περιφερειακά Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων Ίωαννίνων, Θεσπρωτίας, Άρτης, Πρεβέζης και Κερκύρας, Έδρα Ίωάννινα.
- 7η Έπιθεωρήσις. Ύπάγονται αί Περιφερειακά Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων Χανίων, Ηρακλείου, Ρεθύμνου και Λασιθίου, Έδρα Ηράκλειον, λόγω της κεντρικής γεωγραφικής θέσεώς του.
- 8η Έπιθεωρήσις. Ύπάγονται αί Περιφερειακά Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων Καβάλλας, Έβρου, Ροδόπης, Ξερρών και Δράμας, Έδρα Καβάλλα.
- 9η Έπιθεωρήσις. Ύπάγονται αί Περιφερειακά Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων Σάμου, Χίου και Λέσβου, Έδρα Μυτιλήνη.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΕΜΟΠΟΡΟΥ

Αι έκδηλώσεις διά τόν θάνατον της πρωτοπόρου της Έλληνικής άνεμοπορίας Νίκης Περσάκη συνεχίζονται συγκινητικά, συνοδεύονται δέ με συνεισφοράς διά την άνέγερσιν του μνημείου το οποίον θα συμβολίζει την θυσίαν της εις την ώραίαν προσπάθειαν προς δημιουργίαν Έλληνικής άνεμοπορίας. Ήδη, εκ των μέχρι τούδε συνεισφορών συνεκentrώθη το ποσόν των δραχμών 18.800 (διά της Βραδυνής) 16.560 και διά της

«Άκροπόλεως» 2.240) εις το οποίον δέον να προστεθί και ποσόν 40.000 δραχμών εκ των συμβολικών συνεισφορών των Διοικήσεων Άνωτάτων Σχολών Άρρένων και Θηλέων, των Περιφερειακών Διοικήσεων Άρρένων και Θηλέων και της Διοικήσεως Ταχυμάτων Έργασίας. Επομένως μέχρι σήμερον συνεκentrώθη έν συνόλω το ποσόν των δραχμών 59.300.

Η ΑΕΡΟΛΕΣΧΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΠΕΡΑΚΑΚΗ

Η αερολέσχη Θεσσαλονίκης άπέστειλε προς την Κεντρικήν Διοίκησιν Έθνικής Οργάνωσης Νεολαίας Έλλάδος το κάτωθι τηλεγράφημα:

«Η Αερολέσχη Θεσσαλονίκης συμμετέχουσα του πένθους διά τόν θάνατον της πρώτης Έλληνίδος ήρωίδος του άέρος Νίκης Περσάκη παρακαλεί, όπως δεχθίτε τήν ελκικήν συλλυπητήριά της. Το μοιραίον δυστύχημα του πρώτου εύνούσου θύματος της τόσο ύψηλης ιδέας και πατριωτικής προσπάθειας ιδιαιτέρως συγκινεί άλλα και τονώνει και έμψυχώνει τους νεαρούς άνεμοπόρους της Μακεδονίας εις την συνέχισιν του έργου των, διά την δημιουργίαν της στρατίας των Έλλήνων αέτων που προωρίσται να δοξάσουν την μεγάλην Πατρίδα μας και να φέρουν την Έλλάδα εις άνωτερης βαθμίδας πολιτισμού, δράσεως και άθλητικο-στρατιωτικού πνεύματος».

Ο Πρόεδρος Κ. Μοσκώφ
Ο Γεν. Γραμματέας Α. Ζαμβρέκας

ΣΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΠΕΡΑΚΑΚΗ

Άετοπούλι πέταξες και πήγες να στολίσης του γαλανού μας ουρανού τήν πλάτη και τήν μήκην
μ' ένα χρυσάκινο Ε.Ο.Ν., μ' πριν τή γήν άφήσης
έγραψες με το αίμα σου πάνω στο χόμα:
ΝΙΚΗ.
Σ. Α. Προκοπίου

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΠΛΩΤΙΚΗΣ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ

Εις το γήπεδον του Παναθηναϊκού το βράδυ της 4ης Αυγούστου Φαλαγγίται, Φαλαγγιτισσας αί σκαπανίκια των Περιφερειακών Διοικήσεων Ε.Ο.Ν. Πρωτευούσης απέκρουσαν έπιτυχώς έναέριον έπιβειν και μάλιστα βομβαρδιστικό άεροπλάνου κατά της πόλεως των και του στρατιωτικού των καταυλισμού που είχαν εγκατασταθί εις το γήπεδον. Επρόκειτο περί πρωτοτύπων επίδειξεων άσκήσεως Πλωτικής Αεραμύνης, εις πόλιν και καταυλισμόν — όπως άνήγειν ο έκφωνητής, άλλα το θέμα που άπλάσσαν οί θεαταί — χιλιάδες λαού και παιδιών της Ε.Ο.Ν. — έδιδε την έντύπωσιν πραγματικών γεγονότων. Τόσον ζωντανή ήταν ή άπόδοσις των ειδικευμένων παιδιών της Ε.Ο.Ν. που μετέσχον των άσκήσεων.

ΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ

Τήν 7ην και 15' έσπερινήν προσήλθεν εις το γήπεδον ο Άρχηγός της Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξάς, γενόμενος δεκτός με άπεριγρίπτους έκδηλώσεις εκ μέρους των είκοσι χιλιάδων λαού και των μελών της Ε.Ο.Ν. Προηγούμενος είχαν προέλθει πολλοί των κ. Υπουργών και ο Κ.Ε.Ν. κ. Κανελλόπουλος. Πέντε λεπτά μετά την άφιξιν του Άρχηγού άρχίσαν να ζούμε σε άτμοσφαιρα πολέμου. Στο στρατόπεδον των Σκαπανέων — νύκτα — σκοποί — διπλοσκοποί — ήταν άγρυπνοι. Καί όταν ο άξιωματικός έφθου ένεισοδη, άντήχησε το «Τις ει;» Άντηλλάγησαν, σύνθημα και παρασύνθημα και ή «φροδο» έφυγε.

Η ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Αι σειρήνες εξέπελυσαν τόν άνατριχιαστικό τους συριγμό.
Ένεανίστη έχθρικών βομβαρδιστικών άεροπλάνων. Πιθανόν να έπίτεθι κατά της πόλεως και του καταυλισμού, άνηγέλω εις τους θεατάς. Πολιτεία και καταυλισμός σε

πέντε λεπτά είχαν λάβει τή μέτρα τους. Στόν καταυλισμόν είχαν χαθί στή γή οί πάντες. Καί τή πάντα καμουφλαρισμένα έδειχναν ένα γραφικό τοπίο καταπράσινο.

Επειτα άκούστηκε ο βόμβος του μοτέρ του άεροπλάνου. Ο έχθρος έπήρχετο. Τά πάντα βυθίστηκαν στο σκοτάδι. Σε λίγο το άεροπλάνο πετούσε ξυστά από το γήπεδό του. Εξαπέλυσε στήν επιδρομή του όσες βόμβες είχε. Η γή συνταράχτηκε. Άπ' τις εκρήξεις έλαμψε ή γή και ο ουρανός. Σε μερικά σημεία έλαμχαν φωτίες και κανιοί δηλητηριώδεις ήρχισαν να άνεβαίνουν ψηλά. Το άεροπλάνο έβριψε και δηλητηριώδη άερια.

Η έπίθεσις έπέτυχε. Άλλά έπέτυχε και ή άμυνα και ή παροχή βοήθειαν στα θύματα. Στο στρατόπεδο δέν εσημειώθη κανέν θύμα γιατί καμουφλαρισμένο δέν το άντελήφθη ο έχθρος. Στήν πλάτεια δεκάδες τραυματιών άνεσύρθησαν από τούς δρόμους, από τή ειδικά συνενγεία, ενώ άλλα άνιχνευαν τή δηλητηρία και τή εξοδεδιτερώσαν.

Καί όταν αί σειρήνες εσήμαναν «παύσιν συναγερμού» άνηγυέλλετο:

— Τά συνενγεία της Ε.Ο.Ν. παρέσχον έπιτυχώς την συνδρομήν των. Όλα τή θύματα διεσώθησαν.

Ετσι πέρασε ή πρώτη — και ή τελευταία — να είναι — έναέριος έπίθεσις που παρηκολούθησαν κείνο το βράδυ. Ψεύτικη, μ' όσον έπιτυχώς άποδοθείσα που έκανε την έντύπωσιν άληθινής.

Ο κ. Ι. Μεταξάς άποχωρών συνεχόρη τους μικρούς Φαλαγγίτας, Φαλαγγιτισσας και Σκαπανείς, διά τας πρόδους των. Οί θεαταί τόν βουμισμόν τους και τόν ένθουσιασμόν τους εξέφρασαν με άποθέωσιν του κ. Μεταξά και των παιδιών του που υπό την πνοήν του τόσα θαύματα έπίτελούν.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΣ ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο έορτασμός της Μεγάλης Έλληνικής Επετείου της 4ης Αυγούστου υπό της Έθνικής Οργάνωσης Νεολαίας έννεχίσθη σύμφωνα με το καταρτισθέν πρόγραμμα των Περιφερειακών Διοικήσεων Ε.Ο.Ν. Πρωτευούσης και με θαυμασίως έορτάς και παραστάσεις τας όποιās παρηκολούθησαν χιλιάδες λαού με ένθουσιώδεις έκδηλώσεις ύπέρ του Έθνικού Κυβερνήτου.

Τήν νύκτα της 6ης Αυγούστου εις τόν «Φλοισβόν» του Παλαίου Γαλήνιου παρετέθη γεύμα του Κ.Ε.Ν. κ. Κανελλόπουλου προς τιμήν του Έθνικού Κυβερνήτου, εις το οποίον παρεκάθησαν πολλοί των κ.κ. Υπουργών και άνώτατοι βαθμοφόροι της Οργάνωσης. Το γεύμα παρετάθη μέχρι της 11ης νυκτερινής εν μέσω ένθουσιωδών έκδηλώσεων ύπέρ του Δημιουργού του Κράτους της 4ης Αυγούστου και του μεγαλυοργήματος του της Έθνικής Οργάνωσης Νεολαίας.

Εν τώ μεταξύ εις τόν Φαληρικόν όρμον έγινεν ή προαγγελθείσα πρωτότυπος ναυτική έορτή των Περιφ. Διοικήσεων της Πρωτευούσης την οποίαν παρηκολούθησαν μυριάδες λαού που κατήλθον προς τούτο στα Φάληρα. Μεγαλύτερα συγκέντρωσις κόσμου έσημειώθη πρό του «Φλοισβού» όπου και το κέντρον της ναυτικής έορτης. Όλος αυτός ο κόσμος απέθεωσε τόν Άρχηγόν κατά την άφιξιν του διά να παρακολούθησιν την έορτήν, και κατά την άναχώρησιν του.

Η έορτή ήτο μία από τας πλέον επιτυχείς έορτάς που έγιναν ποτέ εις τή Φάληρα. 150 γρι-γρι έλουσαν την θάλασσα με το φώς τους, ενώ όλα τή πλοία που έκτελούσαν δρομολογία, με έορταστικόν φωτισμόν, περνούσαν προηγουμένως από τόν Φαληρικόν όρμον. Από τή πλοία και τή γρι-γρι εκάιντο πυροτεχνήματα που φωτίζαν τόν ουρανόν, ενώ βάρκες με ένετικά φαναράκια στέλιναν τή θάλασσα κοντά στις άκτές. Σε διάφορα σημεία μουσικά της Ε.Ο.Ν. επάινταν ένθουσιώδη μεσσηρία, άλλοι χορωδία τραγουδούσαν εύθυμα λακά τραγούδια. Καί από ένα πλοιάριο κοντά στο «Φλοισβόν» εκάιντο τή πύξω πυροτεχνήματα ένα από τούς οποίων έφωτισε έσπιν κα προσώγραφια του Άρχηγού. Αυτό ήταν το σύνθημα των πλέον ένθουσιωδών έκδηλώσεων των χιλιάδων κόσμου και μελών της Οργάνωσης που παρακολούθησαν την έορτή από την παραλία.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΣ

Τήν ίδια ώρα της ναυτικής έορτης επε-είδασθησαν βενζινοπλοίου οί 100 ναυτοφαλαγγίται οί οποίοι άνεχώρησαν εις έκπαιδευτικόν πλοούν άνά τή Αίγαίον. Η έπίδασσις των έγινε με ένθουσιώδεις έκδηλώσεις τού συγκεντρωμένου κόσμου.

Προηγούμενος ο Κ.Ε.Ν. κ. Κανελλόπουλος έπίθεωρησε το πλοούν και τους έν αυτόν ναυτοφαλαγγίτας προς τούς οποίους και ήγήθη καλό ταξίδι και καλή εκπαιδευσις εκ μέρους του Έθνικού Κυβερνήτου και Γενικού Έπιθεωρητού της Ε.Ο.Ν. κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ. Το εκπαιδευτικόν πλοούν της Ε.Ο.Ν. ως πρώτον σταθμόν του έχει την Χαλκίδα.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

«ΙΕΡΗ ΦΛΟΓΑ»

Εις το φυσικόν θέατρον της Ε.Ο.Ν. εις τή Ναταμίαν του Λυκαεήτου δόθηκε την Κυριακήν το βράδυ υπό των Περιφερειακών Διοικήσεων Άρρένων και Θηλέων Πρωτευούσης ή πανηγυρική παράστασις της «Ιερής Φλόγας», έργου του κ. Δημ. Μπόγρη. Τήν παράστασις έτίμησε διά της παρουσίας του ο Άρχηγός της Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξάς μετά της Κας Άέλας Μεταξά, πολλοί ύπουργοί και ο Κυβερνητικός Έπίτροπος της Ε.Ο.Ν.

Τό έργον, με την καλύτερη κριτική του οποίου θα άσχοληθί ή παρούσα στήλη, εις το προσεχές τεύχος της «Νεολαίας», είχε εξαιρετικήν επιτυχίαν. Αι δύο Περιφερειακά Διοικήσεις της Πρωτευούσης είναι αξία συγχρητηρίων διά τή πληρέστατον άνεδοσιν γιά το πειθαρχημένο γενικά σύνολο που κατόρθωσαν να παρουσιάσουν, παρ' όλον ότι είχαν να κάμουν τήν παύσην, που βέβαια, δέν έχουν ούτε την πείραν, ούτε την ώριμότητα ήθοποιών εξ επαγγέλματος. Καί όμως, όσοι έλασαν μέρος στο έργο παρουσίασαν ένα άρμονικό σύνολο, που αξίζει να έξεραθί ιδιαιτέρως.

Δυό λόγια έπρεπε άκόμη να γραφούν και διά το θέατρο που φέτος είχε έντελές νέα εμφάνισιν, πιο καλή από την περυσινή και πιο δροσλόουστο, με την άπλότητά του και τίς άλλους του όμορφείας.

Μά γιά όλα αυτά και ιδιαίτερα γιά το έργο, όπως είπαμε θα άσχοληθί το περιοδικό στο προσεχές.

Θά πρέπει να τονισθί και το γεγονός ότι ο Άρχηγός είχε άλλη μια φορά την εύκαιρία γιά να γίνη άντικείμενον ένθουσιωδών έκδηλώσεων εκ μέρους του πλήθους, που στήν εμφάνισιν του έξέσπασε σε έσπευφμένη, ζητωκραυγές και χειροκροτήματα.

ΔΩΡΕΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

Ύπό του Έθνικού Κυβερνήτου κ. Ι. Μεταξά άποστάλησαν αί κάτωθι εύχαριστήρια έπιστολά προς τούς δωρητάς της Ε.Ο.Ν.

Προς την Άνώμυον Έταιρείαν «Κάσσο» εις Έρμούπολιν.

«Φίλοι Κύριοι,

Μετά χαράς έπληροφόρησιν την έκ δέκα χιλιάδων δραχμών προσφοράν σας ύπέρ της Ε.Ο.Ν. και σας συχαίρω θερμότατα διά την πατριωτικήν σας ταύτην χειρονομίαν.

Αι πολλάπλα και τόσον ανδρόρμητοι χειρονομίαι του Εμπορικού κόσμου προς την Έθνικήν ταύτην Οργάνωσιν με συγκινούν ιδιαιτέρως, διότι άποδεικνύουν την ικανοποίησιν και τόν ένθουσιασμόν, με τόν οποίον παρακολουθεί όδους τόν άγώνα της Ε.Ο.Ν. χάριν της άναγεννήσεως και της άναπλάσεως της Νέας Έλληνικής Γενεάς, έργον το οποίον θεωρηθή ως πρωταρχικόν και θεμελιώδες από τόν Νέον Κράτος».

Προς την Έφορευτικήν Έπιτροπήν 134ης Υ.Κ.Δ. Καβάλλας.

«Φίλοι Κύριοι,

Άρμοδίως μου άνεφέρθη ότι προσεφέρατε ύπέρ της Ε.Ο.Ν. Καβάλλας τή κάτωθι ποσότη έπ' τών έκδοθησόμενων εισιτηρίων, από της 6ης Ιουνίου και έπ' έν έτος.

1) Μίαν (1) δραχμήν διά τή έκδοθησόμενα εισιτήρια διαδρομής Καβάλλας — Δρά-

μας και Δράμας — Καβάλλας των δρχ. 33 (έξαιρουμένων των εισιτηρίων Σ.Ε.Κ.).

2) Λεπτά πενήκοντα (0,50) διά τή έκδοθησόμενα εισιτήρια διαδρομής Καβάλλας — Έλευθεροπόλεως και Έλευθεροπόλεως — Καβάλλας των δρχ. 19.

Διά την πατριωτικήν σας ταύτην χειρονομίαν, ήτις άποδεικνύει την άγάπην σας και την στοργήν σας προς την Ε.Ο.Ν. και γενικότερον την πίστιν σας και την άφροσύνην σας προς τόν Νέον Κράτος, τού οποίου ή Έθνική αυτή Οργάνωσις είναι λαμπρόν δημιούργημα, σας παρακαλώ να δεχθίτε τή θερμά μου συχαρητήρια».

Προς τόν Δήμαρχον Περιστερίου.

«Φίλε κ. Δήμαρχε,

Μετ' εύχαριστήσεως έπληροφόρησιν ότι προσεφέρατε, διά την ψυχαγωγίαν των μελών της Ε.Ο.Ν., ένα ραδιοφώνον προς τόν 16ον Ύπομεία Θηλέων Περιστερίου.

Διά την εύγενή και πατριωτικήν σας ταύτην χειρονομίαν σας παρακαλώ να δεχθίτε τή θερμά μου συχαρητήρια».

Επίσης ο Άρχηγός άπέστειλε και την κάτωθι εύχαριστήριον έπιστολήν προς τόν κ. Σωκράτην Γερ. Αύγερινόν, Πατσίων 48α.

«Κύριε,

Μετ' εύχαριστήσεως έπληροφόρησιν ότι προσεφέρατε προς την Ε.Ο.Ν. τή κάτωθι είδη: «Ήτοι, 100 σινδόνας, 100 κελύφη προσκεφάλων, 41 κλινικοκεπάσματα βαμβάκερα, 39 κλινικοκεπάσματα μάλλινα και 40 προσφια».

Διά την εύγενή και πατριωτικήν ταύτην πράξιν σας σας συχαίρω θερμότατα. Χαίρω ιδιαιτέρως διά την προθυμίαν και τόν ένθουσιασμόν με τόν οποίον ένισχυεί ο Έλληνας Λαός την πατριωτικήν ταύτην Οργάνωσιν εις τόν Έθνικόν άγώνα της. Συνημμένως λαμβάνετε τριπλότυπον άποδείξιν παραλαβής των άνωτέρω είδών».

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΝ ΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ

Εις το έπί της όδου Σατωβριάνδου 12 Κέντρον της 12ης Φάλαγγος της Ύποδιοικήσεως Άρρένων Άθηνών έτελεσθησαν τή έκτακτικήν του Σχολείου Έπαγγελματικής μορφώσεως προσωπικό λεωφορείον Άστικόν και Ύπεραστιον Κοινών Διευθύνσεων, παρουσία του Κ.Ε.Ν. κ. Άλέξ. Κανελλόπουλου, εκπροσώπων του Υπουργείου Σιδηροδρόμων και πολλών άνωτέρων και κατωτέρων Βαθμοφόρων της Ε.Ο.Ν.

Τό Σχολείον τοτύο ιδρύθη υπό του Υπουργείου Σιδηροδρόμων και της Περιφ. Διοικήσεως Άρρένων Πρωτευούσης, έχει δέ σκοπόν την επαγγελματικήν μόρφωσιν και Έθνικήν διαπαιδαγώγησιν των Φαλαγγιτών ύπαλλήλων των άστικών και ύπεραστικών κοινών διευθύνσεων, καθώς και της ψυχαγωγίας των κατά τας ώρας της άναπαύσεώς των.

ΚΑΛΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ο Φαλαγγίτης της Ύποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Νάξου Έμμανουήλ Α. Μετζίτακος έσωσε έκ βεβαίου πνιγμού, με κινδύνον της ζωής του, τόν 15ετή Νικόλαον Μασκαλάτον, παρασπώνοντα από τόν κυμάτων εις όσιν παρίστα της Νάξου.

Επίσης ο Φαλαγγίτης Δημ. Βασιταρούχας τού Στρατοπέδου της Ε.Ο.Ν. Πάργας έσωσε με αυτοθυσίαν τόν Συναγωνιστήν του Άθανάσιον Βλάχον.

Έξ άλλου ο Περιφ. Διοικητής Ε.Ο.Ν. Καβάλλας δι' Ημερησίας του Διαταγής εξέφρασε την πλήρη του εύαρέσκειαν εις τόν Σκαπανέα Εύαγγελον Ζεμπέκη, όστις τόν παρεδόθη μέν άνω έσωσε έκ βεβαίου πνιγμού τόν Λοχίτην Απόστολον Εύδην.

ΟΙ ΣΥΛΛΕΚΤΑΙ ΧΑΡΤΟΥ

Επειδή διάφορα άτομα μηδεμιάν σχέση έχοντα με την Ε.Ο.Ν. περιέρχονται και παρουσιάζονται ως δήθεν εκπρόσωποι της Ε.Ο.Ν. ζητούντα χάρτην διά λογαριασμόν της, ειδοποιούμεν προς άποφυγήν πάσης έξαπάσεως του κοινού ότι οί πραγματικώς έντε-

ταλμένοι διά την περιουλλογήν του χάρτου φέρουν μετ' έαυτών ειδικόν βέβλιον, έσφραγισμένον κατά σελίδα με την σφραγίδα της Ε.Ο.Ν. και μονογεγραμμένον υπό του Γενικού Διευθυντού των Οικονομικών Υπηρεσιών.

ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΤΟΥ ΑΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

Χάρης εις την ειδικώς οργανωθείσαν υπηρεσίαν υπό της Γενικής Διευθύνσεως Οίκον. Υπηρεσιών της Κεντρικής Διοικήσεως συνεκentrώθησαν μέχρι σήμερον 10.000 όκδες περίπου άχρηστού χάρτου εκπροσώπουσι το ποσόν των 70.000 δραχμών.

Τό ποσόν τούτο θα διατεθί διά την διατροφήν άπόρων Φαλαγγιτών και Φαλαγγιτισσών διαμενόντων εις τή στρατόπεδα.

«Ας έχον λοιπόν όπ' όφιν των οί δίδοντες τόν χάρτην των εις την Ε.Ο.Ν., ότι εκτός της ύπηρεσίας που προσφέρουν εις την Έθνικήν Οικονομίαν συντελούν εις τή να χαρούν τή ύπαίθερον πολλά άπορα άγρία κορίτσια. Εάν οί κοιτούντες εις τας Άθηνας και Πειραιά βοηθήσουν την προσπάθειαν αυτήν της Ε.Ο.Ν. εκτός των λοιπών ωφελειών θα δημιουργήσουν εις ταύτην έτήσιον εισόδημα 10.000.000 δραχμών».

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ

Εις τόν έξαγγελθέντα υπό της Ε.Ο.Ν. έρανόν εις μεταχειρισμένα γραμματόσημα, πρώτη έσπευσε ν' άπαντήσιν ή Έπιτροπή Έλέγχου Τιμολογίων Πειραιώς άποστειλάσα φρακέλλον περιέχοντα 1.000 γραμματόσημα. Διά την περιουλλογήν ταύτην έξωδι της Κεντρικής Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. (Σταδίου 28) έτοποθετήθη γραμματοκιβώτιον εις όί άγαντώντες την Οργάνωσιν δύναται να ρίψουν τά μεταχειρισμένα των γραμματόσημα. Μεγάλη ποσότης γραμματοσημών δύναται έν Άθήναις μέν να άποστέλλονται εις την Γενικήν Διεύθυνσιν Οικονομικών Υπηρεσιών (Σταδίου 28), εις δέ τας Έπαρχίας εις τή οικεία τμήματα της Ε.Ο.Ν.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΑΜΟΜΗΛΙΟΥ

Η πρώτη ποσότης συλλεγέντος χαμομηλίου υπό Φαλαγγιτισσών και Σκαπανισσών άποστάλη εις την Κεντρικήν Διοίκησιν της Ε.Ο.Ν. υπό της Περιφερειακής Διοικήσεως Θηλέων Άττικοειωτίας.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ελήφθησαν εις την Κεντρικήν Διοίκησιν της Έθνικής Οργάνωσης Νεολαίας Έλλάδος ένθουσιώδη τηλεγραφήματα από όλας τας Περιφ. Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων, διά τών οποίων άναφέρονται λεπτομέρειαι τού συναγερμού των Φαλαγγιτών και Φαλαγγιτισσών, των Σκαπανέων και Σκαπανισσών έπ' τή μεγάλη επέτειώ της 4ης Αυγούστου.

Κατά τή έν λόγω τηλεγραφήματα εις όλας τας πόλεις και κομπολεις και εις τή μικρότερα άκόμη χωρία της Έλλάδος, τή παιδεία της Ε.Ο.Ν. έκνηγούσαν την μεγάλην έορτήν των με ώραιας παρελάσεις, με συγκεντρώσεις, με συναυλίας και παραστάσεις, τας όποιās διαοργάνωσαν μόνα των.

Έξ άλλου εις τή 84 στρατόπεδα και κατασκήνωσεις της Ε.Ο.Ν. οί Φαλαγγίται και αί Φαλαγγιτισσας επανηγύρισαν με ιδιαιτέρας έορτάς την 4ην Αυγούστου.

Τηλεγραφήματα μεγαλειώδους πανηγυρισμού της 4ης Αυγούστου υπό της Ε.Ο.Ν. έλήφθησαν από τή Μεσολογγίον, τή Ναύπλιον, την Άρταν, την Τρίπολιν, τας Πάτρας, τας διαφόρους πόλεις του νοτιού Άττικοειωτίας, την Δράμην, τόν Κομοτηνή, την Χαλκίδα, την Ζάκυνθον, τόν Πύργον, τόν Ηράκλειον, τήν Ηγουμενίτσαν, την Θεσσαλονίκην, τή Ίωάννινα, την Καβάλλα, τόν Άργοστόλιον, τήν Κέρκυραν, τήν Κοζάνην, τήν Σόρον, τή Κιλίκι, τήν Σπάρτην, την Λάρισα, τή Λαοσθήν, τήν Μυτιλήνην, τας Καλάμας, τήν Έδεσσαν, τήν Πρέβεζαν, τόν Ρέθυμνον, τήν Αλεξανδρούπολιν, τήν Σάμον, τας Σέρρας, τή Τρίκαλα, τήν Λαμία, τήν Φλώριναν, τόν Πολύμυρον, τή Κανά και τή Χίον και από τας κατά τόπους Περιφ. Διοικήσεις Άρρένων και Θηλέων.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κινήσεις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.— Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰς τὸν Χορτιάτην λειτουργεῖ τὸ ἐκπαιδευτικὸν Στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων Θεσσαλονίκης, εἰς τὸ ὁποῖον ἑκατὸν καὶ πλεον Φαλαγγίται· βαθμοφόροι ἐκπαιδεύονται ὑπὸ τὴν ἐπιθεωρῆσιν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ συνεργατῶν τῆς Ὁργάνωσως.

Οἱ Φαλαγγίται μας, εἰς τὸ Στρατόπεδόν τους, ζοῦν μιὰ ζωὴ ἣ ὁποία δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ στρατιώτου.

Τὸ Στρατόπεδον εὐρίσκειται εἰς μιὰν μαγευτικὴν πλάγιν τοῦ Χορτιάτη. Δώδεκα σκηνές τῶν Φαλαγγιτῶν, ἓνα ὠραῖο πέτρινο κτίριον, τὸ Στρατοδοχεῖριον, τὸ ἐστιατόριον, ὁ ξενὼν, τὸ «αὐγεῖσιον», τὰ λουτρά κλπ. εἶναι εἰς μιὰν πλατείαν καλοπεριποιτημένην.

Ἡ ζωὴ τοῦ στρατοπέδου ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἐγερτήριο. Ἀκολουθοῦν, ἡ σύνταξις πρὸ τῆς σφαιρίας καὶ ἡ ἐπαρσις αὐτῆς, ἡ γυμναστική, τὸ ρόφημα, τὰ μαθήματα, θεωρητικά καὶ πρακτικά, στρατιωτικῆς φύσεως καὶ μὴ καὶ ἡ ψυχαγωγία συμπληρῶναι τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας. Τραγουδιὰ, χοροὶ παιδιὰ, περιποιήσεις νοικοκυροῦ, διάδογμα εἶναι πράγματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται οἱ Φαλαγγίται μας, ὅταν δὲν δουλεύουν.

Οἱ μαθητὰ τῶν σχολῶν βαθμοφόρων—ὅλοι οἱ κατασκευαστὰ εἶναι μαθητὰ· βαθμοφόροι—εἰς τὸ Στρατόπεδον τῶν γίνονται καὶ καλὰ «νοικοκυρές». Ἄς μὴ φανῇ αὐτὸ σὲ κανένα παράξενον. Οἱ Φαλαγγίται μας εἶναι πλέον εἰς θέσιν νὰ πλύνουν, νὰ μαγειρεύουν, νὰ μπαλάνουν, νὰ περιποιῶνται τὰ κρεβάτια τῶν, μὲ λίγα λόγια μαθαίνουν ὅλο τὸ νοικοκυρὶ ἐνὸς σπιτοῦ. Ἰκανοὶ νὰ βοηθήσουν ἐν ὧρᾳ ἀνάγκης τὸ σπῆτι. Ἐτοίμοι πολλοὶ γονεῖς ποῦ ἔστειλαν τὰ παιδιὰ τους εἰς τὸ Στρατόπεδον θὰ τὰ εὐρουν πολὺ διαφορετικὰ. Θὰ τὰ εὐρουν γεμάτα θάρρος κ' ἔτοιμα νὰ ἀντιμετωπίσουν κάθε τρικυμία τοῦ ἡμπορεί νὰ συναντήσουν εἰς τὴν ζωὴν τῶν. Καὶ οἱ γονεῖς, ἀσφαλῶς θὰ εἶναι ὑπερήφανοι διὰ τὰ παιδιὰ τους, ἀλλὰ καὶ ὑπερήφανοι διὰ τὴν Ε. Ο. Ν.

ΔΡΑΜΑ.— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ε. Ο. Ν. Δράμας συνοδεύομενος ὑπὸ τοῦ ἀναπρωτοῦ Διοικητοῦ Ὑποδιοικήσεως Δράμας ἐπισκέφθη τοὺς Τομεῖς Δοξάτου καὶ Χωρίστης ἐνθὰ ὠμίλησεν πρὸς τὰ μέλη Ε. Ο. Ν.

Ἀνεχώρησε διὰ τὸ ἐν Καλλιρράχῃ Θάσου Στρατόπεδον Ε. Ο. Ν. ἡ Β' ἀποστολὴ ἐν πενήκοντα βαθμοφόρων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Δράμας. Οἱ ἐν λόγω βαθμοφόροι θέλουσι παραμείναι εἰς τὸ Στρατόπεδον ἐπὶ 25 ἡμέρας πρὸς ἐκπαίδευσιν.

Ὁ Γενικός Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν. Νομάρχης Δράμας κ. Κ. Δήμας συνοδεύομενος ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ε. Ο. Ν. Δράμας κ. ἐπισκέφθη τὸν Σχηματισμὸν Καλλιφύτου ἐνθὰ ἐπιθεώρησεν τὴν δύναμιν τοῦ Τάγματός Ε. Ο. Ν. Καλλιφύτου.

Μετά τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπόπτου γενομένην ἐπιθεώρησιν ὠμίλησεν πρὸς τὰ μέλη καὶ τοὺς κατοικοὺς τῶσδε ὁ κ. Γενικός Ἐπόπτης ὅσον καὶ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς πρὸς τὴν προσωπικότητος τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΝ.— Εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ὁργανωθὲν Στρατόπεδον ἐβλήσαν συμμετοχὴν ἐκ τῆς Ὑποδιοικήσεως Σιδηροκάστρου 15 βαθμοφόροι καὶ Φαλαγγίται μέλλοντες νὰ ἀναχωρήσῃσι μετὰ τὴν λήμιν διαταγῆς ἐκ μέρους τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Κατ' ἀναφορὰν τῆς 232 Φάλαγγος ὠμίλησεν ἐκεῖ ἐν συγκέντρωσιν Φαλαγγιτῶν ὁ Διοικητὴς αὐτῆς μὲ θέμα «Αἱ ἰδιότητες», μὲ τὰς ὁποίας δέον νὰ κομμοῦνται οἱ Φαλαγγίται. Ὁ ἐπιτελής τοῦ III Γραφείου τῆς Ὑποδιοικήσεως Σωτηρίου μεταβὰς εἰς Κομαρατὸν ὠμίλησεν ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ Σχηματισμοῦ περὶ τοῦ ὅλου ἔργου τῆς 4ης Αὐγούστου προκαλέσας ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῶν ἀκροατῶν ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Νέου Κράτους. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ ἡ εὐκαιρίᾳ ἐνήργησεν ἐπιθεωρήσιν τῶν Γραφείων τοῦ Λόγου καὶ συνεννόησιν μετὰ τὸν Λοχίον ἐπὶ σχετικῶν πρὸς τὸν Λόγον ζητημάτων.

ΦΛΩΡΙΝΑ.— Κατὰ τὸ τελευταῖον χρονικὸν διάστημα πορευτήρη εἰς ἀπάντας τοὺς Σχηματισμοὺς Θηλέων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Φλωρίνης ζωηρὰ κινήσις τόσον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ὅσον καὶ εἰς τὸν Ἀθλητισμὸν. Εἰς τὰς συγκεντρώσεις αἰνέτες ἐξακολουθοῦν κανονικῶς εἰς ὅλα τὰ τμήματα αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι προσέρχονται καὶ παρακολουθοῦν ἀπάντα τὰ μαθήματα μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας.

Εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ὑποδιοικήσεως Φλωρίνης συνστήθη καὶ δευτέρον σάμα ἐθελοντῶν νοσοκόμων. Αἱ Φαλαγγίτισσαι θὰ παρακολουθήσουν ἐπὶ τρίμηνον μαθήματα Ὑγιεινῆς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο ἡ λειτουργία τοῦ Στρατοπέδου ἐκπαιδεύσεως βαθμοφόρων μὲ ἔδραν τὸ Ξενὸν. Νερὸν εἰς ὃ θὰ φοιτῶσιν ἐπὶ 21 ἡμέρας 30 μέλη τῆς Περιφερειακῆς ἡμῶν Διοικήσεως.

ΚΟΖΑΝΗ.— Μὲ πρωτοφανῆ παλλαικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐπιπομπήν τε ἐκράσαντο εἰς τὴν ἐπέτειον τῆς 4ης Αὐγούστου εἰς τὴν κοινότηντα Αὐγερινόν. Ἀποτινέτες φόρον εὐγνωμοσύνης αἱ Αὐγερινὸν ἐκράσαντο τὴν ἐξοστρίτην ἡμέραν μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ μεγαλοπρέπειαν. Τοῦ ἑορτασμοῦ συμμετέσχον καὶ ἡ Ε. Ο. Ν. καθὼς καὶ τὰ διάφορα σωματεία τοῦ χωρίου. Ἐγένετο δοξολογία καὶ κατόπιν ὁ Διοικητὴς τοῦ Σχηματισμοῦ ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον λόγον συγκρίνας τὴν πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου κατάστασιν καὶ τὴν μετ' αὐτῇ. Ἐπηκολούθησε κατάθεσις στεφάνων εἰς τὸ μνημεῖον τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων, ὅπου τὸν Προέδρον τῆς Κοινότητος κ. Καραγιάννην ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τοῦ Συλλόγου Πολυτεχνίου. Τέλος γενομένης παρελάσεως ὑπὸ τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. ἔβλεψεν ἡ πρωτὴ ἑορτὴ. Τὸ ἀπόγευμα ἐχόρευσαν τῇ συμμετοχῇ λαϊκῶν ὁργανῶν μέχρι βαθείας νυκτός.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΛΑΡΙΣΑ.— Πρὸς ἡμερῶν ἀνεχώρησαν διὰ τὸ Στρατόπεδον Ἀγίου Ἰωάννου 125 Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς.

Μετέχοντες ὁμάδες ἐξ ἑκάστης Ὑποδιοικήσεως αἰνέτες συνοδεύονται ἀπὸ 8 ἀξιωματικούς, οἱ ὅποιοι καὶ θὰ ἀναλάβουν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν. Τὴν ὅλην ἐπιθεωρῆσιν ἐν τῷ Στρατόπεδῳ Ἀγίου Ἰωάννου θὰ ἐξῇ ὁ Συναγωγιστὴς Περιφερειακὸς Διοικητὴς. Ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τῆς α' ἀποστολῆς εἶναι ἐκτός πάσης περιγραφῆς. Γονεῖς καὶ κηδεμόνες προσέρχονται καὶ ζητοῦν νὰ ἐγγράψωσι τὰ παιδιὰ τῶν διὰ τὸ Στρατόπεδον.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ.— Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως τῶν Σκαπανέων ἡ Περιφερειακὴ Διοικησις Ἀρρένων κατασκευάζει ἑξήλινα ὁμοιώματα τυφεκίων διὰ τὰς ἀσκήσεις ὁπλαστικῆς. Τὰ ὁμοιώματα αὐτὰ εἶναι τελειοτάτου τύπου, τὸ πρῶτον δὲ κατασκευασθὲν ἀπὸ αὐτὰ προσεφέρθη εἰς τὸν Κ. Ε. Ν. κατὰ τὴν ἐνταῦθα σφίξιν τοῦ μὲ ἀναμνηστικὴν ἀργυρᾶν πλάκα. Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ζυλείας τῶν τυφεκίων μὲ ἐξαιρετικὴν προθυμίαν προσέφερον δωρεὰν τοιαύτην τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἐκ τοῦ δάσους Περτολίου καὶ διάφοροι Συνεταίριοι. Τὴν μεταφορὰν τῆς ζυλείας αὐτῆς ἐνήργησαν ἐπίσης δωρεὰν διὰ τῶν αὐτοκινήτων τῶν προσφερθέντες διάφοροι αὐτοκινήματα τῆς Περιφέρειας.

Ὁ ὁργανισμὸς τῶν δωρεῶν ὁ ὁποῖος παρατηρεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν μας, ὡς ἀναμνηστικὴς ἐμπροσθεν ἀποδείξει τὴν ἀναγνωρίσεως ὅπο τὸν ὁργανισμὸν καὶ τοῦ κοινῆς τῆς συντελούμενης ἀνομοφωτικῆς καὶ Ἐθνικῆς ἐργασίας τῆς Ε. Ο. Ν. ὁγκοῦται καθ' ἡμέραν. Τοῦτο ἀποδεικνύεται διὰ τῶν ὑπὸ 15 περίπου μέχρι σήμερον προσφορῶν Κοινοτήτων αἰνέτες προσέφερον οἰκόμενα διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἰδιοκτητῶν οἰκημάτων τῶν Σχηματισμῶν τῶν χωρίων, μαζὶ μὲ προσφορὰν πολλῶν ἡμερομισθίων προσωπικῆς ἐργασίας. Οἱ Συνεταίριοι διὰ νὰ μὴ ὑστερήσουν καὶ αὐτοὶ προσέφεραν ἀκαλλιέργητα κτήματα εἰς

τὴν Ε. Ο. Ν. πρὸς καλλιέργειαν. Οὕτω μέχρι τῆς στιγμῆς πλέον πλεον 1100 στρεμμάτων προσεφέρθησαν ὑπὸ τῶν Συνεταίριων. Τὸ πλεον ἀξιοσημειωτὸν ὅμως εἶναι ὅτι καὶ ἐνθουσιώδεις ἰδιῶται ἤρχισαν νὰ προσφέρουν ἰδιόκτητα κτήματα τῶν διὰ νὰ τὰ καλλιεργῇ ἡ Ε. Ο. Ν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συντομωτάτα ἐλπίζεται αἱ κατὰ τόπους Σχηματισμοὶ τῆς Περιφέρειας μας νὰ γίνουν οἰκονομικῶς αὐτάρκεις.

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.— Μετὰ ἀπὸ πυρετώδη προετοιμασίαν, τὸν μεγαλοπρεπὴ Σημαιοστολισμὸν καὶ τὴν διακόσμησιν τῶν Κέντρων τῆς Ε. Ο. Ν. τῶν μεγάρων καὶ τῶν οἰκίων τῆς πόλεως τὴν ὁποῖαν ἀνέλαβε ἡ Νεολαία, ἡ συμμετοχὴ τῆς εἰς τὸν μεγαλειώδη ἑορτασμὸν τῆς 4ης Ἐθνικῆς Ἐπετείου ὑπῆρξεν ἐνθουσιώδης καὶ πρωτοφανῆς εἰς αὐθιρότητας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν μουσικὴν αὐτῆς περιήρχοντο τὴν πόλιν ψάλλοντα Ἐθνικὰ ἑμβατήρια. Τὸ ἑορτάζει τοῦ Σαββάτου τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων καὶ Ὁθελών παρεκλήθησαν παρόντας εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Τιτάν» δοθεῖσαν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. μὲ τὸ ἔργον «Τὰ Σουλιωτοπούλα» δὲν πέθαναν.

Τὴν βραδυνὴν παρόντας παρηκολούθησε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως καὶ παρίστη ὁ Ἀνώτερος Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Φιλοσοφopoulos, ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ Περιφερειακὸς Διοικητὴς, ὁ Δήμαρχος καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Τοῦ ἔργου προσηύχθησαν γαλακτοκομικὰ ταμῆα ἀπὸ τὸ ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου ἡ ἐξαιρετικὴ δὲ ἐπιτυχία τῶν καταγοήτευσε τὸ κοινόν.

Ἀπὸ τὴν πρῶτην ἱστορικὴν ἡμέραν ἀπάντα τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων καὶ Θηλέων εὐρίσκοντο εἰς γενικὴν κινήσειν.

Κατὰ τὴν ἀρίστην τὴν ἐπισημὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἶχαν παραταχθῇ κατ' ἀντιῶν ὁμάς Φαλαγγιτῶν Ἀρρένων καὶ Θηλέων πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν.

Εἰς τὴν δοξολογίαν παρίστησαν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ ἡ Περιφερειακὴ Διοικησις Ἰωαννίνων μετὰ τῶν ἐπιτελεῶν τῶν. Ἀκολούθως κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἐπισήμων ἡ δύναμις τῆς 121ης Φάλαγγος μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Διοικητὴν τῆς, εἶχε παραταχθῇ ἀπὸ τῆς Κεντρικῆς Πλατείας μέχρι τοῦ ἡμαρκαίου ἐνθὰ ἐγένετο δεξιόστροφος. Τῆς παρελάσεως τῶν Σωματείων καὶ Ὁργανώσεων τῆς πόλεως προηγείτο ἡ Ὁργάνωσις Νεολαίας Ἀρρένων καὶ Θηλέων τῆς Διοικήσεως Ἰωαννίνων καὶ Προσπετιῶν, ἡ ἐμφάνισις καὶ τὸ παρὰστήμιον τῆς ὁποίας προὐκάλεσε ζωηρότατα χειροκροτήματα τοῦ πληθοῦς τὸ ὁποῖον εἶχε κατακλύσει τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς, τὴν στέγην τοῦ διοικητηρίου καὶ τοὺς ἐξώστας τῶν ξενοδοχείων καὶ οἰκίων. Ἐπίσης ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἡ συμμετοχὴ τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τοὺς κολυμβητικὸς ἀγῶνας καὶ ἡ κατάθεσις στεφάνων ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Σκυλοδόφου ἥτις συνοδεύετο ἀπὸ ἀπαγγελίαν ποιημάτων Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιστῶν. Ἀπὸ τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας ἤρχισαν εἰς τὴν Πλατείαν Ἰωάν. Μεταξὺ οἱ νορτοὶ τῆς Νεολαίας Ἀρρένων καὶ Θηλέων τοὺς ὁποῖους παρηκολούθησαν χιλιάδες κόσμου, καὶ περὶ ὧραν 7ην συν ἡγρώθησαν ἔξωθεν τοῦ Ξενοδοχείου «Ἀκρόπολις» ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποῖο ὁ Γενικός Διοικητὴς Ἡπειρώ κ. Κ. Φιλοσοφopoulos ἐξεφώνησε βαρυσήμαντον λόγον πρὸς τὸν Ἡπειρωτικὸν λαὸν ἀναπτύξας ἐκτενῶς τὸ γόνιμον ἔργον τῆς Τετραετίας εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποῖο ἡ Νεολαία ἐξέσται εἰς οὐρανομήκης ζητωκραυγὰς καὶ θυελλώδη χειροκροτήματα ὑπὲρ τῆς Α. Μ., τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Μετὰ ταῦτα ἐνεργίσθησαν οἱ χοροὶ μὲ μεγαλύτερον ἀκόμη κέφι καὶ ἔλαβον μέρος εἰς αὐτοὺς ὁ κ. Φιλοσοφopoulos, ὁ Δήμαρχος κ. Δ. Βλαχελίδης, ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ ἡ Διοικητρία καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κινήσεις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΣΠΑΡΤΗ.— Ἡ Διοικησις Θηλέων Λακωνίας ἔλαβεν ἀπόφασιν ὅπως ἐγκαταστήσῃ πρὸς χάριν τῶν μελῶν τῆς τῶν ἐχόντων ἀνάγκην παραθερισμοῦ παραθαλάσσιον Στρατόπεδον παρὰ τὴν τοποθεσίαν Πλῦτρα πλησίον τῶν Μολῶν. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ Στρατοπέδου ἡ Διοικησις ἀνέθεσεν εἰς τὴν Ὑποφαλαγγάρχην Διδά Δημητράν Ἀποστολάκου ἥτις θὰ βοηθεῖται καὶ ὑπὸ ἄλλων Βαθμοφόρων.

Ἡ πρώτη ἀποστολὴ μὲ καταφανῆ συγκίνησιν ὑπεδέχθη τὴν νέαν, καὶ ἐγκατέλειψε τὸ στρατόπεδον. Ὅλα αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπιθυμοῦσιν αἱ ἡμέραι τῆς χαρᾶς τὰς ὁποίας διήλθον εἰς τὸ στρατόπεδον νὰ παρετείνωνται. Ὑπερήφανοι μὲ τὸ φρόνημα ἀκμαῖον εἰσλήθον εἰς τὴν πόλιν μὲ πίστιν μεγαλειτέραν εἰς τὴν ὁργάνωσιν καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν τῶν ἀποστολῶν ὡς βαθμοφόρων.

Τὸ Σαββάτον ἡ μικρὰ χωριδιὰ τοῦ στρατοπέδου ἐξεδράμει εἰς Μουσαρά ὅπου ἡτὰ ἐκκλησία τοῦ ἑορτάζοντος Ἀγίου Παντελεήμονος. Ὅμοι μὲ τὴν καλῶς ὁργανωμένην ὁμάδα τῆς Ε. Ο. Ν. τοῦ χωρίου ἐψάλαν τὰ λειτουργικά.

ΑΡΕΟΠΟΛΙΣ.— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα αἱ Φαλαγγίτισσαι τοῦ Σχηματισμοῦ ἐβιβάθησαν μαθήματα παθητικῆς Ἀερωμύνης.

ΚΑΛΥΒΙΑ.— Εἰς τὸν Σχηματισμὸν Καλυβίων ἔλαβε χώραν ὁμιλία μὲ θέμα «Οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὡς Μεγάλοι Ἥρωες».

ΤΡΙΠΟΛΙΣ.— Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι τῆς 78ης Φάλαγγος ἐξέδραμον εἰς τὴν ἱστορικὴν Μοῆν τῆς «Ἐπάνω Χρέας».

Αἱ ἐκδρομαὶ κατέκυαν εἰς τὰ κελλιά τῆς Μοῆς, τὴν δὲ ἐπομένην ὁμάς ἐκ τούτων ἀνέλαβε τὴν παρασκευὴν τοῦ συσσιτίου.

Μετὰ τὸν ἐκκλησιασμὸν τῶν, κάτω ἀπὸ τὰ τῶνα μωρῶμενα ἔλατο τοῦ Μαϊνάου, ὅπου ἐξαπείσταν ὁ Γέρος τοῦ Μωρᾶ, ἐγένετο διαλογικὴ συζήτησις ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἱστορικὴν σημασίαν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῶν κολοσσίων ἔργων μὲ τὰ ὁποῖα ἐπετελέσθησαν ἔκτοτε, τόσον διὰ τὸν στρατιωτικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς Χώρας μας, ὅσον καὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ ὡνεῖν μὲν μιν καὶ φροντίδα τοῦ Νέου Κράτους ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

Ἀξίως ἰδιαίτερας ἐξάρσεως εἶναι ὁ γενομένος συσχετισμὸς καὶ ἡ παραπλήρωσις τοποθετήσις πρὸς τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 21 καὶ τοὺς Μεγάλους ἀγωνιστὰς τῆς, τῆς Ἐπανάστασεως τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἰωάννης Μεταξᾶ.

Μετὰ ταῦτα αἱ ἐκδρομαὶ ἐπετέθησαν εἰς παιδικὰ καὶ ἐψάλαν ἐνθουσιώδη Πατριωτικὰ ᾠσματα.

ΒΕΡΒΑΙΝΑ.— Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι τοῦ Σχηματισμοῦ Βερβαίων ἐθέλουν τὴν ἑκτασίαν τὴν ὁποῖαν εἶχαν σπείρει. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῶν μετῶν τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ Ἀρχηγὸς γιὰ τὴν ἐξύψωσιν καὶ προετοιμασίαν τοῦ Ἑλλήνου Ἀγρότου.

ΚΑΛΑΜΑΙ.— Ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας κ. Παπαδόπουλος συνοδεύομενος ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων Μεσσηνίας ἐπισκέφθη καὶ ἐπιθεώρησε τὰ Στρατόπεδα Ε. Ο. Ν. εἰς Παλιόχωρον. Ὁ κ. Νομάρχης ἐγένετο δεκτὸς μὲ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς καὶ παντοίας ἀλλὰς ἐκδηλώσεις ἐκ μέρους τῶν ἐκεῖ στρατοπευομένων Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιστῶν.

Πρῶτον ἐπιθεωρῆσεν τὸ Στρατόπεδον Ἀρρένων, ὅπου ὁ κ. Νομάρχης ἐξεδήλωσε βαρύνοντες ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐν γένει διαβίωσιν τῶν Φαλαγγιτῶν, εἶναι δὲ ἀπόλυτος ἱκανοποιημένος ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ συγκροτήματος τῶν Στρατοπεδούχων τῶν τῶν, τὴν πεπαιγμένην καὶ τὴν ἐν γένει τῶν Φαλαγγιτῶν ἡ ὁποία εἶναι παραδειγματικὴ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Νομάρχης ἐπισκέφθη καὶ ἐπιθεώρησε τὸ Στρατόπεδον Θηλέων, ὅπου ἐπίσης ἐγένετο ἀντικείμενον θερμότητων ἐκδηλώσεων. Ὁ κ. Νομάρχης ἀφ' οὗ διεπίστωσεν ὅτι καὶ εἰς τὸ Στρατόπεδον τὰ πάντα βαίνουν καλῶς συνεχάρη τὴν Περιφερειακὴν Διοικητρίαν ὡς Προϊσταμένην τοῦ Στρατοπέδου καθὼς καὶ τὰς Συνεργατρίδας τῆς λοιπᾶς βαθμοφόρους. Ὁ κ. Νομάρχης προσέ-

φέρει γλυκίσματα εἰς ὅλους τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγίτισσας τῆς Ε. Ο. Ν. ἐξ ἐδῶν τοῦ.

ΧΩΡΙΤΗ

ΧΑΝΙΑ.— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀνεχώρησε διὰ τὸ στρατόπεδον Ἀγίας Τριάδος Ἀκρωτηρίου ἡ δευτέρα ἀποστολὴ ἐκ δοκίμων βαθμοφόρων. Πληρῆς ἐνθουσιασμοῦ αἱ ἀναχωροῦσαι ἐξητρωκράζοντες ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ πρώτη ἀποστολὴ μὲ καταφανῆ συγκίνησιν ὑπεδέχθη τὴν νέαν, καὶ ἐγκατέλειψε τὸ στρατόπεδον. Ὅλα αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπιθυμοῦσιν αἱ ἡμέραι τῆς χαρᾶς τὰς ὁποίας διήλθον εἰς τὸ στρατόπεδον νὰ παρετείνωνται. Ὑπερήφανοι μὲ τὸ φρόνημα ἀκμαῖον εἰσλήθον εἰς τὴν πόλιν μὲ πίστιν μεγαλειτέραν εἰς τὴν ὁργάνωσιν καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν τῶν ἀποστολῶν ὡς βαθμοφόρων.

Τὸ Σαββάτον ἡ μικρὰ χωριδιὰ τοῦ στρατοπέδου ἐξεδράμει εἰς Μουσαρά ὅπου ἡτὰ ἐκκλησία τοῦ ἑορτάζοντος Ἀγίου Παντελεήμονος. Ὅμοι μὲ τὴν καλῶς ὁργανωμένην ὁμάδα τῆς Ε. Ο. Ν. τοῦ χωρίου ἐψάλαν τὰ λειτουργικά.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.— Ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία Ε. Ο. Ν. Θηλέων μετέβη εἰς Ἀσώμας συνοδεύομένη ὑπὸ τῆς Στρατοπεδούχου καὶ τῆς Διευθυντρίας II Ἐπιτελικῆς Γραφείου πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ στρατοπέδου Ε. Ο. Ν. Ἀρρένων «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

Ἐπισκεφθεῖσα ἀπάσας τὰς σκηνὰς καὶ παρακολούθησεν τὴν ὅλην ἐργασίαν καὶ ἐνασχολήσιν εἰς τὸ στρατόπεδον ἔμεινε πολὺ ἐνθουσιασμένη τὸσον διὰ τὴν πεπαιγμένην καὶ τὴν τῶν ἡτῶν διακρίνει ἀπάντα τὰ μέλη, ὅσον καὶ διὰ τὴν μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας παρακολούθησιν ἀπάντων τῶν ἐν τῷ προγράμματι καθοριζομένων μαθημάτων πολιτικῆς Διαφωτιστικῆς, σωματικῆς ἀγωγῆς κλπ.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Περιφερειακὴ μετέβη εἰς Ἀμ

Χειρόγραφα και φωτογραφίες δημοσιεύονται ή μη δεν επιστρέφονται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ν. ΠΑΤΡΟΚΛΩΝ.—'Απορούμε πώς έσπευτε να έλθουν τα παραμύθια (;), να δημοσιευθούν στις στήλες της «Νεολαίας». — ΣΟΦΙΑΝ ΒΟΥΡΛΑΚΟΥ, διευθύντρια μονοταξίου δημοτικού σχολείου Καμαρίτης Εύβοιας. Σας συγχαίρουμε θερμά για την λαμπρή ιδέαν της θεατρικής παραστάσεως υπέρ της βασιλικής αεροπορίας. Δημοσιεύουμε εδώ την επιστολήν σας προς τον 'Αρχηγόν μας κ. Ι. Μεταξάν, ως και την ευχαριστήριον επιστολήν του ίδιου.

«'Αρχηγέ, λαμβάνω την τιμήν να γνωρίσω ότι, ότι δια της υπ' αριθ. 28 και από της 5)4)40 ταχυδρομικής μου επιταγής, αποστέλλω εις παραστάσιν σας δραχμάς χιλιάς πενήκοντα (1.050), προΐον εισπράξεως εκ διοργανώσεως θεατρικής παραστάσεως Σκαπανέων και Σκαπανέων του μονοταξίου δημοτικού σχολείου Καμαρίτης — Εύβοιας, οδύνης διευθύντρια τυγχάνω και αι όποια παρακαλώ όπως κατατεθούν υπέρ της βασιλικής μας αεροπορίας. Εμπνευστάτη: Σοφία Βουρλάκου, διευθύντρια μονοταξίου δημοτικού σχολείου Καμαρίτης — Εύβοιας».

Παρά το 'Αρχηγό απεστάλη ή κάτωθι ευχαριστήριος επιστολή:

«Κυρία Βουρλάκου,

«Έλαβον την επιστολήν σας, ως και επιταγήν δραχ. 1050, προΐον θεατρικής παραστάσεως δοθείσης παρά των Σκαπανέων και Σκαπανέων του σχολείου σας υπέρ της βασιλικής αεροπορίας μας και παρακαλώ όπως δεχθίτε τα θερμά συγχαρητήριά μου, διαθεσάσθε δε ταύτα και εις τους καλούς μου φίλους, τους μικρούς μαθητάς σας.

Τό ισοποσον της επιταγής σας κατέτεθη εις την 'Εθνικήν Τράπεζαν, ως ή εσώκλειστος απόδειξις.

Φιλικάτα

ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑΣ»

ΙΩΑΝΝΗΝ ΜΑΥΡΕΑΝ. Τό «Η μέρα της γιορτής» πολύ όρατο ως ιδέα, δεν τό επέτυχες όμως και στην έκτέλεση. Σημειώνουμε την ανομοιομορφία στη γλώσσα. — ΤΑΣΙΑΝ ΚΑΤΗ. Τί έννοεις μέ τό σίχιο:

«Κομμάτια άσπρογάλαζα μαζί μέ τά λου-

βγαίνουν άπ' τά παράθυρα και μύρια λέν [τραγουδία].

«Ισως σημαίης: "Αν ναι, τότε χρειάζεται να γίνη ό σίχιο σαφέστερος. — Σ. Η. ΜΠΑΛΑ-ΤΣΟΥΡΑΝ. Τό παραμύθιο είναι γραμμένο και στις δύο διμες του χαρτίου. — ΑΓΓΕΛΟΝ ΝΙΚΗΤΑΝ. Νομίζω ότι είναι πολύ ένωρίς

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1452)

τιά για να έμποδίσουν τους δικούς μας να προχωρήσουν και που έσιγοκαίοντο ακόμη.

Σκοτεινοί καπνοί έσηκώνοντο ψηλά εις τον ούρανόν φωτισμένοι εις τό κά- μέρος από κιτρινωπές λάμψεις.

—Γιάννη... Γιάννη! έφώναζεν ό νέος. 'Αλλά πούθενά Γιάννης.

Θά έψαχνεν ως μία ώρα, όταν έξα- φνα του ήλθε ή ιδέα να πάγη κοντά σε κάτι άναμμένες θημωνιές, που ένό- μισε ότι άκουσε βογγητά.

—Γιάννη! έφώναζε ακόμη μία φορά! Πώς; έφώναζε τότε τρέχοντας προς τό μέρος της.

— Πάνο. Πάνο! έδω... βοήθεια ή- ταν ή απόκρισις από τό σκοτάδι.

Εις όλίγον πράγματι έφθανε και άρπαξε στά χέρια του τον σύντροφόν του. Και έφθανε σε καιρό... 'Ο Στά- θαρης πληγωμένος εις τό γόνατο και έξηγνλημένος από την αίμορραγία δεν είχε πιά κουράγιο, ούτε να φωνάξη,

διά να καταγίνη με θέματα ιστορικού περιε- γμένου. — ΠΑΝΤΕΛΗΝ ΣΤ. ΓΡΑΜΜΕΝΟ- ΠΟΥΛΟΝ, ΙΩΑΝΝΗΝ ΓΚΙΖΑΝ, ΜΑΡΙΚΑΝ ΓΑΚΗ. Πολύ ένδιαφέρον τό γράμμα σας. Σας ευχαριστούμε θερμά δι' όσα γράφετε για τό περιοδικό σας. "Ετσι πρέπει: όλοι να κάνωμε τό καθήκον, που μας επέθηκε από τον 'Αρχη- γόν. 'Η φωτογραφία σας έδωθε στον καλλιτε- χνικόν συνεργάτη μας. — ΣΤΑΜΑΤΙΟΝ ΦΩ- ΤΙΟΥ. "Εχετε πράγματι ζωγραφικό ταλέντο, που θέλει όμως καλλιέργεια. Μη βιασθήτε να δώσετε έργα σας στη δημοσιότητα. — ΧΡΗ- ΣΤΟΝ ΧΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΝ. 'Η επιστολή σου έ- δωθε στον αρμόδιο συνεργάτη, ό οποίος θα φροντίση για τίς φωτογραφίες, που μας γρά- φεις. Μήπως ήταν «φίλοι» — δηλαδή θαμνές — και για τον λόγον αυτόν δεν δημοσιεύσθουν; Καμία προτίησις και καμία εξαίρεσις δεν γίνεται. Παραπονομένους εύρίσκειαι έν άδίκω.

— ΕΛΛΗΝ ΠΛΕΣΤΗ ή ΚΟΚΚΙΝΙΩΤΟΥ. Τό «Στην άθάνατη 'Ελλάδα μας» σημειώνω- με τίς όμοιοκαταλήξεις, δυστυχώς όμως δεν είναι άρκετές — όπως τό έγνώριζαμε και άλλοτε — για ν' αποτελέσουν ένα ποίημα. Για να γρα- φή ένα ποίημα είναι απαραίτητος ή ποιητι- κή διάθεση εις και όλίγαι — τουλάχιστον — γνώσεις στιχογραφικής. Δεν άμφισβητούμε τό αξίωμα ότι τό ποιητής γεννιέται. πιστεύω δε- όμως πως για να διατυπώση επιτυχώς τίς σκέ- ψεις και τά συναισθηματά του σε ποιήματα, είναι απαραίτητο να διαθέση άνευρησιένους ποιητάς και να έξησ στιχογραφική. Πάσε λοι- πόν από την άρχή για να θάσσης στο τέλος γρηγορότερα και άσφαλότερα. Περιμένω- με κάτι άλλο καλύτερα γραμμένο. — ΑΝΤ. ΠΕ- ΤΡΑΚΑΚΟΝ. Θερμά συγχαρητήρια για την άφοσίωσιν σου στο Κράτος της 4ης Αυγούστου. Για τό ζήτημα που μας γράφετε, δεν είναι άρ- μόδιο τό περιοδικό. Νομίζω ότι πρέπει ν' ά- ποταχθής στον Κοινοτάκτι σου. Τί λέε; — ΔΑ- ΝΑΗΝ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ. Μας γράφετε ότι εισαί φίλος ό σίχιο. Νά εισαί. Φρόντισε μό- νο μη σου γίνη έξις, έπειδή τότε τό αποτέλε- σμα θα είναι όλέθριο, άρσο ή θα υποβίη να διαθώσης παρά μόνον όσα είναι γραμμένα έμ- μέτρος.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1446)

«'Ο χορός άφωνος για μία στιγμή και τρομαγμένος βλέπει τό θέαμα τουτο... 'Η ψυχή του είναι γεμάτη οίκτο για τον 'Ορέστη, τό νόμιμο βα- σίλειά του πιά, γιατί άλλο άπόγονο δεν έχει ό 'Αγαμέμνων.

Συνέρχεται όμως ύστερα από λίγο και του εύχεται...

Πήγαινε στο καλό και πρόθυμος σκοπός σου νάναι ό Θεός κι' άπ' τό κακό να σε φυλάη...

Τώρα στο μέρος που άκούσθηκαν τόσες φωνές κι' άναστενάγματα και φόνοι άκρα σιωπή βασιλεύει... 'Εκεί

ούτε να κουνηθή και ή φωτιά σιγά σι- γά εσίμωνε κοντά του... Λιγάκι ακόμη και θά έψήνητο σάν άρντι ζωντανός.

Χωρίς να ζητήσει τότε καν άλλην βοήθεια ό Πάνος τον έφορτώθηκε στην πλάτη του και μόλις έπειτα από καμ- μία έκασοστή μέτρα με την βοήθεια ένός νοσοκόμου που άντάμωσε, τον έ- φερε εις τό πρόχειρον θερματήριον.

Ευτυχώς ή πληγή του Στάθαρη δεν έπέεραζε τό κόκκαλο, ή κρasis του ήταν γερή, και έπειτα από δεκαπέντε μέρες εις τό νοσοκομείον της Θεσσα- λονίκης έγύρισε πάλι εις τά στενά της Κρέσνας ν' άνταμώνη τον φίλο του.

* * *

«'Ο πόλεμος τέλος πάντων έτελείω- σε. Οί δύο φίλοι δοξασμένοι και με την χαρά του θριάμβου, έγύρισαν εις την άγαπημένη 'Αθήνα των, όπου ή μητέρα του Πάνου τους έπερίμενε με άνοικτη άγκαλιά.

Τά είχε μάθει όλα ή καλή γρηούλα, και είχε τά ίδια φιλήματα, τά ίδια άγκα- λιάσματά, και τά ίδια ευτυχισμένα δά- κρυα και δια τους δύο.

μέσα τά πτώματα τά αίματοκυλισμέ- να των δύο κακούργων, έδω οι γυ- ναίκες άποσβολωμένες, θαρρείς, από τά άγρια περιστατικά και πάνω από όλα ένα μεγάλο έρωτηματικό.

Τί θ' άπογίνη άράγε ό 'Ορέστης; Τί θ' άπογίνη τό παλάτι τουτο χωρίς άφέντη;

Με τουτο τό έρωτηματικό που δια- τυπώνει ό χορός σε λόγια κλείνει ή δεύτερη τραγωδία της τριλογίας...

Τρίτο δρολάπι αυτό με τη σειρά του που τό βασιλικό παλάτι είχε χτυπήσει. Πρώτο κακό έχουμε γνωρίσει. Τό θύεσθη, όμως, πούφαγε τά παιδιά του και δεύτερο τό σφάξιμο του βασιλιά μας τ' άντρείου του πολεμάρχου στο λουτρό... Τό τρίτο πάλι αυτό, πώς να τό πώ; Νάρχεται για καλό ή για συμφορά μας; Πού θά τραθήξη πιά, που θά σταθή ή άγρια λύσσα αυτή να κοιμηθή;...

Τό ίδιο φλογερό έρωτηματικό μά και άλλα σημαντικότερα ακόμα ά- στράφτουν στο πνεύμα του άκροατού.

Θά τιμωρηθή λοιπόν και ό 'Ορέ- στης όπως οι φονιάδες του 'Αγαμέ- μνονα; 'Εσφαλε δηλαδή ή όχι έκδι- κούμενος με τέτοιο τρόπο τον πατέρα του;

«Αν ναι, γιατί τότε του έδωσε ό Θεός αυτή την προσταγή; Τόν άπά- τησε; Δεν μπορούμε με κανένα τρόπο να τό παραδεχτούμε. Ένας Θεός δεν μπορεί να άπατήση, και μάλιστα ένας Θεός σάν τον 'Απόλλωνα που διερ- μινεύει τίς βουλές του Δία και με τους χρησμούς και τό κύρος του δια- τηρεί στην κοινωνία των ανθρώπων την ειρήνη που είναι κι' αυτή μία έκ- δήλωση της παγκόσμιας άρμονίας.

Μήπως στην προσταγή τουτη κρύβε- ται ένας μυστικός σκοπός της θείας πρόνοιας που ό άνθρωπος μονάχα ό- ταν έκδηλωθή και φτάση σε άποτέ- λεσμα καταλαβαίνει; Και ποιός είναι ό σκοπός αυτός;

Στά έρωτηματικά αυτά θά δοθ ή ά- πάντηση με τό τρίτο έργο της τρι- λογίας που έπιγράφεται «Εύμεν ή- δε ρς».

Μ. 'Αναστασίου

ΤΕΛΟΣ

'Αλλά τά μάτια του Γιάννη έμειναν καρφωμένα στην όμορφη κοπέλλα που έκρατούσε ό Πάνος στην άγκαλιά του. Την 'Ελενιά, την αδελφή του, που σάν να είχε μιλήσει ή καρδιά του από τό- τε που είδε την φωτογραφία της. Και έπειτα από μερικές ημέρες χαμηλώ- νοντας τά μάτια του σάν κορίτσι και μπερδεύοντας τά λόγια του, την έζή- τούσε από την μητέρα της.

—Εγώ δόξα τω Θεώ έχω την σειρά μου... Με τον Πάνο αγαπιώμαστε σάν αδελφία, άς γίνωμε λοιπόν άν θέ- λετε και αδελφία αληθινά.

—Μά έμείς παιδί μου είμαστε φω- χοί... είπε στενοχωρημένα ή μητέρα της κόρης... 'Εμείς δεν έχουμε προίκα να σου δώσωμε!...

—Μά εγώ δεν σάς έγύρεψα προϊ- κα... είπε ό νέος χαρούμενος, εγώ την 'Ελενιά θέλω να κάμω γυναίκα μου και τον Πάνο αδελφό μου.

Και ή γρηούλα τότε με μάτια γε- μάτα δάκρυα, του έδωσε την ευχή της.

«'Αγγ. Τανάγρας

Τύπος: «ΠΥΡ ΣΟΥ» Α. Ε.

Η προστασία του άμάχου πληθυσμού από τας αεροπορικής έπιδρομάς.

ΟΙ ΟΙΚΟΦΥΛΑΚΕΣ

Εκλογή:

Οι οικοφύλακες εκλέγονται από των ένοι- κων από άνδρας, οι όποιοι δεν στρατεύονται, δηλαδή ηλικίας 17—20 έτών και άνω των 45 έτών, ή και από γυναίκες έν ανάγκη.

Τά πρόσωπα ταύτα πρέπει να είναι δρα- στήρια, ψυχραιμα και εύσυνελητα και ν' ά- πολαμβάνουν της έμπιστοσύνης των συνοίκω- των.

«'Ο οικοφύλαξ θεωρείται ως άρχηγός της άεραμύνης του σπιτιού, όλοι δε οι συγκάτοι- κοί του πρέπει να τον υπακούουν και να πει- θαρχούν εις τάς όποδείξεις του με προθυ- μίαν και τάξιν.

Σε κάθε πολυκατοικίαν ή σε κάθε ομάδα οικιών υπάρχει ένας οικοφύλαξ, ό όποιος ένι- σχύεται έν ανάγκη και από ένα ή δύο βοη- θούς.

«'Ως οικοφύλακες των πολυκατοικιών χρη- σιμοποιούνται συνήθως οι θυρωροί αυτών.

Εις αυτούς χορηγούνται υπό των ένοικων προσωπίδες και κατά τό δυνατόν και προ- στατευτικά ένδυμασία.

Καθήκοντα:

«'Ο οικοφύλαξ, από τον καιρόν της ειρή- νης, διαφωτίζει και εκπαιδεύει τους ένοίκους και ύποδεικνύει τ' αναγκαία μέτρα δια την όργάνωσιν της 'Αεραμύνης του σπιτιού.

«'Υποδεικνύει τά υλικά που χρειάζονται (άμμος, μπλε χαρτιά ή μαδρες κουρτίνες δια την κάλυψιν των φώτων, σκαπάναι, φτυάρια κλπ.). «'Όλα δε αυτά τά προμηθεύεται, τά διαφυλάσσει και τά συντηρεί.

Κανονίζει τό ζήτημα του συναγερμού της κατοικίας. (Πώς δηλαδή θα λαμβάνουν γνώσιν νύκτα ή ήμεραν οι ένοικοι του συν- θήματος του συναγερμού, δια να κατέλθουν εις τό καταφύγιον).

Φροντίζει δια την κατασκευήν και συν- τήρησιν του καταφυγίου της οικίας.

Κρατεί τάς διευθυώσεις και τον αριθμόν τηλεφώνων των πλησιεστέρων άστυνομικών σταθμών και των άλλων άρχών της 'Αερα- μύνης.

Κάνει άσκήσεις συναγερμού των ένοι- κων, ειδικά πρώτας βοηθείας και άσκεί

τους ένοίκους εις κατάσβεσιν ψευδοπυρκαϊάς με έμπρηστικάς βόμβας.

Μόλις κηρυχθή έπιστράτευσις:

Βεβαιούται δια την καλήν κατάστασιν του καταφυγίου, δια τό φράξιμο των όπών και των σχισμών.

Κολλάει εις τά τζάμια των παραθύρων της οικίας παχύ μπλε χαρτί χιαστί.

«'Εφοδιάζει τό καταφύγιον με πάγκους ή καθίσματα, κλεφτοφάναρα, κεριά, σκαπά- νες, φτυάρια, νερό, δοχεία κλπ. και με ένα κρεβάτακι έκστρατείας δια τυχόν υπάρχον- τα άσθενη.

Βεβαιούται δια την καλήν απόκρυψιν του φωτισμού της οικίας και άφαιρεί τά έξω- τερικά φώτα, εις τρόπον ώστε να μη φαίνε- ται ούδ ή ελαχίστη φωτεινή ακτίς.

Πρέπει να λαμβάνη έγκαίρως γνώσιν των διαταγών, τάς όποίας έκδιδουν αι άρχαι της 'Αεραμύνης.

Πρέπει να γνωρίζη τό σύνθημα του συ- ναγερμού και τό άλλο σύνθημα της λήξεως του συναγερμού.

Δεν άπομακρύνεται ποτέ έκ της οικίας, έκτός εάν άφήση άντικαταστήτην του, εις τον όποιον δίδει και τάς αναγκαίας οδηγίας.

«'Οταν δοθ ή τήν ό σύνθημα του συναγερμού:

«'Ο οικοφύλαξ ειδοποιεί τους ένοίκους, έπι- βλέπει αυτούς εις τό να εισέλθουν με τάξιν και ήσυχίαν εις τό καταφύγιον, εις τό όποιον εισέρχεται και ή οίκοσσοκόμος με τά έφό- διά της, κατόπιν κλείει την θύραν του κατα- φυγίου και καλύπτει αυτήν με μία κουδέρτα ποτισμένη με ρετινίνολαδο ή με διάλυσιν σό- δας.

Βοηθούμενος από τον οίκοπυροσβέστην, έπι- βλέπει εάν έκαλύφθησαν τά φώτα. κλείει τους κεντρικούς διακόπτας του γκαζιού και του νερού και σβήνει τά τυχόν έγκαταλει- φθέντα άναμμένα μαγκάλια ή θερμάστρες ή κανδήλια, δια να μη πάρη τό σπiti φωτιά.

«'Εξακριβώνει εάν έλήφθησαν τά κατάλ- ληλα μέτρα δια την παρεμπόδισιν εισόδου πολεμικών άερίων εντός της οικίας και εάν είναι προφυλαγμένα τά τρόφιμα και τό νερό του σπιτιού.

«'Επιβλέπει ώστε ό οίκοπυροσβέστης ν' άναβή εις τό άνω πάτωμα του σπιτιού με

την μάσκα του και την έξ άμιάντου στολήν του (άντιπυρικήν) και με τά άπαραίτητα εργαλεία του.

Κατά την στιγμήν του βομ- βαρδισμού:

«'Ο οικοφύλαξ, εάν άντιληφθή ότι κινδυ- νεύει να καταρρεύση τό καταφύγιον ή ότι ει- σέρχονται πολεμικά δηλητήρια εντός αυτού, διατάσσει την έξοδον έξ αυτού με ήσυχίαν και τάξιν των καταφυγόντων εις αυτό ένοι- κων.

«'Εάν αι είσοδοι του καταφυγίου έκαλύ- φθησαν με χώματα και πέτρες, καλεί βοή- θειαν, έν τω μεταξύ δε και ό ίδιος φροντίζει να άπελευθερώσει τους εντός του καταφυγίου κινδυνεύοντας.

Κατά την ώρα του βομβαρδισμού και καθ' όλην την διάρκεια του συναγερμού ά- παγορεύει την είσοδον και την κυκλοφορίαν ολουδήποτε ατόμου εντός της οικίας, μόνον δε άφού τελειώση ό συναγερμός και βεβαιωθή ότι δεν έμολύνθη τό σπιτι με πολεμικά άέ- ρια, τότε μόνον επιτρέπει την έξοδον έκ του καταφυγίου και την κυκλοφορίαν εντός της οικίας.

Μετά την λήξιν του συνα- γερμού:

«'Εξακριβώνει εάν τυχόν οι περίε δρόμοι έ- μολύνθησαν από ύπερίτην και ειδοποιεί δια να έλθουν τά συνεργεία των άπολυμαντών.

Φροντίζει κατόπιν δια τον άερισμόν του καταφυγίου, ώστε να είναι δυνατόν να ξα- ναχρησιμοποιηθή άμέσως και έν γένει προε- τοιμάζεται δια νέον συναγερμόν.

«'Εάν έξερράγη πυρκαϊά ή εάν υπάρχουν θύματα, καλεί εις βοήθειαν τους οίκο- σοκόμους και οίκοπυροσβέστας των παρα- κειμένων οικιών και μόνον όταν δεν δύναται ν' άντεπεξέλθωσι μόνον των, τότε μόνον ειδο- ποιεί τό τμήμα 'Αεραμύνης προς άποστολήν πυροσβεστικού συνεργείου. «'Επίσης ειδοποιεί δια την ταχείαν παράλαβήν των βαρέως τραυματισθέντων και όλων των άεροπληκτων.

Οι οικοφύλακες, δια να έκτελέσουν καλώς την άποστολήν των, πρέπει να είναι πολύ ψύ- χραιμοι και θαρραλέοι και να μεταδίδουν τό θάρρος των εις τους λοιπούς ένοίκους κατά τάς κρίσιμους ώρας.

(Ακολουθεί)

Γ. Κ. ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721, 30-601, 30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγής και έμπορίας της κορινθιακής σταφίδος.— Βελτίω- σης της ποιότητος. Κοινή έναποθήκευσις της σταφίδος.— Οίνοποιήσις χλωράς σταφίδος.— Δια- φήμισις της σταφίδος εις τό 'Εξωτερικόν και τό 'Εσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. «'Ο πλέον εύθηνός, υγιεινός και εύγευστός έηρός καρπός της παγκοσμίου γεωργικής παραγωγής.— Είναι πλουσιωτάτη εις σάκχαρον και βιταμίνες.— Έχει μεγίστην θερ- μαντικήν δύναμιν.— Περιέχει μαγνήσιον, ένδεικνυόμενον κατά του καρκίνου, άλκαλικάς ούσιας ωφελίμους εις τό αίμα, σίδηρον, άλατα κλπ. ωφέλιμα εις τον οργανισμόν του ανθρώπου. Τρώγοντες κορινθιακήν σταφίδα εξασφαλίζετε την υγείαν σας, έχετε οίκονομίαν και ένισχύετε την εθνικήν μας οίκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

